XXIV. évfolyam 18. szám
Ára: 1,80 Ft
1968. május 2.

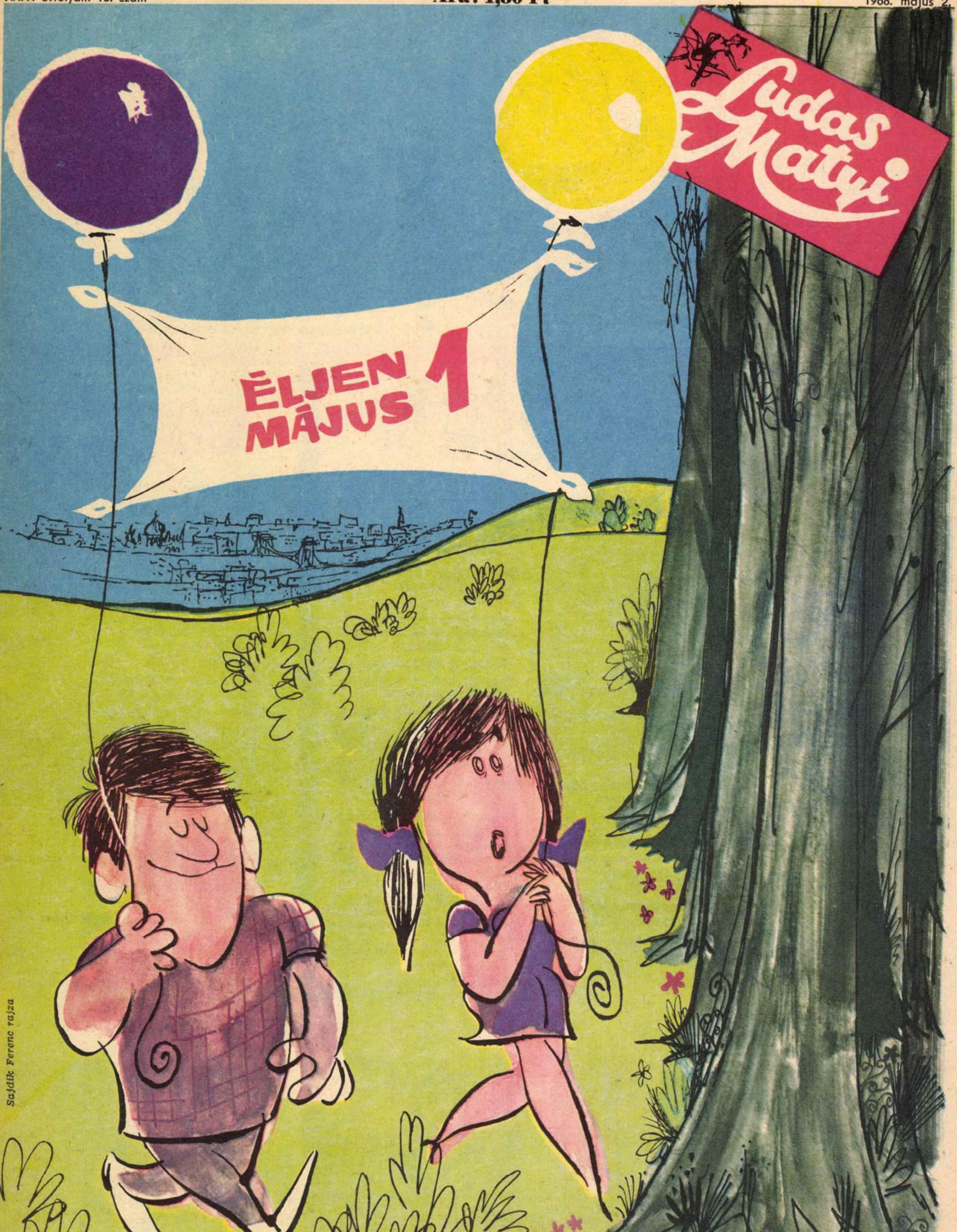
Ludas Matyi
ÉLJEN MÁJUS 1
Sajdik

Sajdik Ferenc rajza

— *Mondja Tibor, biztos, hogy erre van a felvonulás?*

NŐI DOLGOK

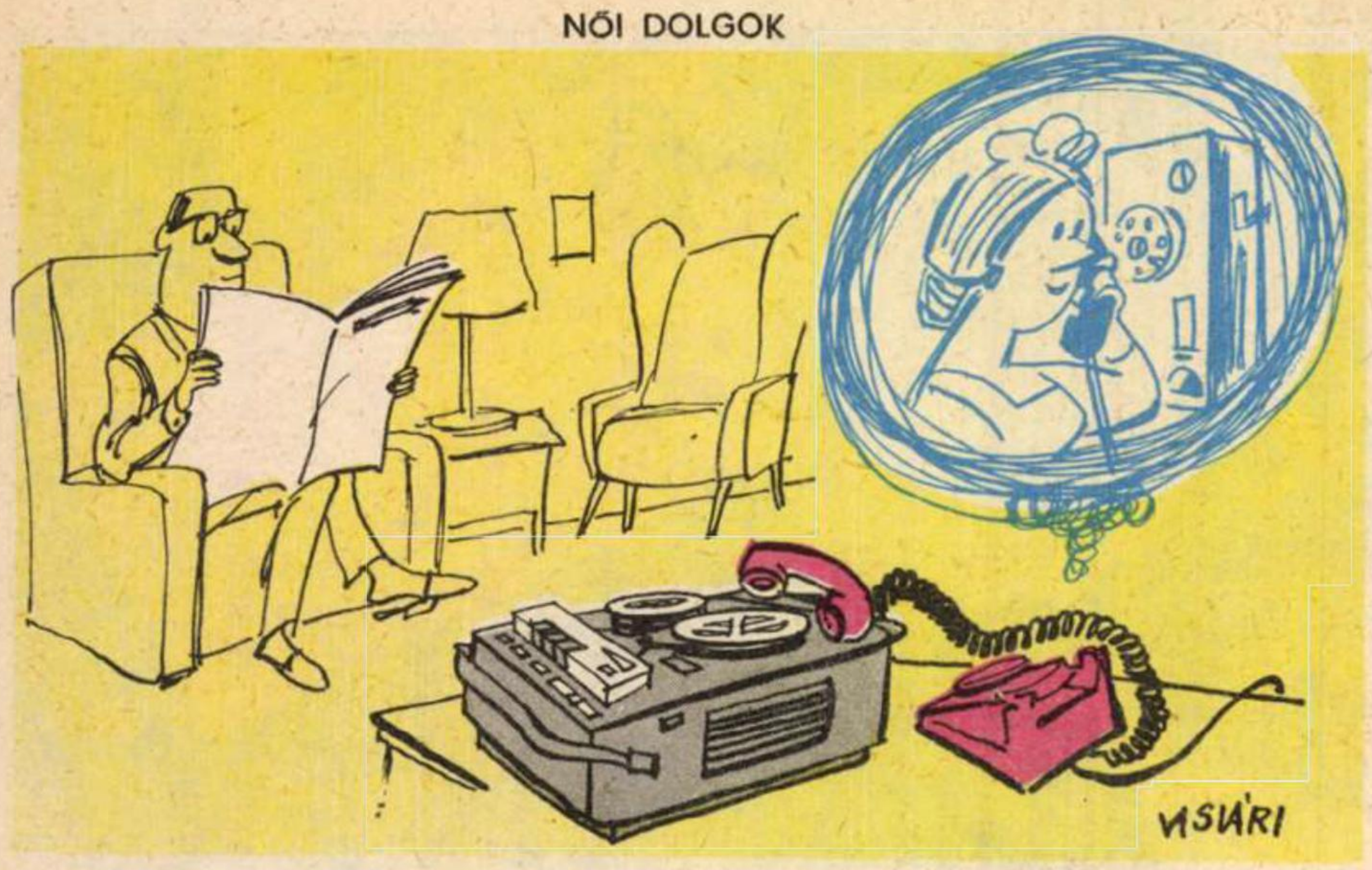

„Igen, szívem ... igen, szívem ... igen, szívem ..."

TAKARÉKOSSÁGI ELLENŐRZÉS

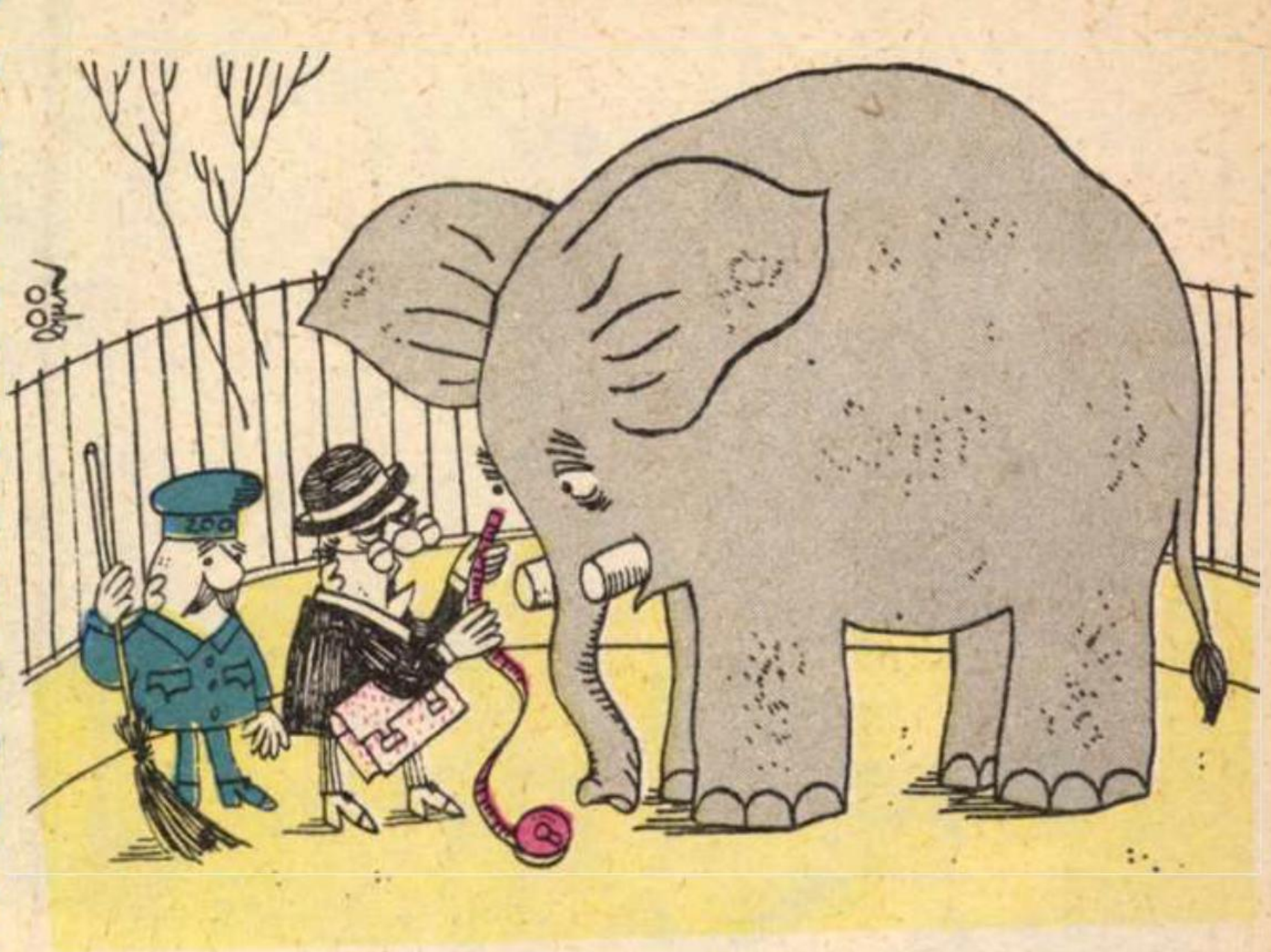

– Minek ennek ilyen hosszú orrmány? Elég lesz a fele is ...

A JÖVŐ ZENÉJE

— Oh, hallom, hallom a jövő dalát — kiáltotta Ádám „Az ember tragédiájá"-ban, s amikor néhány jövőbeli zenész várakozásteljesen várta, hogy mi sül ki ebből, felhangzottak a Marseillaise hangjai.

— Ez? — jegyezte meg csalódottan Futuray Imre, a XXI. század egyik ismert zeneköltője. — Ez a kaptafaszerű, naív hősiességgel leöntött bakadallam?

— Kérem szépen, — mentegetőzött Rouget de Lisle, a dal szerzője —, én sohasem voltam nagyravágyó, nem tekintettem magamat Mozart utódának, én ezt a kis dalt a rajnai hadsereg számára írtam. Nem tehetek róla, hogy forradalmi dal lett belőle és még a császárnak is tetszett.

— Bele is bukott! — jegyezte meg valaki.

— Én?

— Nem, a császár! A dal maradt.

— Hát akkor miért fitymálják? — kérdezte ingerülten a zeneértő francia mérnökkari tiszt.

— Mert elavult! — válaszolt Futuray. — Minden zene elavul, lejár a szavatossági ideje, és nincs égi vagy földi hatalom, amely ezt a folyamatot megállíthatná. Próbálkoztak már mindenféle tartósítási eljárással, vegyi és sugárkezeléssel egyaránt, de mindhiába. Csak egy példát mondok: az elmúlt, a huszadik században például azt hitték, hogy a dodekafónia és a beat-zene az örökkévalóságot testesíti meg hangok formájában. És mi történt? Mindez már a zenetörténelemé.

— És mi az önök jelenének muzsikája? — kérdezte a francia.

A zeneköltő válasz helyett egy hangversenyműsort vett elő, s azon ott álltak a bemutatásra kerülő zeneművek címei:

Négyzetgyök mínusz második szimfónia

A tételek:

Andante horribile,
Supernova vigorosa,
Nucleoso,
Molto neutrino,
Neuraszténia pomposa,
Explosio cosmico.

Játssza a Galaktikai Szimfónikus zenekar. Vezényel: Ormándy Jenő szelleme. A zenekar élő, néhai és később megszületendő zenészekből áll.

A műsorban még a következő számok szerepelnek:

Vonósszerenád két szondára, távvezérelve.

Skizofrénia napalm-gitárra és barátsági szerződésre.

Szólóizotóp nemi felvilágosítással.

Táncszvit ízeltlábúaknak.

Atmoszférikus csendszonáta négy protonban.

Változatok egy ultrahangra.

Infravörös nyitányfantázia.

Kvantum-menüett.

Görbe tér-zene.

Végzene abszolút nulla-ellenpontra.

— Nos? — kérdezte Futuray.

— Nagyon érdekes-bólintott a francia.— És tessék mondani, ez a zene népszerű is lesz?

— Hajjaj! — legyintett diadalmasan a zeneköltő — világszerte fütyülik majd a suszterinasok, amíg csak nem jön a helyébe valami más, valami új!

Feleki László

VIZI MAJÁLIS

Vízek mélyén áll a bál.
Megjelent a bálna már
s addig táncol nejével
amíg bírja tüdővel.
Lenn a víz alatti hallban
mint a csillag, annyi hal van.
Csuka, harcsa, rája, márna,
mind a nyitópolkát járja.
Tonhal, naphal, viza, potyka
arról cseveg bizakodva,
hogy a cápa eleve
jóllakottan jön ide.
Pisztráng úr csak nézeget
– messzi vízből érkezett –
jobban szeret polonézben
forogni, mint majonézben.
De a derék kardhal-gárda
ma estére garantálta:
nem kap horgot senkise,
nem kerülhet tepsibe.
S bár ez mélyen fekvő szféra
– a nyomás több atmoszféra –,
nem hallgatnak, mint a hal,
verset ont a tintahal,
előre tör még a rák is ...
Ez aztán a víg majális!

Gyárfás Endre

ÖTTALÁLATOSOK

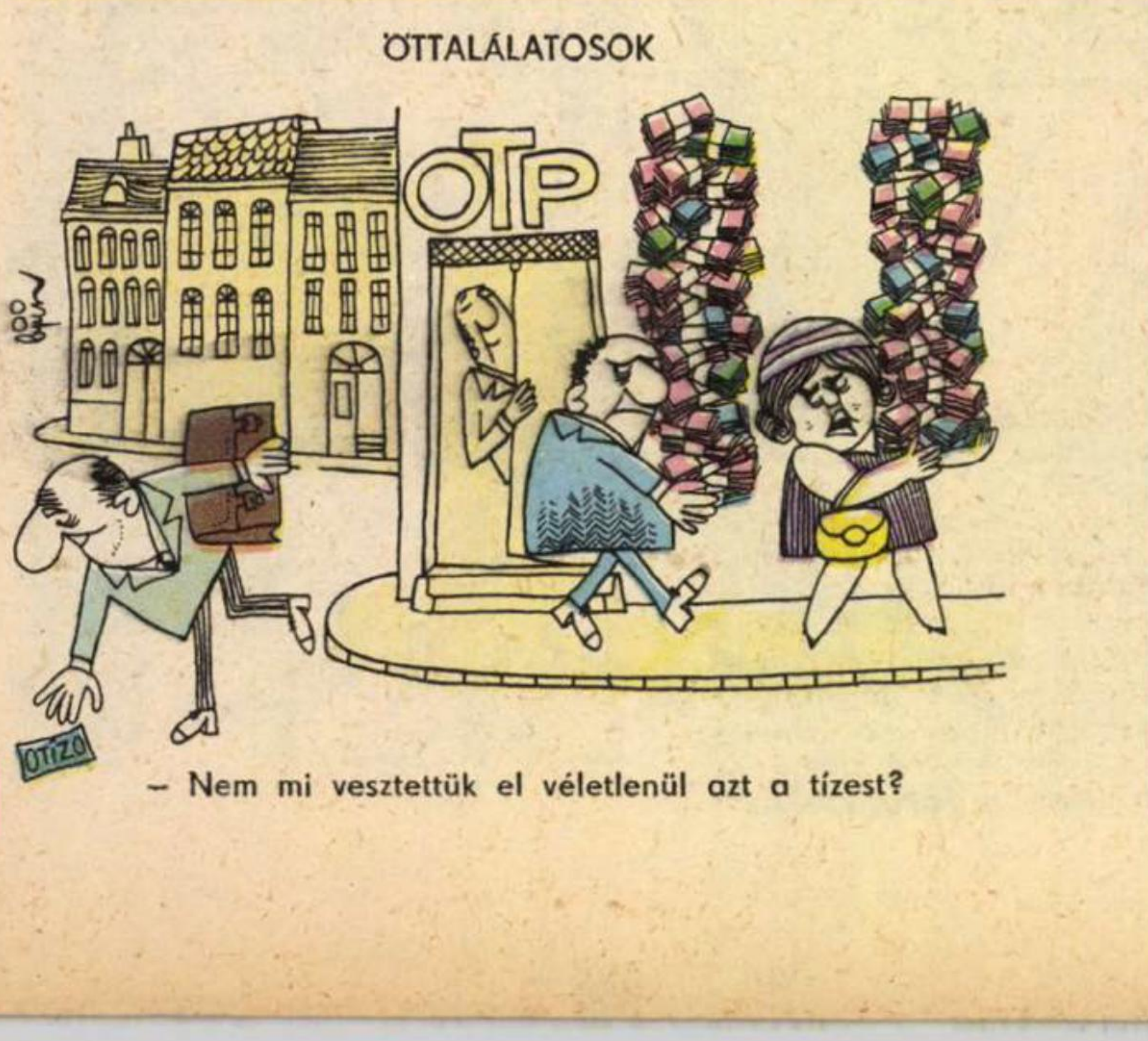

– Nem mi vesztettük el véletlenül azt a tízest?

GYENGÉD CÉLZÁS

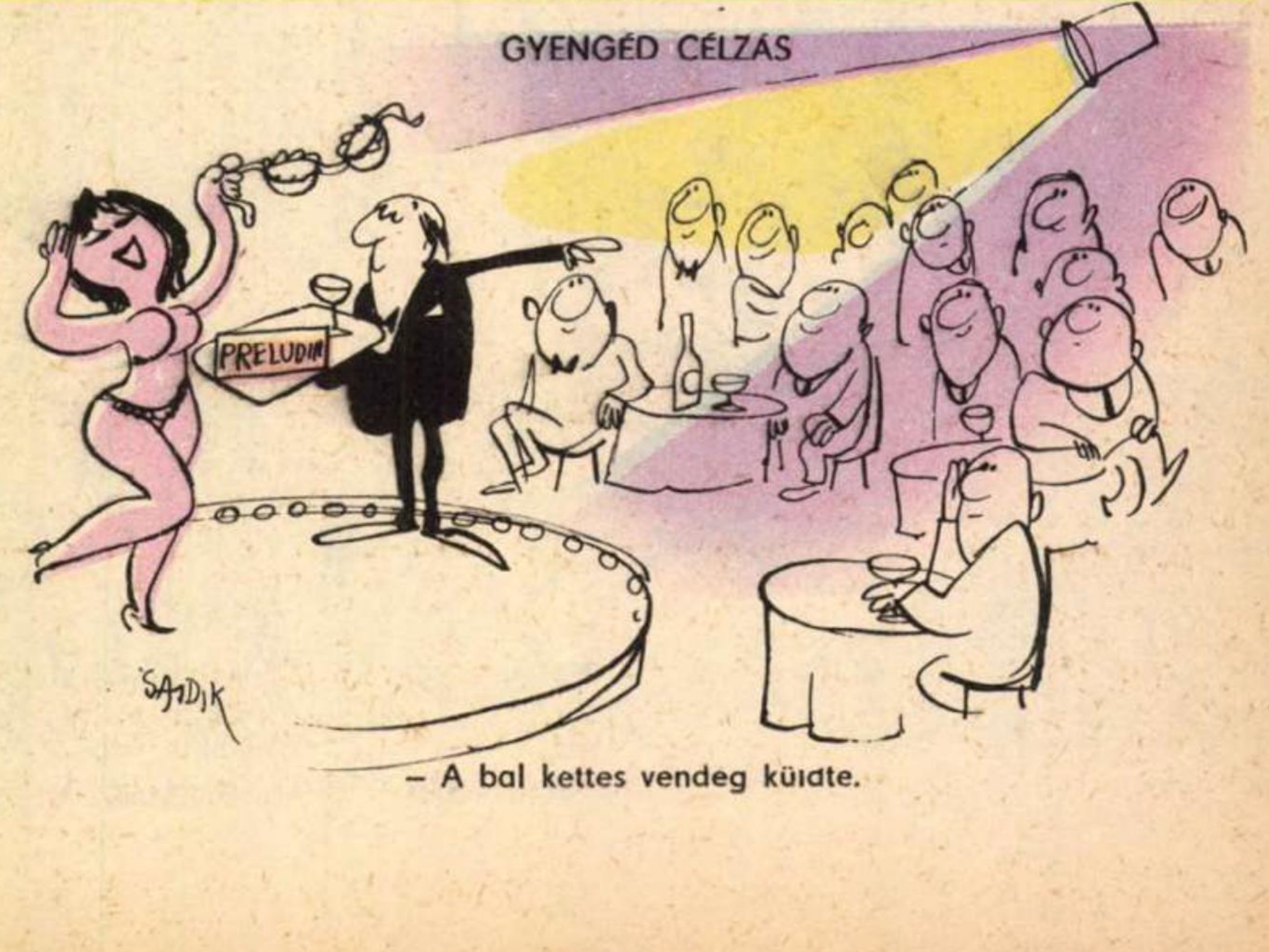

– A bal kettes vendeg küldte.

AUTÓBALESET

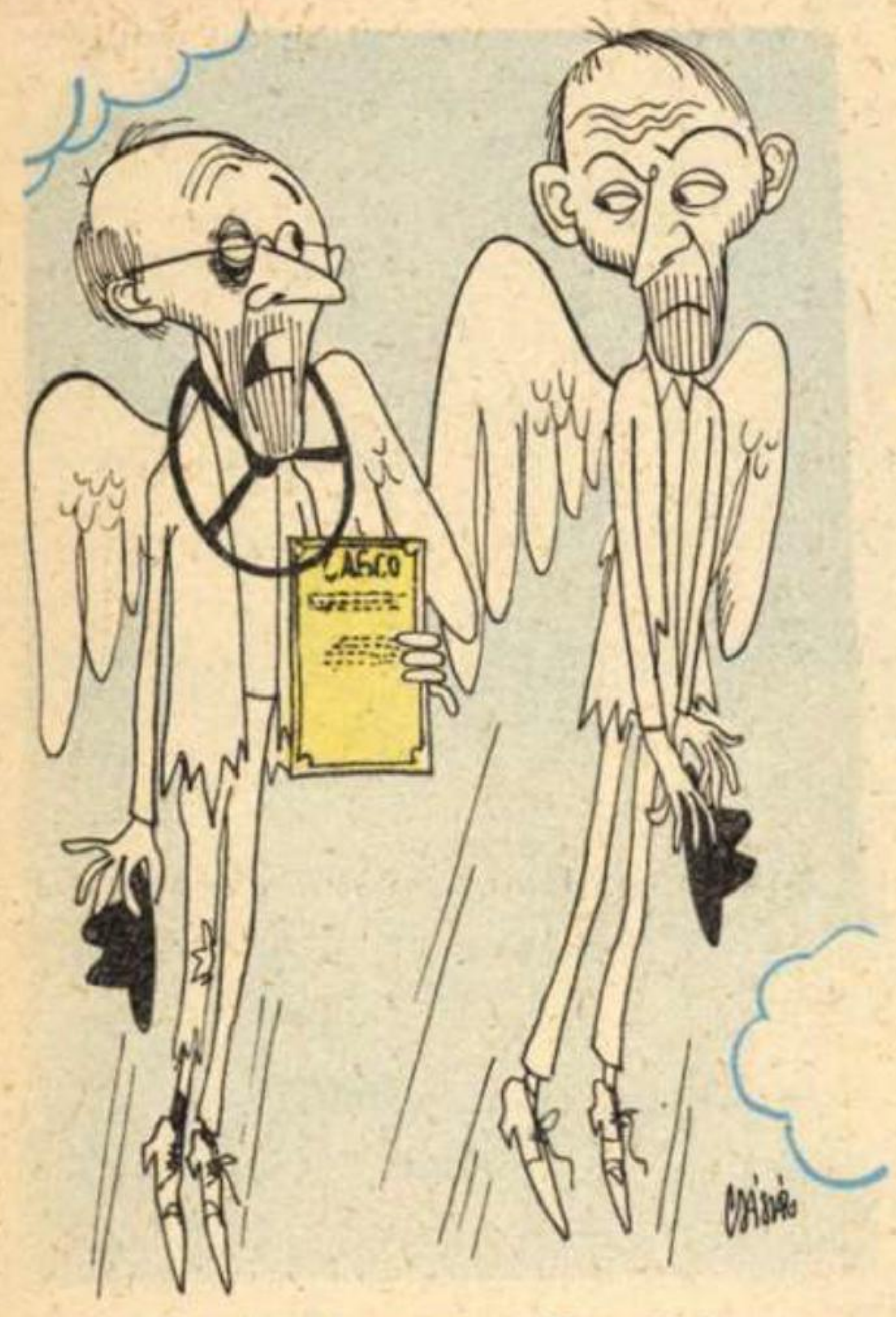

– Még jó, hogy van Cascóm!

MAGYAR SZTRIPTÍZ

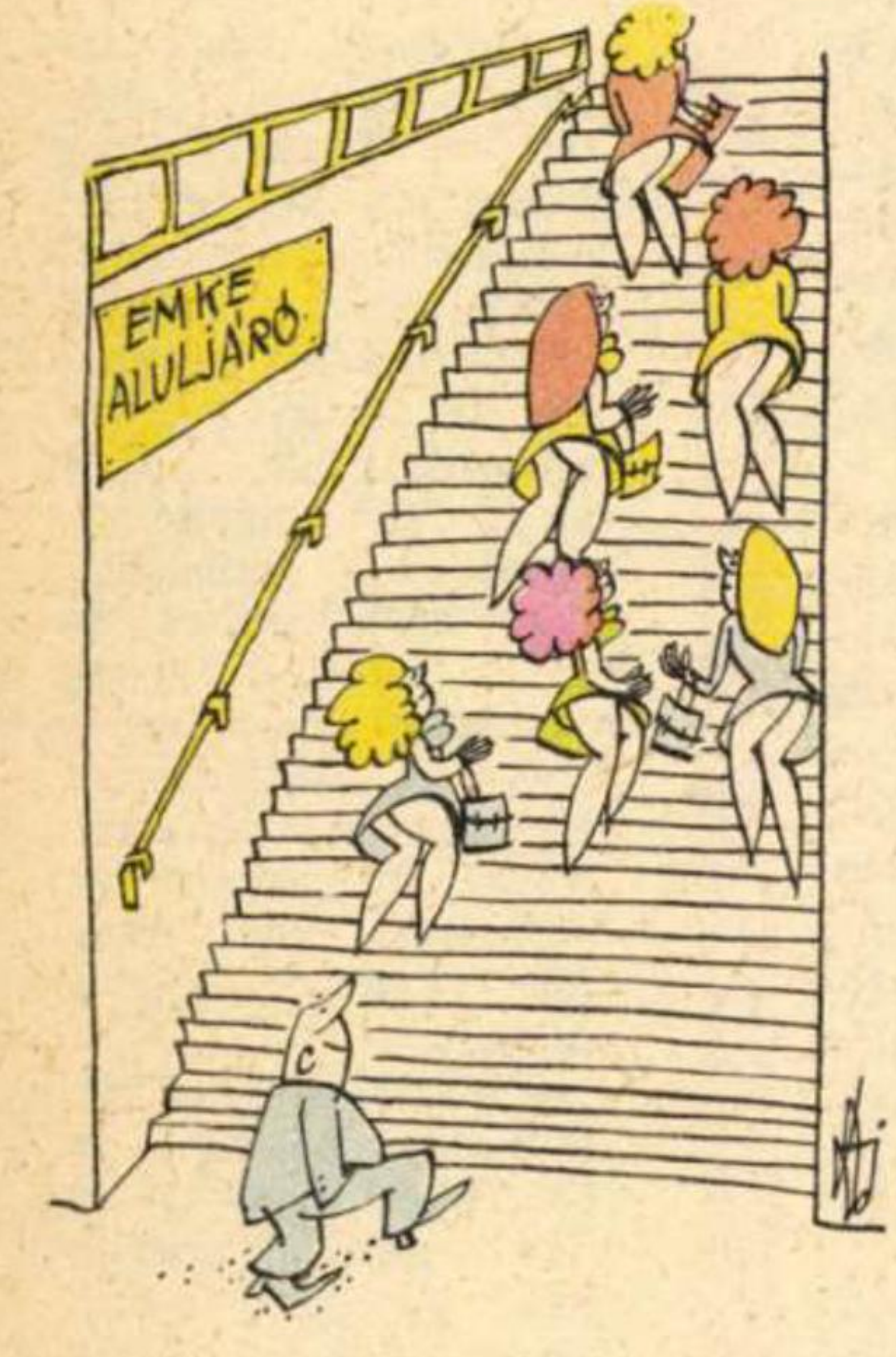

SZABADTÉRI JÁTÉKOK

Pusztai Pál rajza

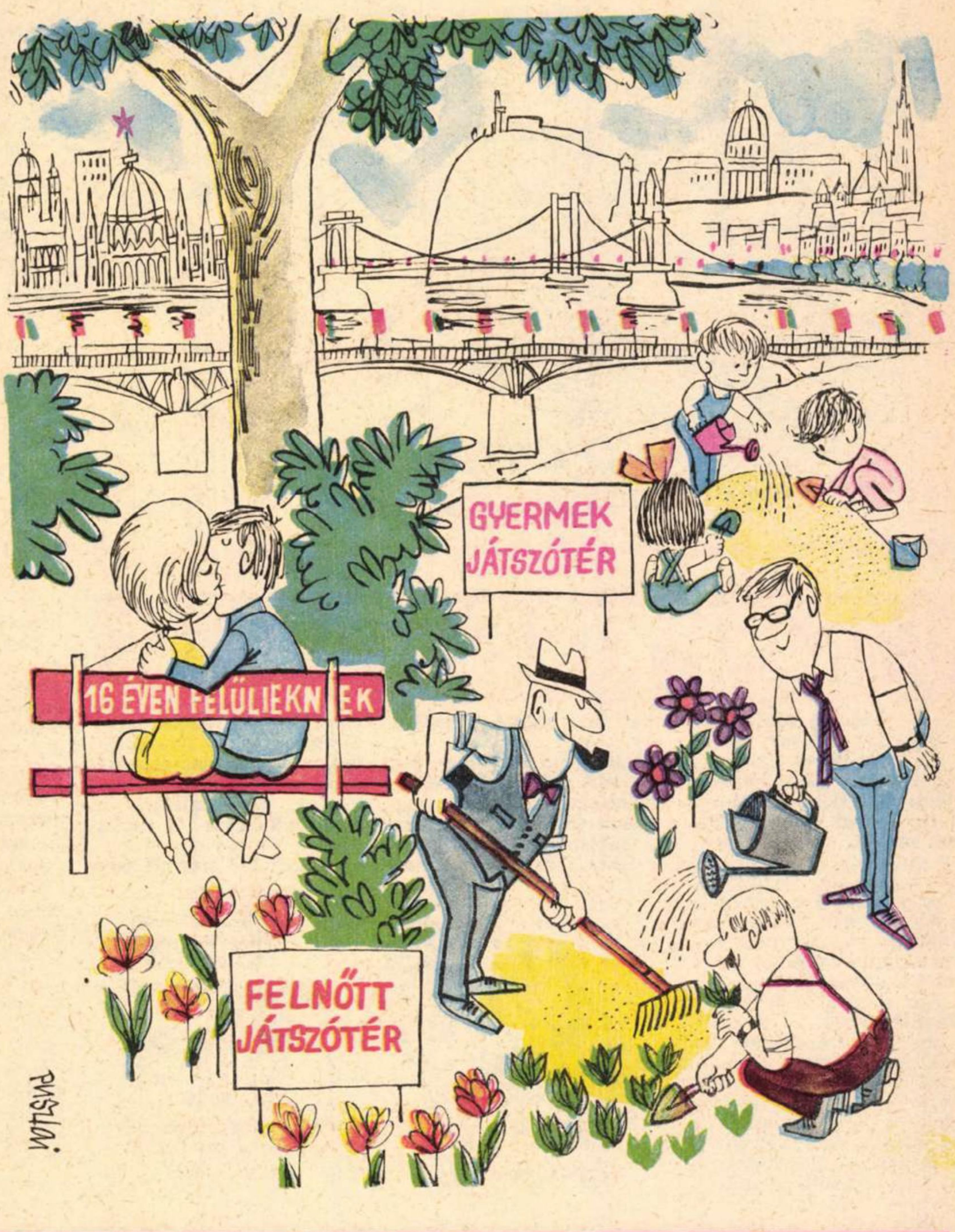

Ezt olvastam...

„Az utóbbi idők egyik legnagyobb — társadalmi tulajdont károsító — lopására derített fényt a rendőrség. A felelősség a Pannónia Szőrmefeldolgozó Vállalat megbecsült dolgozóját terheli". — írta a Magyar Nemzet.

Azt gondolhatnók: a nagy lopás ügyében azért terheli felelősség az említett megbecsült dolgozót, mert elmulasztotta a kellő ellenőrzést, vagy — akaratán kívül — más módon lehetővé tette a nagy lopást. Szó sincs róla. A cikk következő bekezdéséből kiderül, hogy a „megbecsült" dolgozó, M. I., maga a tolvaj. A tolvajt azonban a lopásért nem „felelősség" terheli, hanem súlyos bűn.

Az illető egyébként értékes perzsalábakat csempészett ki az üzemből, éveken át, demizsonban. Ezen is érdemes eltűnődni; a tolvaj, kerülni akarván minden feltűnést, demizsonnal járt a munkahelyére s onnan haza. Lehet, hogy még mindig vannak hiányosságok a munkaerkölcs körül?

*

Anyanyelvünk védelme fontos dolog, s aki ebben buzgólkodik, dicséretet érdemel. Nyilvánosságot azonban csak akkor, ha ismeri anyanyelvünket, melyet oltalmaba vesz. A Képes Újság közli egyik olvasójának levelét. Idézek belőle: *Többször szemembe tűnt a rendőrségi hírek végén, hogy „Az ügyben vizsgálat folyik." Ez a meghatározás helytelen, mert köztudott dolog, hogy folyni csak a folyó, víz, vagy egyéb folyadék tud.*

A levél állítása persze csacskaság. A vizsgálat, csakúgy, mint például a háború, az ökölvívómérkőzés vagy a báli mulatság, igenis folyhat. A vizsgálatot követő bírósági tárgyalás is folyni fog, az ítéletnek szabad folyást engedhetnek s azt még a folyó hónapban végre is hajthatják. Mindezt az olvasónak nem kötelessége tudnia, de a szerkesztőnek igen.

*

„Hátsó kijáraton távozik a játékvezető..." című glosszájában a Népsport elbeszéli, hogy dr. Vincze Ferencet, a Haladás — Pécsi Dozsa mérkőzés játékvezetőjét rendőrségi riadókocsin kellett megszöktetni Szombathelyről az izgatott szurkolók elől. Ennek fő okát a sportlap abban látja, hogy a pálya gondnoksága a hangosan beszélőre rákapcsolta a rádió adását s abban a riporter kemény szavakat ejtve a játékvezetőről, olajat öntött a tűzre. A Népsport glosszájának igaza van. De én nemcsak a gondnokságot, hanem a riportert is hibáztatom.

Ha a sportriporter a mérkőzés végén bírálatot mond a játékvezető működésének egészéről — rendben van. Nem teszi azonban jól a sportriporter, ha a mérkőzés közvetítése alatt kommentálja a játékvezető működését. Ez nem tartozik a feladatához, de meg nem is lojális, hiszen a riporter a pályának más pontjáról — többnyire kedvezőtlenebb helyről — látja azt, amit a játékvezető, a riporter éppen úgy tévedhet, mint a játékvezető, arról nem is beszélve, hogy — hacsak filmfelvétel nem készült a szóban forgó szabálytalanságról — soha el nem dönthető vitát provokál s ezzel csakugyan olajat önt a tűzre — fölöslegesen.

Hogy miféle „tüzek" vannak, arról a Népszabadság sportrovatának „Példás ítélet" című cikkecskéjéből is értesülhettünk. A Tipográfia két játékosa tettlegesen bántalmazta a játékvezetőt s ezért a fegyelmi bizottság öt évre eltiltotta őket a bajnoki mérkőzésektől.

„Példás" ítélet? Attól függ, hogy hova fordulunk példáért. Régebben a játékvezető tettleges bántalmazásáért örökre eltiltották a futballistát. Érzésem szerint az ilyen ítélet közelebb járt a példamutatáshoz.

*

És ha már a sportnál vagyunk, hadd másolom ide a Hétfői Hírek egyik megállapítását az április 21-i bajnoki fordulóról:

„Nem hátrány a saját pálya — ezt is bizonyították a mérkőzések."

Régi és elkeseredett vita dőlt el ezzel.

(t. l.)

A HŐS FÉRFI

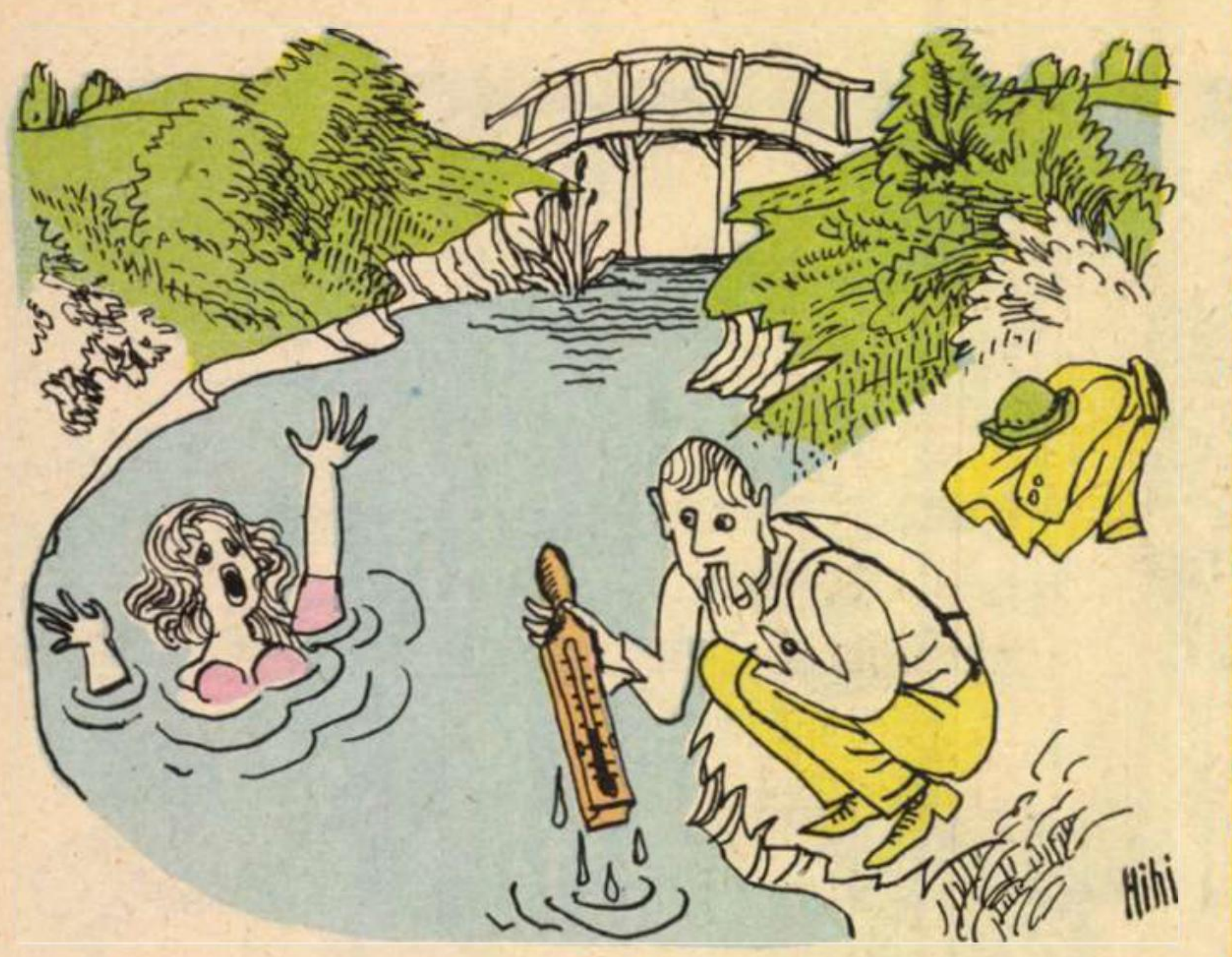

LELKI ELŐKÉSZÍTÉS

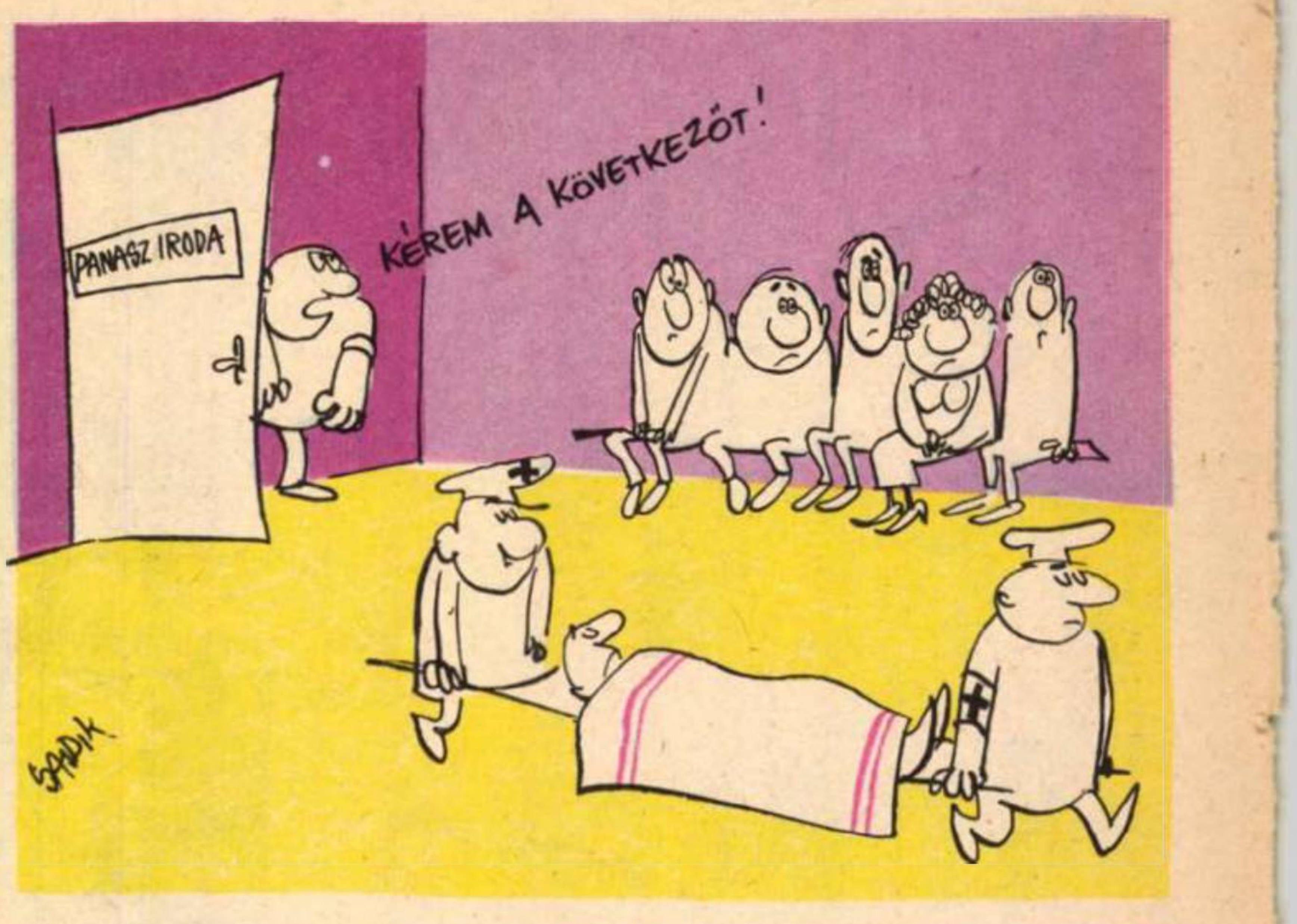

SZÉP KIS SZTORI...

A mama a főbérlő. A lánya férjhez megy egy derék fiatalemberhez. A főbérlő-mama áldott jó lélek: felajánlja a fiataloknak, hogy lakjanak nála, ő ugyanis magányosan, elváltan éldegél, jól megférnek együtt. A fiatalok boldogan fogadják a főbérlő-mama szíves invitálását és egy ideig zavartalanul éldegélnek a kis családi közösségben.

Ám a sors útjai kifürkészhetetlenek. A főbérlő-mama egy szép napon ismét férjhez megy s nemcsak az új férj költözik hozzá a lakásba, hanem férjének apja, az após is. Hirtelen szűknek bizonyul a lakás: a főbérlő-mama új férje ugyanis technikus, szeretne egy kis műhelyecskét otthon is. Jó az ilyesmi a háznál...

Megindul az akció, hogy a fiatalokat kiszekírozzák a lakásból. A főbérlő-mama például a konyhában leszereli a gáztűzhelyet, hogy a fiatalok ne tudjanak főzni vagy ételt melegíteni, és más egyebet is művelnek, ami ilyen esetekben szokásos.

Ha valaki azt mondaná, hogy ez a sablonos családi perpatvar magánügy, én azt felelném rá, hogy ez így igaz. De a főbérlő-mama óriási ötlettel még valami újat is adott ehhez a sablonhoz. Megszerezte a lakóbizottság írásos határozatát, amely öt pontban és négy alpontban összefoglalta az ifjú házaspár, bűnlajstromnak is beillő kötelességeit, és felszólításként megküldte a fiataloknak azzal a záradékkal, hogy *„évek óta a szociális együttélés minimumát nem adják meg a lakás főbérlőjének, sőt igyekeznek azt nem betartani”*. Aláírta az elnök, az elnökhelyettes, és két lakóbizottsági tag. A harmadik tag megtagadta az aláírást, mondván, hogy ilyen határozat meghozatalára a lakóbizottságnak nincs joga.

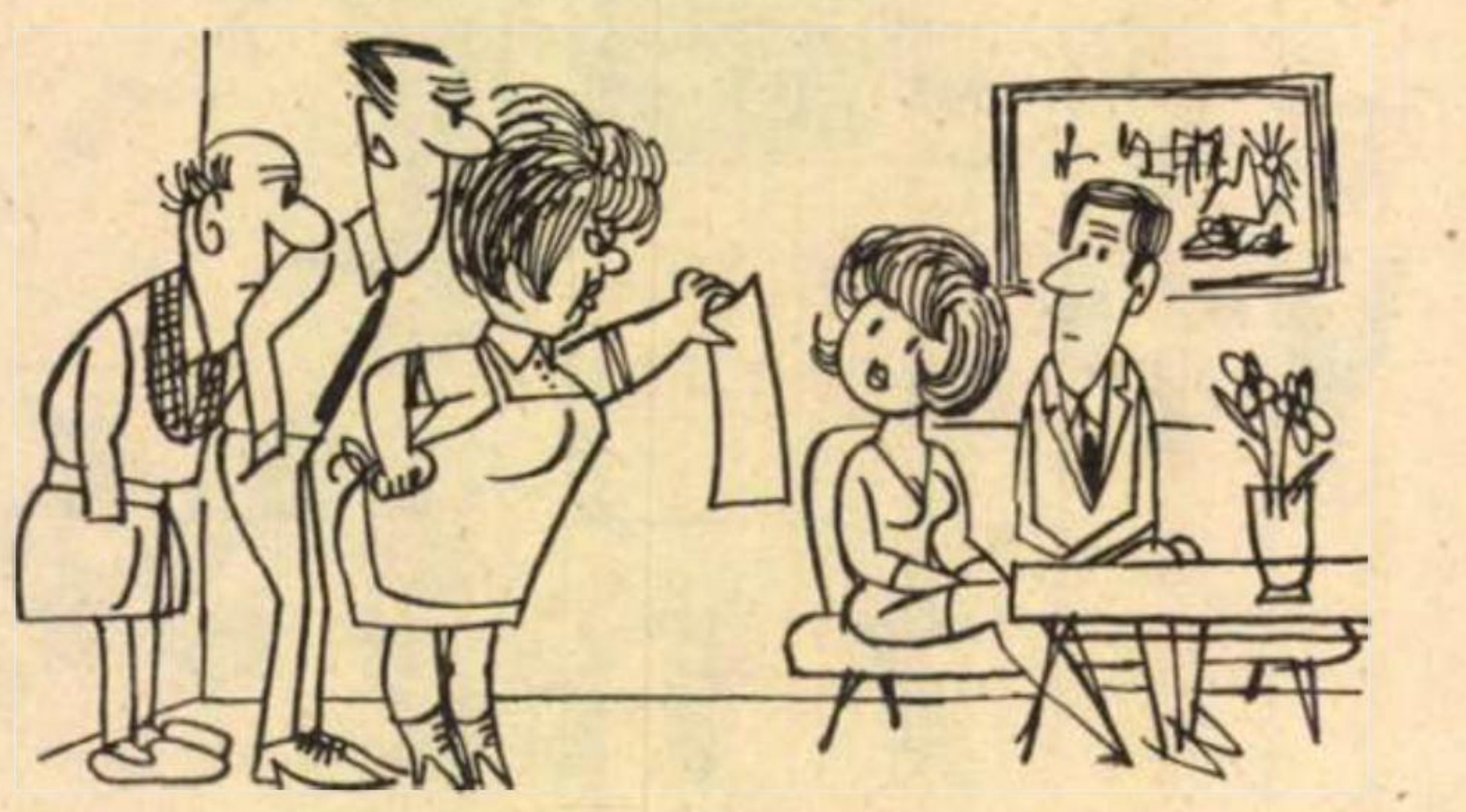

Dehát miért írta alá például az elnökhelyettes? Azt mondja, azért írta alá, mert a főbérlő-mama késő este vitte be hozzá aláíratni a papírt, amikor ő egész napi fáradságos munkája után hazatért. Jóformán meg se nézte, mi áll a papíron, csak aláírta: látta rajta az elnök aláírását. Később felesz mélt, hogy helytelenül járt el, s a felesége útján bocsánatot kért a fiataloktól. Igazán korrekt eljárás...

Hogy az elnök miért írta alá a határozatot, arra nézve nem tudtam hiteles adatokat szerezni. A lakóbizottság két tagja viszont bizonyára azért írta alá, mert ők nemcsak az elnök, hanem az elnökhelyettes aláírását is rajta látták a papíron és úgy vélték: minden oké!

Pedig semmi sem oké ebben az ügyben! A házfelügyelőék és a ház lakói tudják, hogy a fiatalok magatartása kifogástalan és nem vétettek a szocialista együttélés szabályai ellen. Csakhát: a főbérlő-mama a rámenős típusú főbérlő-mamák közül való, a lakóbizottság meghunyászkodott előtte és mindent aláírt a fiatalok ellen — ami nem felel meg a valóságnak.

Az ég óvjon minden Pest-budai lakótársat attól, hogy a lakóbizottságok kövessék az IX., kerületi Ifjúmunkás u. 12. számú ház lakóbizottságának példáját és jogot formáljanak hasonló eljárás meghonosítására. Sok kalamajka származnék belőle, annyi szent...

Földes György

Jucika és a mazsola autószerelő

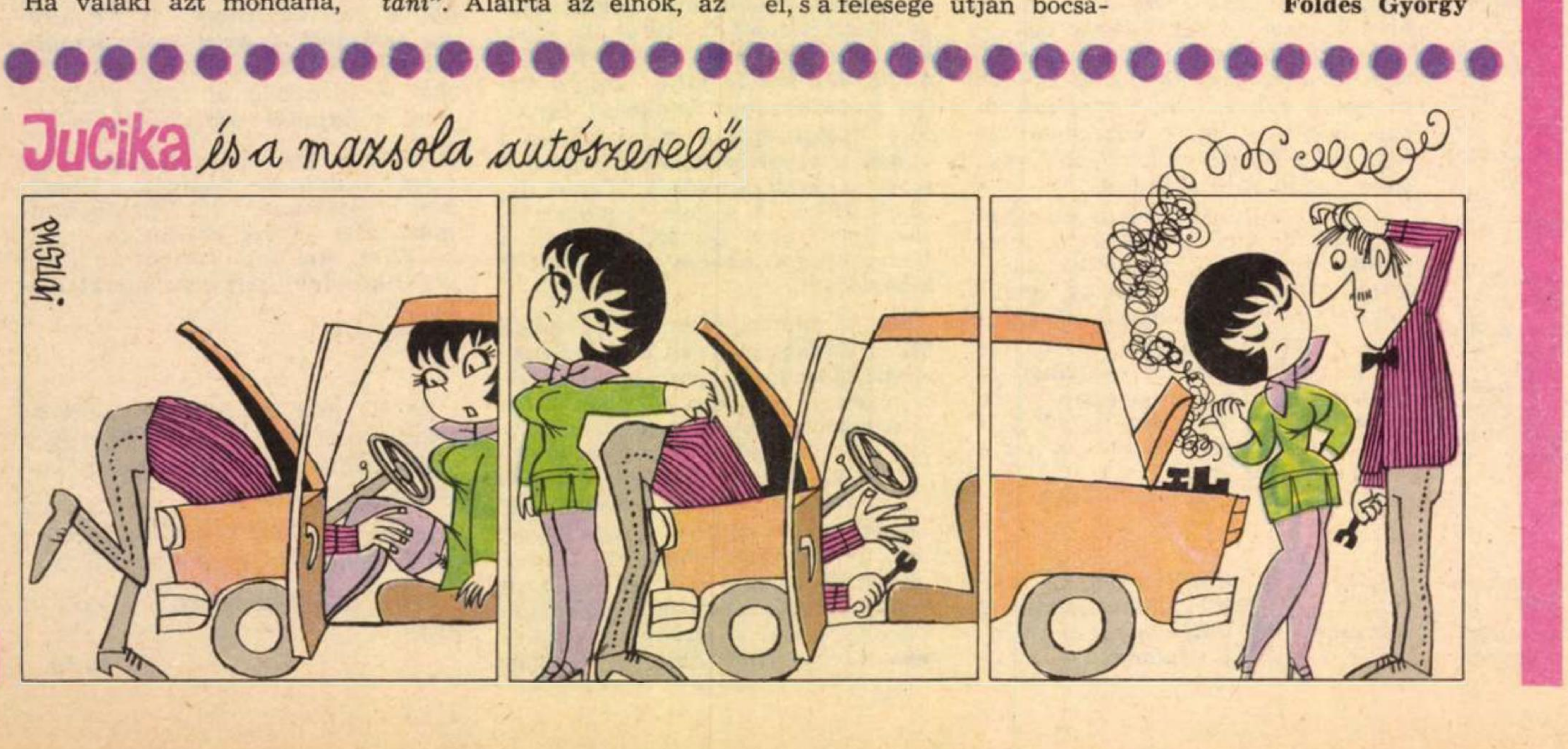

LE
A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIVÁLÓ

Olvasom, hogy ismét nagy a tülekedés a Kiváló Áruk Fórumán, 240 termék pályázik a nagy megtiszteltetést jelentő „kiváló áru” jelzőre. De a zsüri nagyon szigorú, csak azokat az árukat márkázza, amelyek műszakilag, esztétikailag és a használhatóság szempontjából egyaránt tökéletesek. Ezeknél az áruknál aztán tutira mehet a kedves vevő, nem fog csalódni, becsapódni.

Én ugyan maximalista vagyok és szeretnék mindig tutira menni, szeretném, ha minden holmi, amit a boltokban megveszek — legyen az télikabát, porszívó vagy kockasajt, — műszakilag kifogástalan, esztétikailag gyönyörűséges lenne. És persze, használható is. A legnagyobb mértékben! Na, de ez csak vágyálom. Épp ezért nagyon helyeslem, hogy kezdik bevezetni a kereskedelemben is a rangsorolást, elválasztva az ocsút a búzától, a kiváló árut a (hogy finom legyek) kevésbé kiválótól. Helyeslem, de keveslem.

A vevőközönség jobb tájékoztatása érdekében szélesebb körű differenciálódást tartanék szükségesnek. Épp ezért javasolom, hogy az alábbi három nívókülönbözetet jelző besorolást alkalmazzák valamennyi bolti portékánál:

1. Kiváló áru.
2. Áru.
3. Ez van!

(r. b.)

A PESTIEK

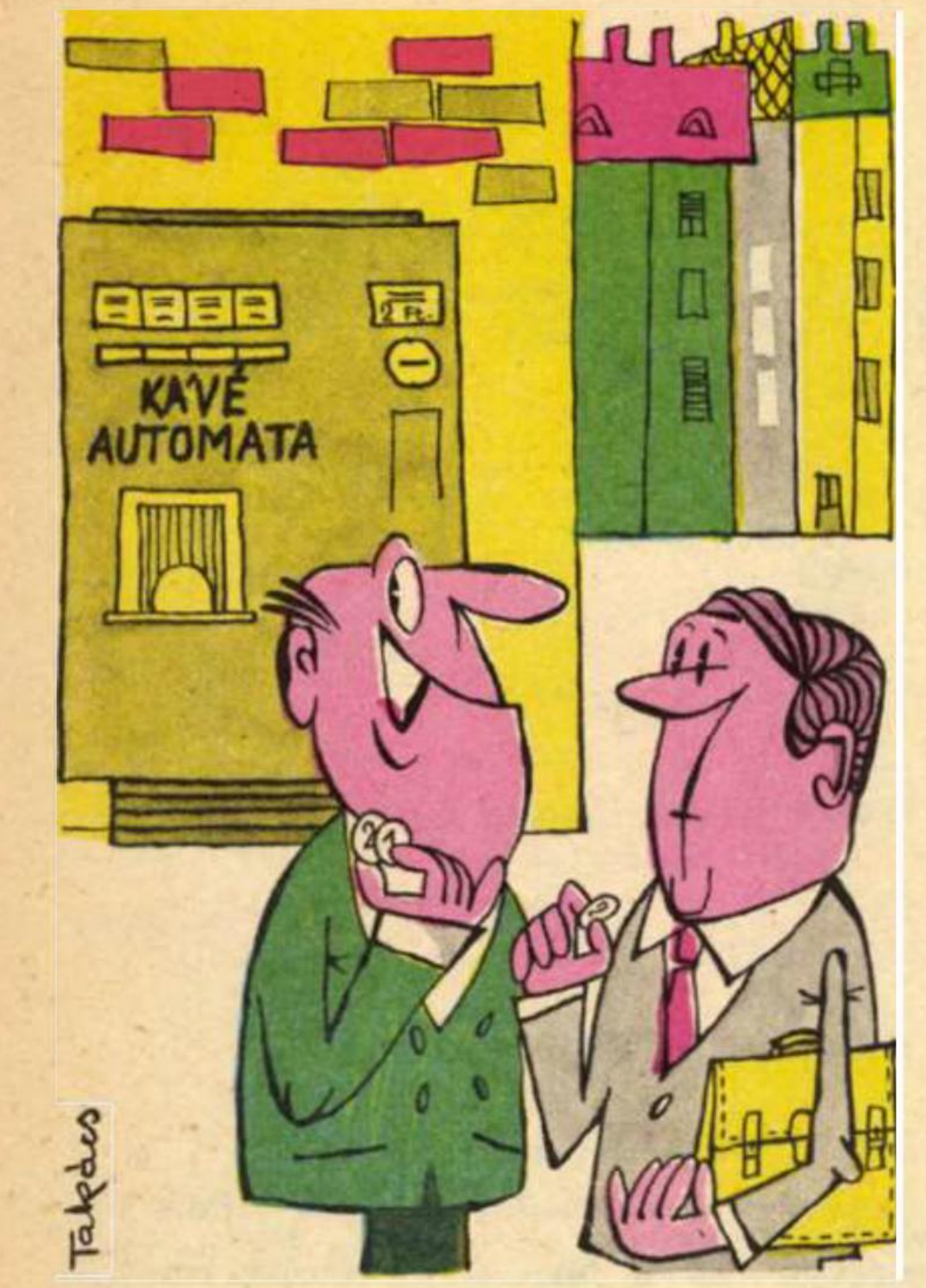

– Megpróbálok egy forinttal többet bedobni, hátha erősebb kávét ad!

A VARÁZSLÓ

Mészáros András rajza

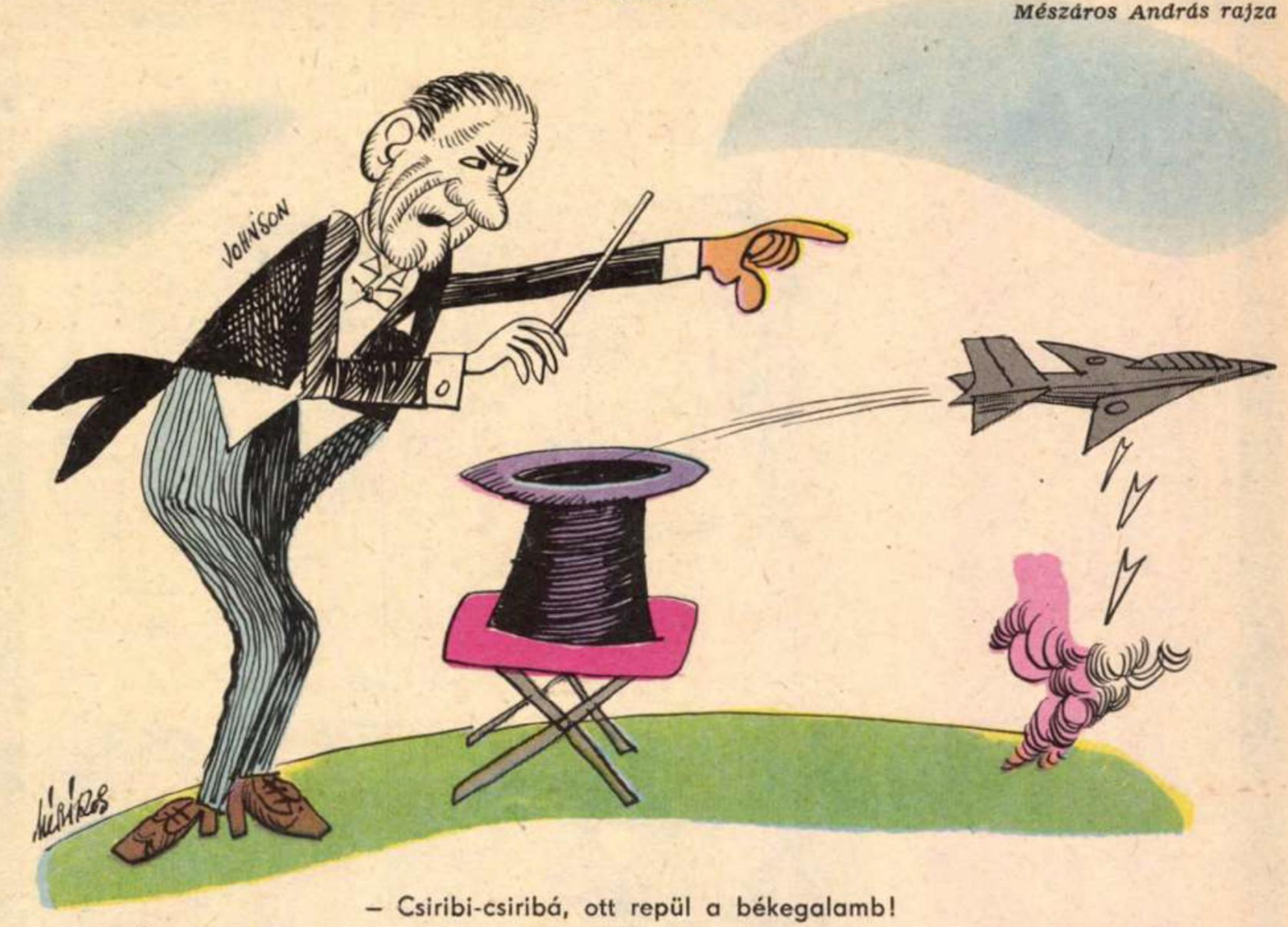

– Csiribi-csiribá, ott repül a békegalamb!

VÁRATLAN FORDULAT

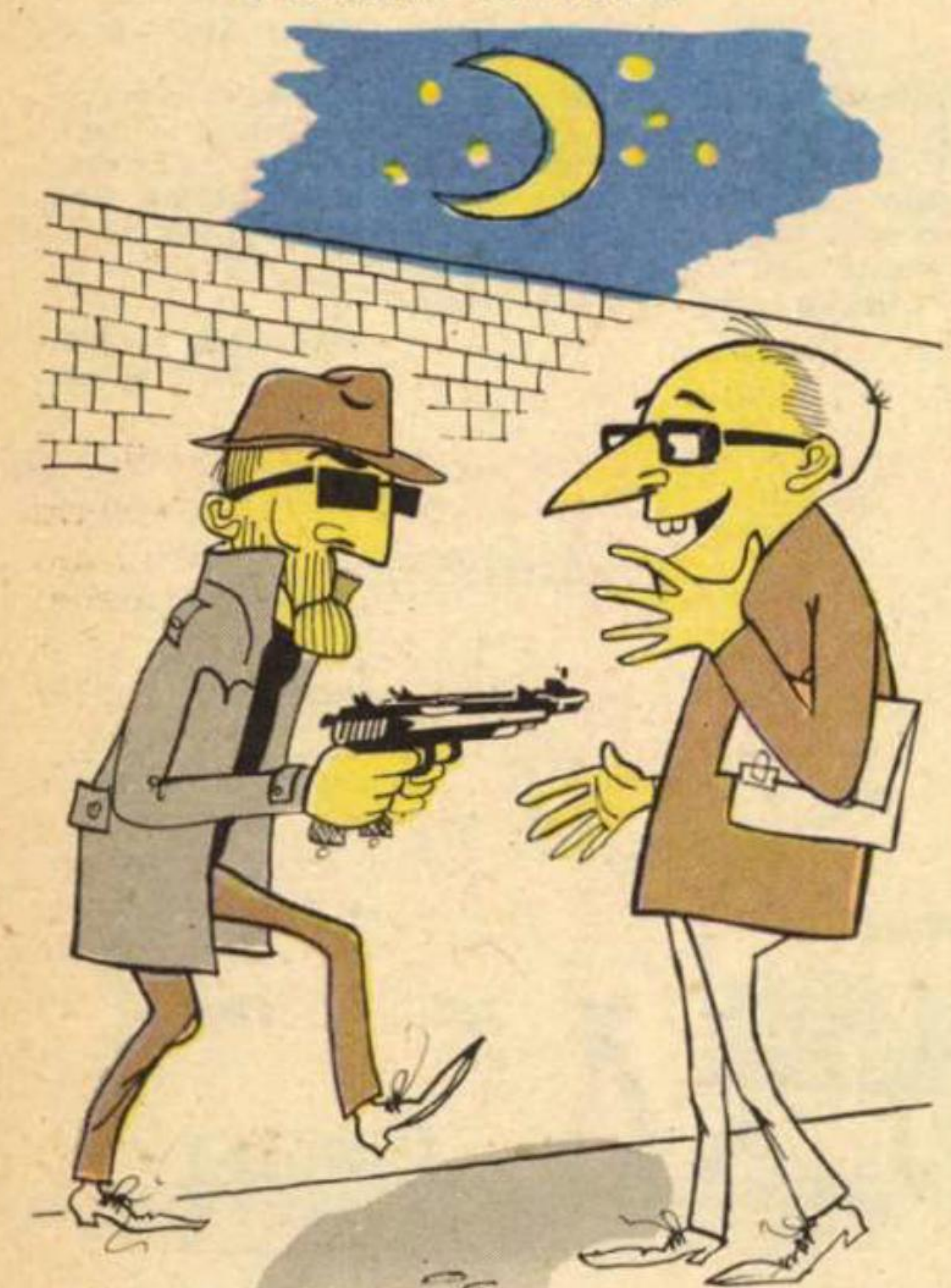

– Pénzt vagy életet!
– Apropó. Nincs egy húszasa elsejéig?

M. LEVITYIN:

Levél a fiúhoz

Végre megkaptuk régen várt leveledet és sietek megírni, mi újság itthon. Első feleségeddel, Lidával kezdem a beszámolót.

Emlékszel, ő az, akit Kazahsztánból hoztál el hozzánk. Megesküdtetek, hazahoztad, aztán elutaztál Kirgiziába. Akkor váltál el tőle, amikor elszegődtél heringhalásznak.

Egy szóval Lida a válás után feleségül ment egy földijéhez és az is ideköltözött hozzánk.

Jól érzi magát volt második feleséged, Raisza is. Emlékszel, ő az, akit itt hagytál nálunk, amikor Bjelorussziából Omszkba költöztél. Lehet, hogy nem is Omszkba, hanem Tomszkba? Hát persze! Raiszát Tomszkból hoztad, Omszkból Izoldával jöttél haza, majd gyorsan elutaztál a Kaukázusba és onnan már Zinaidával tértél meg az ősi fészekbe.

Ami Zinaidát illeti, nagyon összebarátkozott Izoldával és mindketten a papa szobájába költöztek be. Raisza felhozatta faluról a nagymamáját, ők ketten az ebédlőben laknak. Nekem, s apádnak megmaradt a konyha és a fürdőszoba egyik sarka.

Kénytelen vagyok bevallani neked, egyetlen drága jó fiacskám, hogy apáddal együtt szörnyen megijedtünk, amikor a múlt héten kézhez kaptuk leveledet, amelyben azt írod, hogy nagyon vágyódsz már a szülői ház után és Vologda felé átutazóban meglátogatsz bennünket, új feleségeddel, Iraidával.

Ebből az alkalomból apád fogadta összes volt feleségedet, a fogadás rendkívül szívélyes volt, bár mindenki egyik ájulásból a másikba esett, rengeteg szívnyugtató gyógyszer fogyott. Könyörgünk neked, drága, egyetlen, örökké csak játszadozó fiacskám, ne látogass haza!

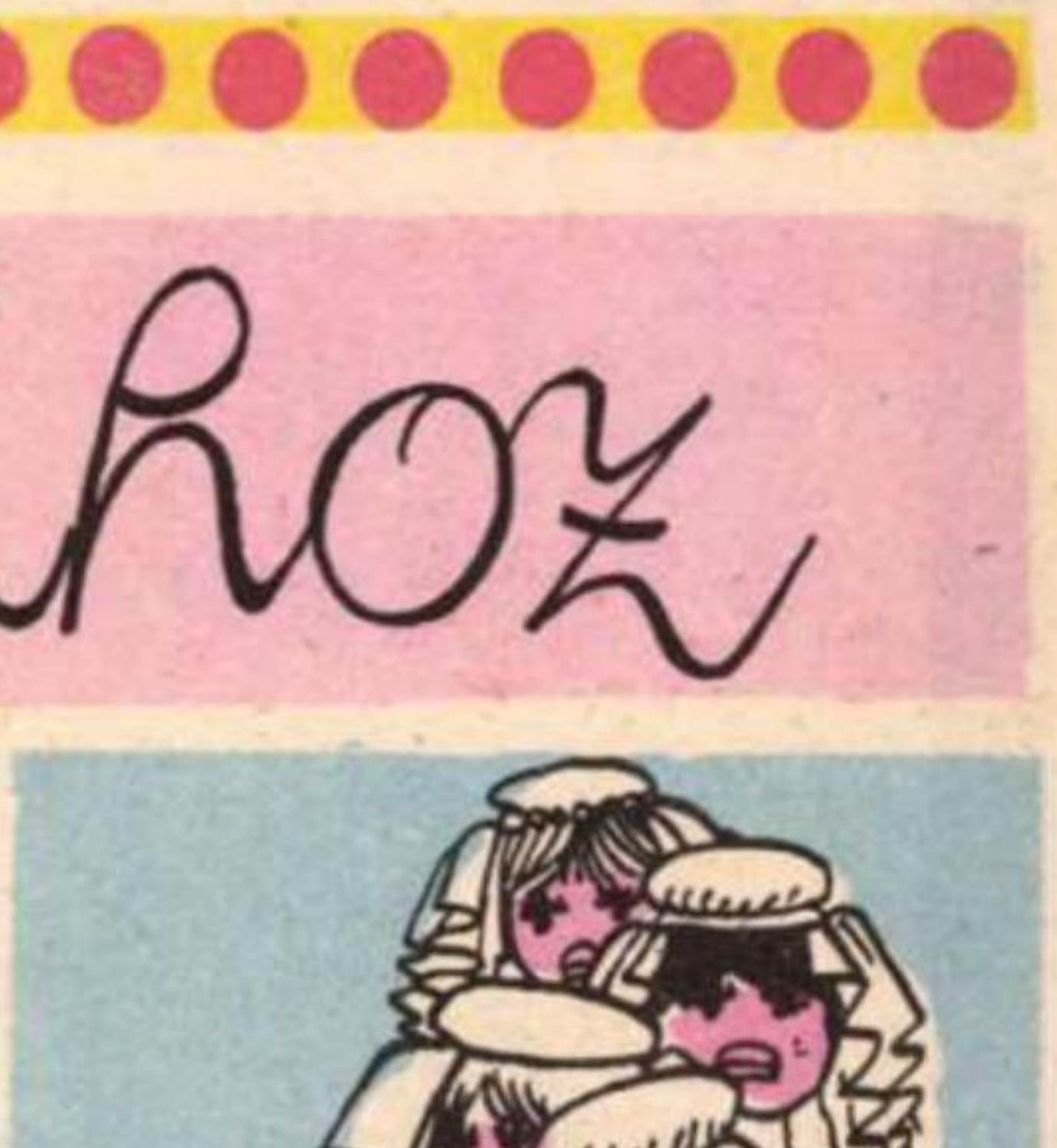

Magától értetődik, hogy nagyon vágyódunk utánad, de ha még egy feleséget felejtesz itt nálunk, akkor nekünk apáddal már nem marad helyünk, ahonnan vágyódhatnánk utánad!

Hálás szívvel köszönjük, hogy ennyit gondolsz ránk, így törődsz velünk!

Csókolunk százszor, ezerszer:

Szüleid

Oroszból fordította: N. E.

ÁLLANDÓ FEJLŐDÉS

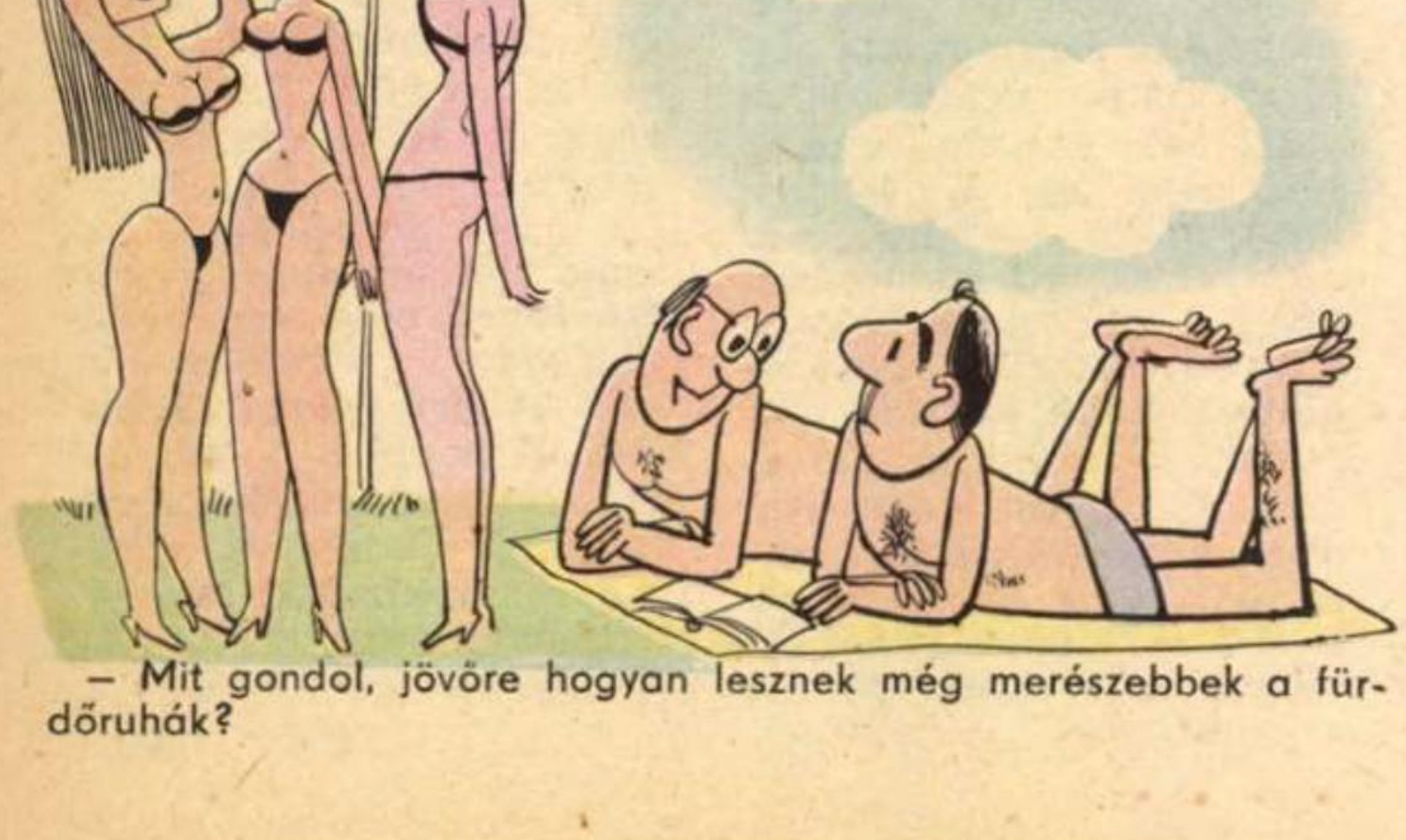

– Mit gondol, jövőre hogyan lesznek még merészebbek a fürdőruhák?

FOGÓCSKA

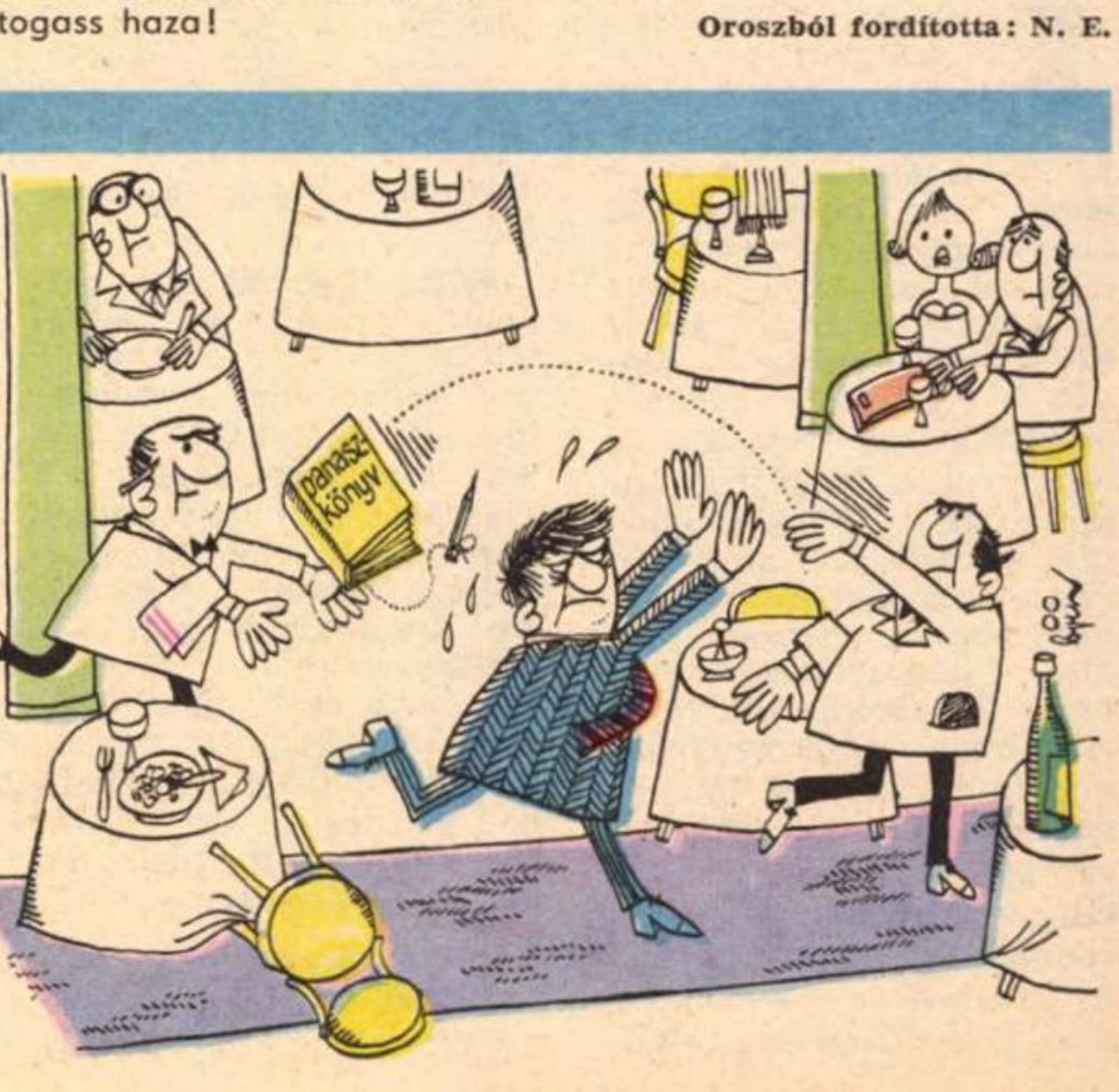

VÁLTOZATOK A PAPIRRUHÁRA

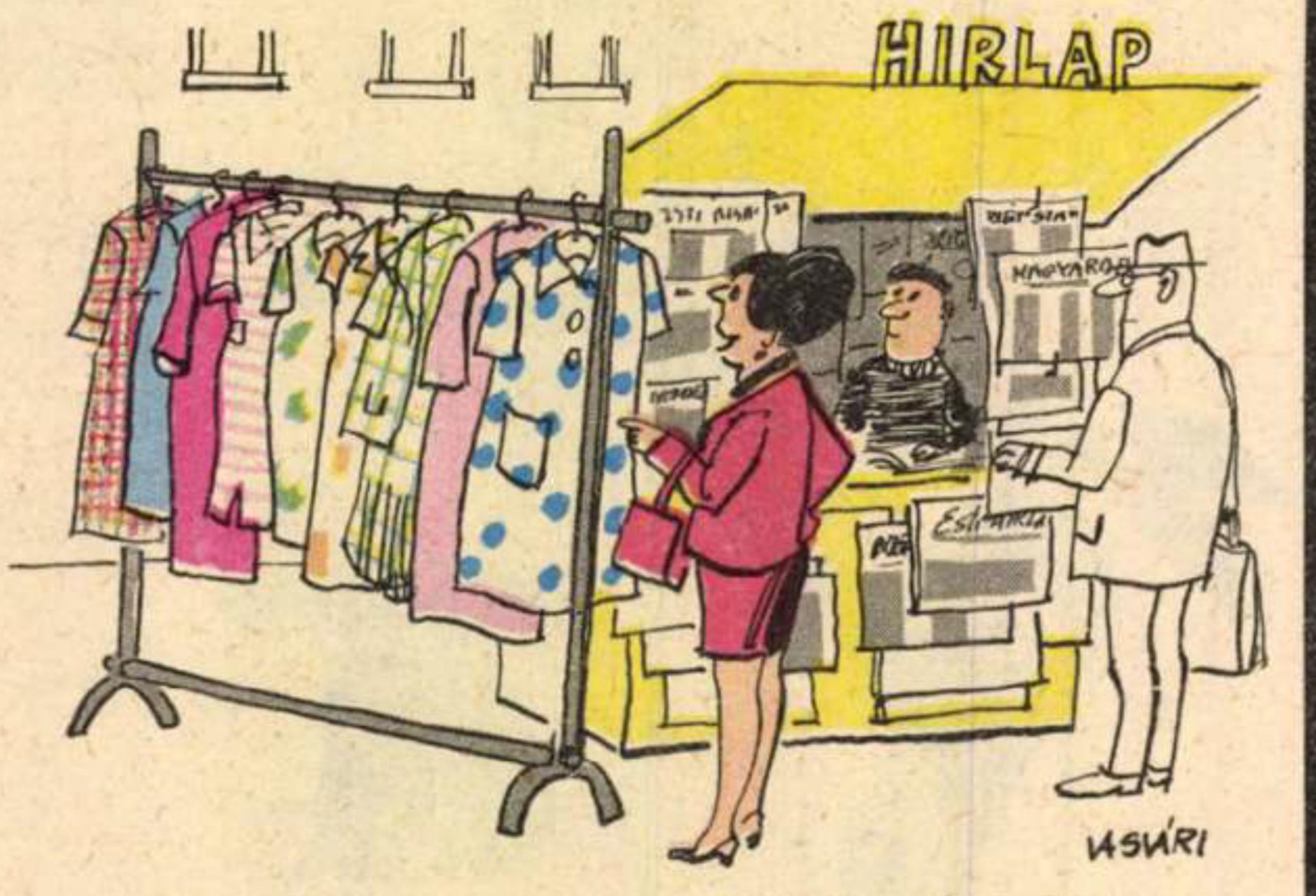

– Kérek egy reggeli újságot és egy délutáni ruhát!

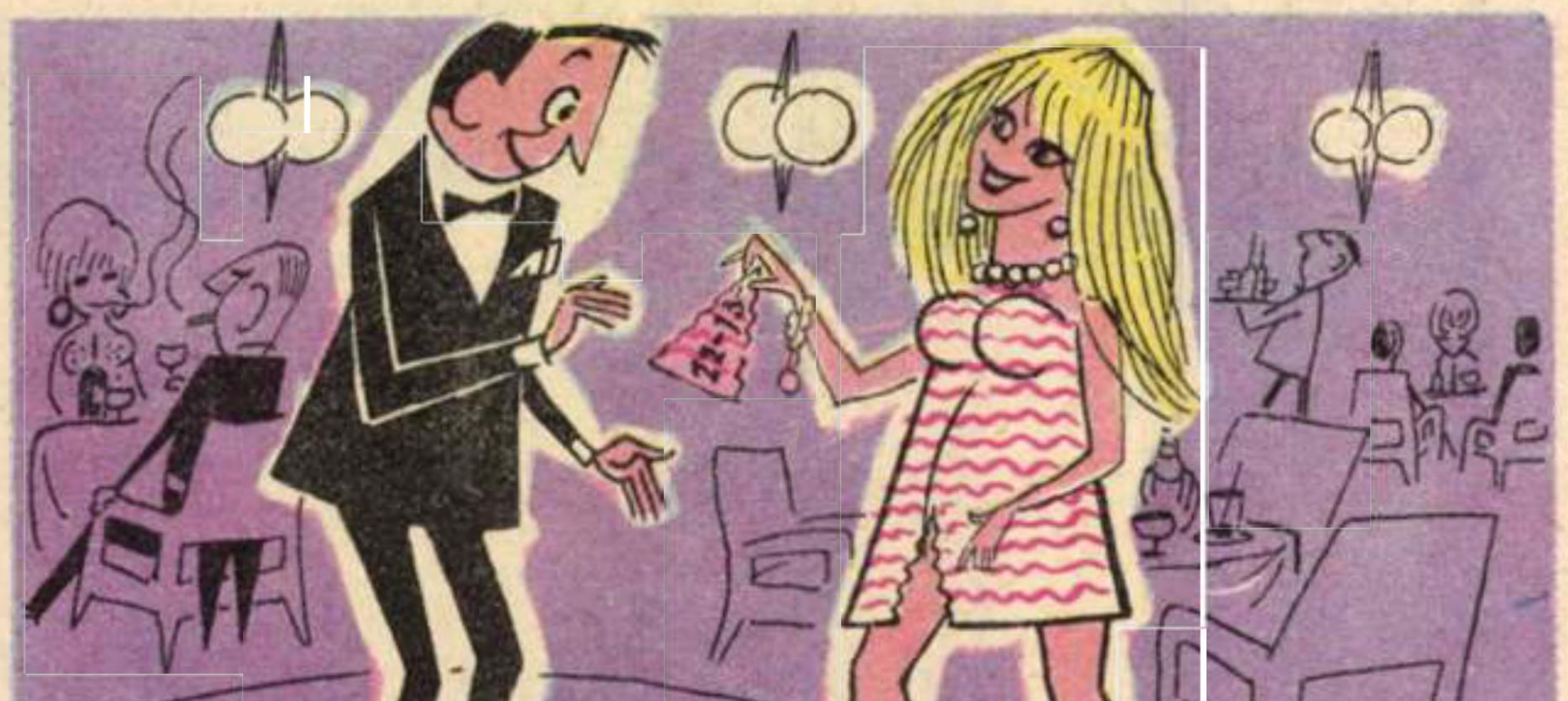

– Ezen a számon bármikor felhívhat!

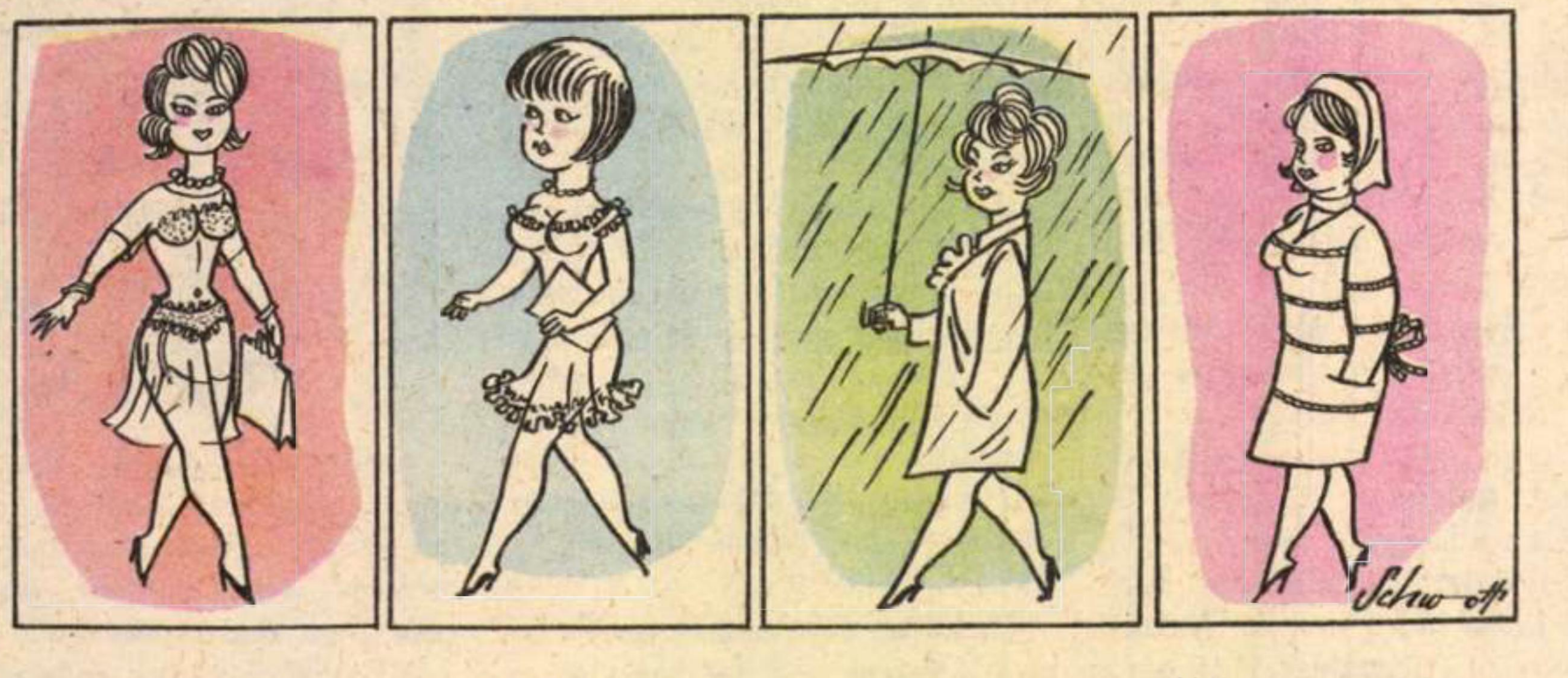

Protekcióért celofánpapirban

Randevúra selyempapirban

Esőben itatóspapirban

Villamoson utazáshoz csomagolópapírban

SZABADSZOMBAT

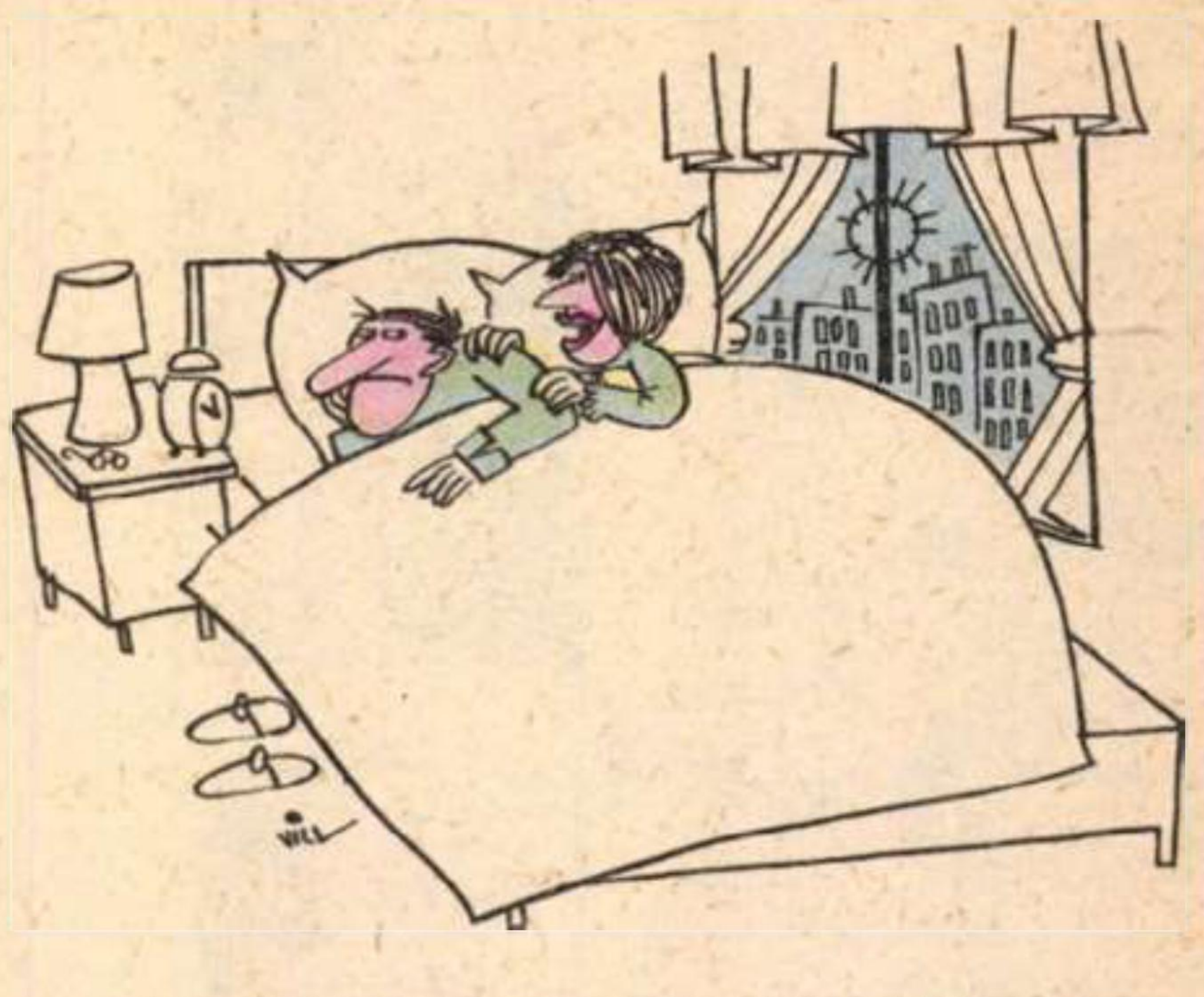

– Mondd szívem, ilyenkor biztosan nem ülhet a helyedre Kondorosi?...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VISSZAVÁRJUK!

Előfizetője vagyok a Jókai-sorozatnak. Sajnos, a Kárpáthy Zoltán második kötetéből egy hibás, hiányos példányt kaptam. Mi sem egyszerűbb ennél, gondolná az ember, a könyvterjesztő vállalat becseréli egy hibátlan példányra. És lám, nem is olyan egyszerű! Csaknem egy éve már, hogy ígérgetik: az országos hálózatból szereznek helyette egy másikat, vagy legalább ezt a régit, hibásat, újra köttetik. Most már fogytán a türelmem és ezért a Ludas Matyin keresztül üzenem: sürgősen visszavárom az én Kárpáthy Zoltánomat. Persze ép, hibátlan állapotban!

Ferenczi Lászlóné
Győr, József Attila u. 6.

Hegesztő tanfolyam indult Szombathelyen, amelyre én is jelentkeztem és a szabályok szerint a tandíjat, 450 forintot, február 16-án csekken előre befizettem. A tanfolyamra, sajnos, nem vettek fel. Ebbe már bele is nyugodtam, de a 450 forintomat az elmúlt két hónap alatt — ígéretük ellenére! — még mindig nem fizették vissza!

Kercsmár Bálint
Hegyháthodász

ELŐZÉKENYSÉG

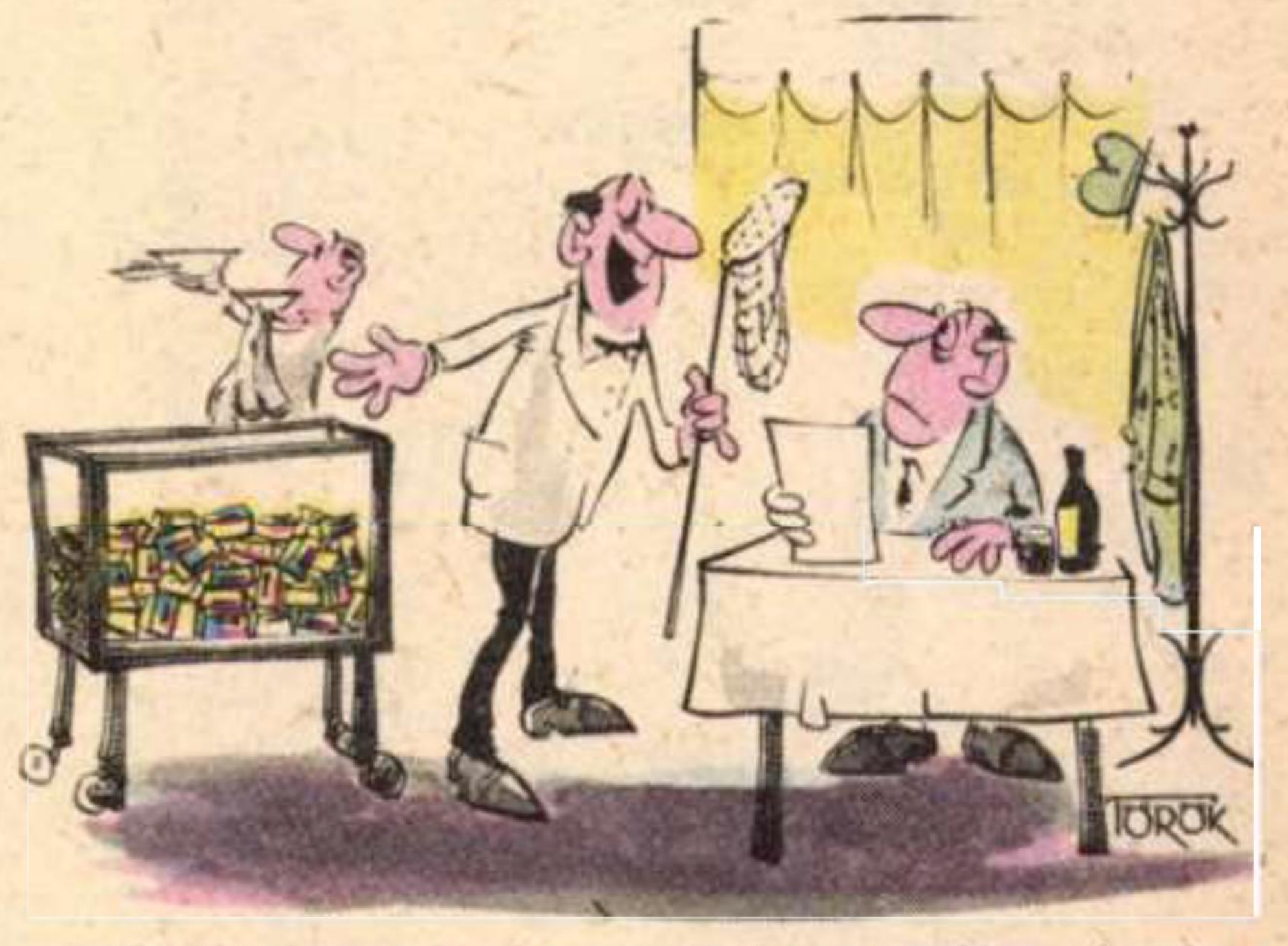

– Nálunk a kedves vendég kiválaszthatja, melyik kockából parancsolja a halászlét.

AZ ÉJSZAKA CSÁSZÁRAI

Lebukott az éjszaka császára: az utóbbi hónapokban több ilyen témájú tudosítást olvastam és ebből arra következtetek, hogy vagy emelkedett az éjszakai császárok száma az elmúlt évek átlagához képest, vagy pedig a tudósítói fantázia időnként olyanokat is császárnak nevez, akik legfeljebb alkirálynak tekinthetők. (Félreértés elkerülése végett: nem *kis*királynak — azok nappal uralkodnak és más dinasztiákhoz tartoznak.) Érdekelni kezdett a császárság intézményének mai működése és bár az erről szóló tudósítások kizárólag trónfosztás után látnak napvilágot — a koronázás el szokta kerülni a figyelmünket — mégis, a cikkek bőven szolgáltatnak ismeretterjesztő adatot.

Márciusban közölte délutáni lapunk, hogy „elfogták a mulatók császárát", aki gépkocsikat fosztogatott, ily módon korszerűsítette a császári adószedést. Történetesen Herczegnek hívják és a rendőrség közreműködésével végrehajtott trónfosztás után tett nyilatkozatából megtudjuk, hogy saját maga kiáltotta ki magát császárnak: „Kellett a pénz. A Bonbon-ban és a Tavasz-ban fűnek-fának fizettem. Én voltam a császár."

Önkoronázása nem maradt hatástalan: a tudósítás címébe is belekerült. Mert megadjuk a császárnak, ami a császáré.

Áprilisban egyik reggeli lapunkban olvastam Mihályról, aki Michelnek adva ki magát, egyes éjszakákon ötezer forintot is elköltött együltében. A pénzt a „császári" kincstárhoz egy vidéki tanácstól szerezte, ahol elhitték neki, hogy elintézi a község közművesítését. Amint a tudósításból kitűnik, őt egy főúr kiáltotta ki császárnak, mármint az egyik mulató főura. Indokolása a többi között kifejti, hogy Franciaországba szakadt hazánkfiának vélték „Michelt" és ezért kiáltották ki császárnak, ami történelmileg kissé sántít, dehát a főpincér a számlát olvasta és nem a történelemkönyvet.

Már e két tudósításból meg lehet állapítani a császárság mai működésének néhány jellemző vonását: manapság származásra való tekintet nélkül lehet valakiből császár, csupán sok pénz és jó fellépés kell hozzá — no meg alattvalók! Ha nincsenek olyan alattvalók, akik szívvel-lélekkel igazán alattvalóknak tekintik magukat, fuccs a császárságnak. Érdemes felfigyelni arra, hogy e császárok általában nem azon buknak le, hogy eltulajdonítják, hanem azon, hogy elköltik a pénzt. De az abszolút peches császár nem is az előbb idézett kettő, hanem az a harmadik, akiről szintén áprilisban olvastam egyik lapunkban.

Még 1956-ban perbefogták, nők ellen elkövetett merényletei miatt. Ekkor úgy gondolta, hogy ő itt már nehezen lehet császár és a büntetés elől disszidált. A büntetés: *18 havi* börtön volt. Kistelekről végül is Kanadába került és ott akart császár lenni. De ismét perbefogták, hasonló bűncselekmény miatt. Innen már nem tudott elszökni a büntetés elől, ami *14 évi* börtönt jelentett. — S ebből a császárság intézményének újabb jellemző vonása is kitűnik: a trónfosztás módjában akad némi különbség a világon.

Földi Iván

A SZÖVETSÉGI KAPITÁNY SZÖRNYŰ ÁLMA

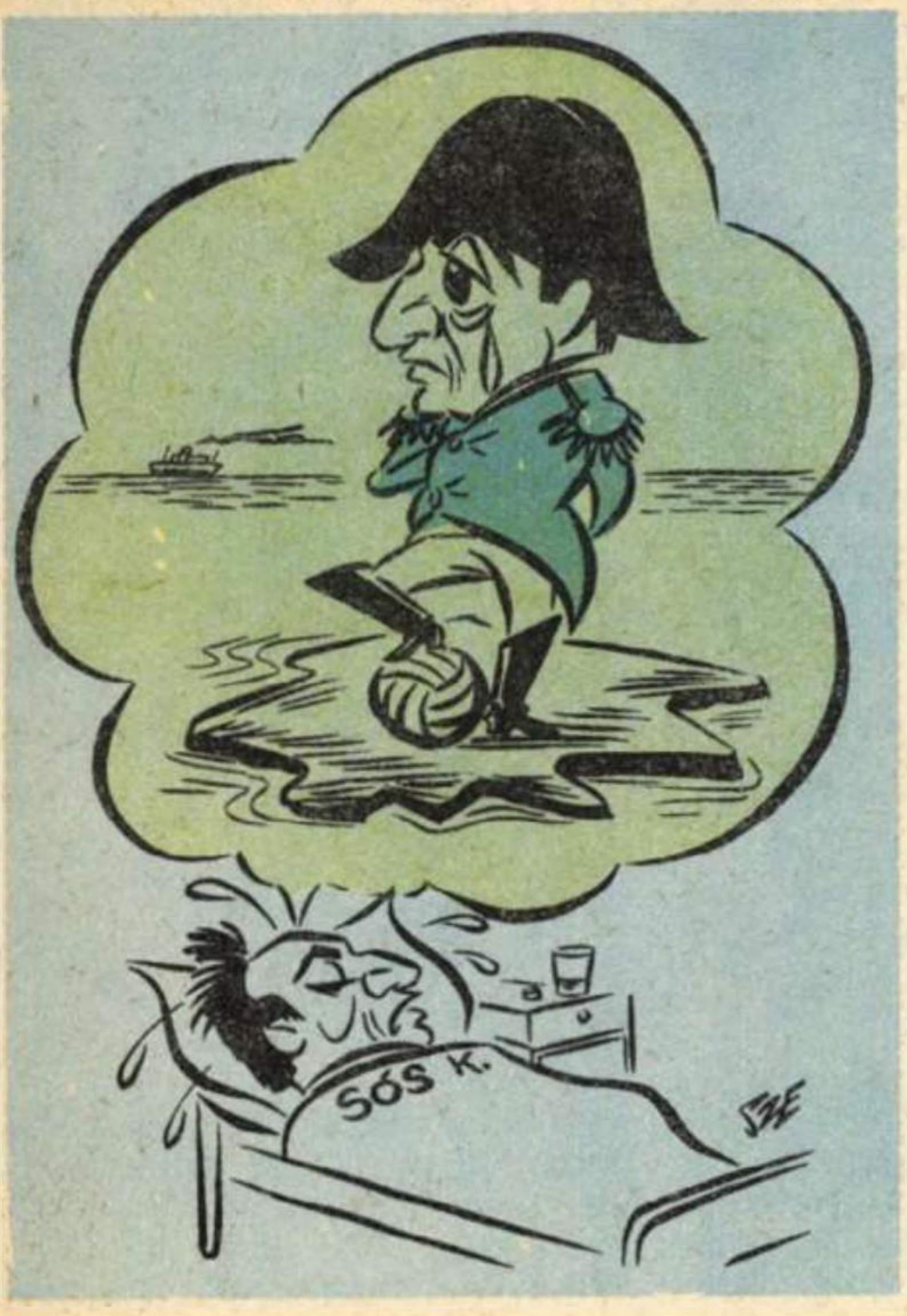

– Sok a sérültem, ha vereséget szenvedek, Szent Ilonára száműznek . . .

BEUTAZÁS AZ USÁ-BA

Erdei Sándor rajza

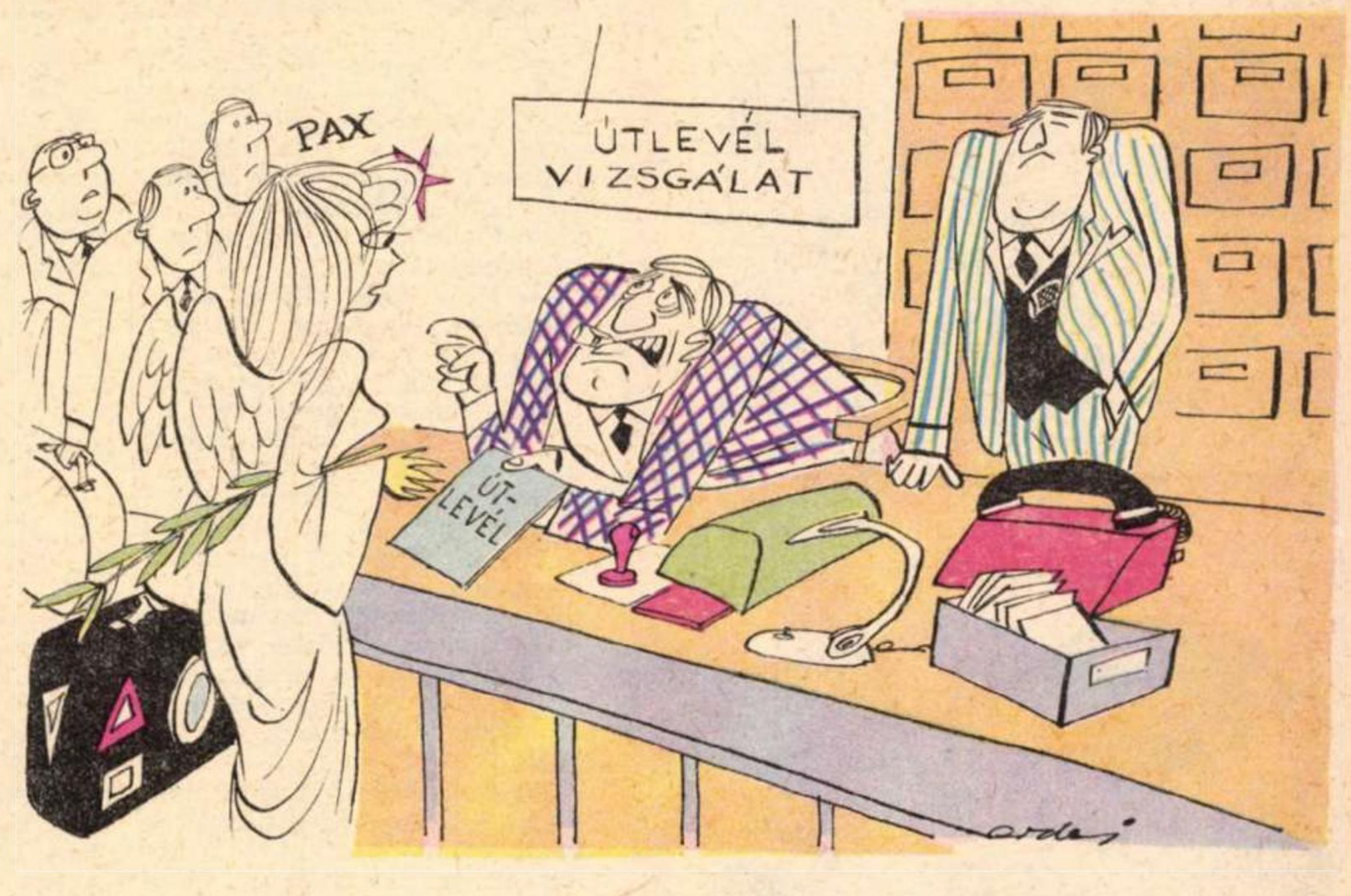

– Figyelmeztetem, itt nem telepedhet le és munkát nem vállalhat!

MINIK

FORDULAT

Egészen a legutóbbi időkig nem volt nálunk kielégítő a műbírálat.

Egészen a legutóbbi időkig a kritikusok néha elvi engedményeket tettek, a „jó fiú" szerepében tetszelegtek, gyakran elkendőzték a hibákat, vagy ködösítettek stb.

Hálistennek, a legutóbbi időkben rendkívül kedvező változás állott be e téren.

A legutóbbi időkben ugyanis a kritikusok már szigorú és következetes elvhűséggel, bátran, nyíltan, tárgyilagosan és közérthetően bírálják — egymást

A VÁCI ÚTON

Péntek délutáni csúcsforgalom.

Keszeg, ittas emberke tántorog egy Moszkvics elé a Váci úton.

Fékcsikorgás, a négy gumikerék szinte bele vájja magát a macskakövekbe, a kocsi az utolsó pillanatban megáll.

Igenám, de az autó egyik utasa, hároméves-forma gyerek, a hirtelen fékezés következtében hátulról, az anyja öléből előre repült, át az első ülés támláján, rá az ülésre, onnan a kocsi padlójára.

A Moszkvics vezetője fiatal, erőteljes, szőke férfi rémülten emeli ki a gyereket a műszerfal alól, megnézi jobbról, balról, az ijedtségen kívül szerencsére más baja nem esett a kicsinek.

A szőke férfi gyorsan hátra adja a gyereket az asszonynak, beindítja, a járda mellé kormányozza az autót, kiugrik, körülnéz, arca egészen vörös a dühtől. Észre veszi a keszeg emberkét, utána siet, elébe kerül, bal kézzel megragadja a kabátját, ökölbe szorított jobbja magasba lendül...

— Jaj! — kiált fel ekkor egy idős hölgy, aki kezdettől tanúja volt az eseményeknek. — Jaj, ne bántsa ezt a szegény, szerencsétlen részeg disznót!

A szőke fiatalember zavartan néz a közbeszólóra, kicsit tétovázik, aztán leengedi a karját, legyint, megfordul, megy vissza az autóhoz.

A körülállók leplezetlen ellenszenvvel méregetik az idős hölgyet.

Miatta maradt el a második felvonás!

RÖGTÖN

Most olvastam a századik bűnügyi tudósítást arról, hogy X. Y., rovottmúltú személy, amint letelt előző büntetése, rögtön azután, hogy szabadlábra került, ott folytatta, ahol abbahagyta, lopott, vagy csalt, vagy házasságszédelgett.

Mindig rögtön azután, hogy kitette a lábát a dutyiból!

A köz érdekében javasolom, hogy a jövőben ezeket a visszaesésre hajlamos polgártársakat pár perccel később engedjék szabadon!

PRECÍZITÁS

A kórházi megállónál gézturbános gyerekkel hárászkendőjű öregasszony száll fel. Elhelyezkednek, a néni mohón néz körül, érdeklődő tekintetet keres, hogy mesélhessen a gézturbános gyerekről.

Hiába, ezen a szerelvényen csupa közönyös lélek utazik.

Végre jön a kalauznő, jegyet ad, kérdőn int a kisfiú felé.

— Most hozom ki a kórházból! — mondja szaporán a néni. — A legkisebbik unokám. Leesett a fáról. A doktorok koponyai agyműtétet csináltak neki.

Érzi, hogy még nem teljes, nem egészen szakszerű a felvilágosítás, hát kiegészíti:

— A fejin!

OK ÉS OKOZAT

A Klauzál téren az öreg, közcélú zöld házikó mellé felépítettek egy újat.

Valóságos kis várkastély, terméskőből van az oldala, még parányi bástya is díszeleg a tetején!

Amióta ez a várkastély felépült, a Klauzál téri ultizók megemelték az alapot.

Hja, a nemesség kötelez!

Kürti András

HAJFESTÉS

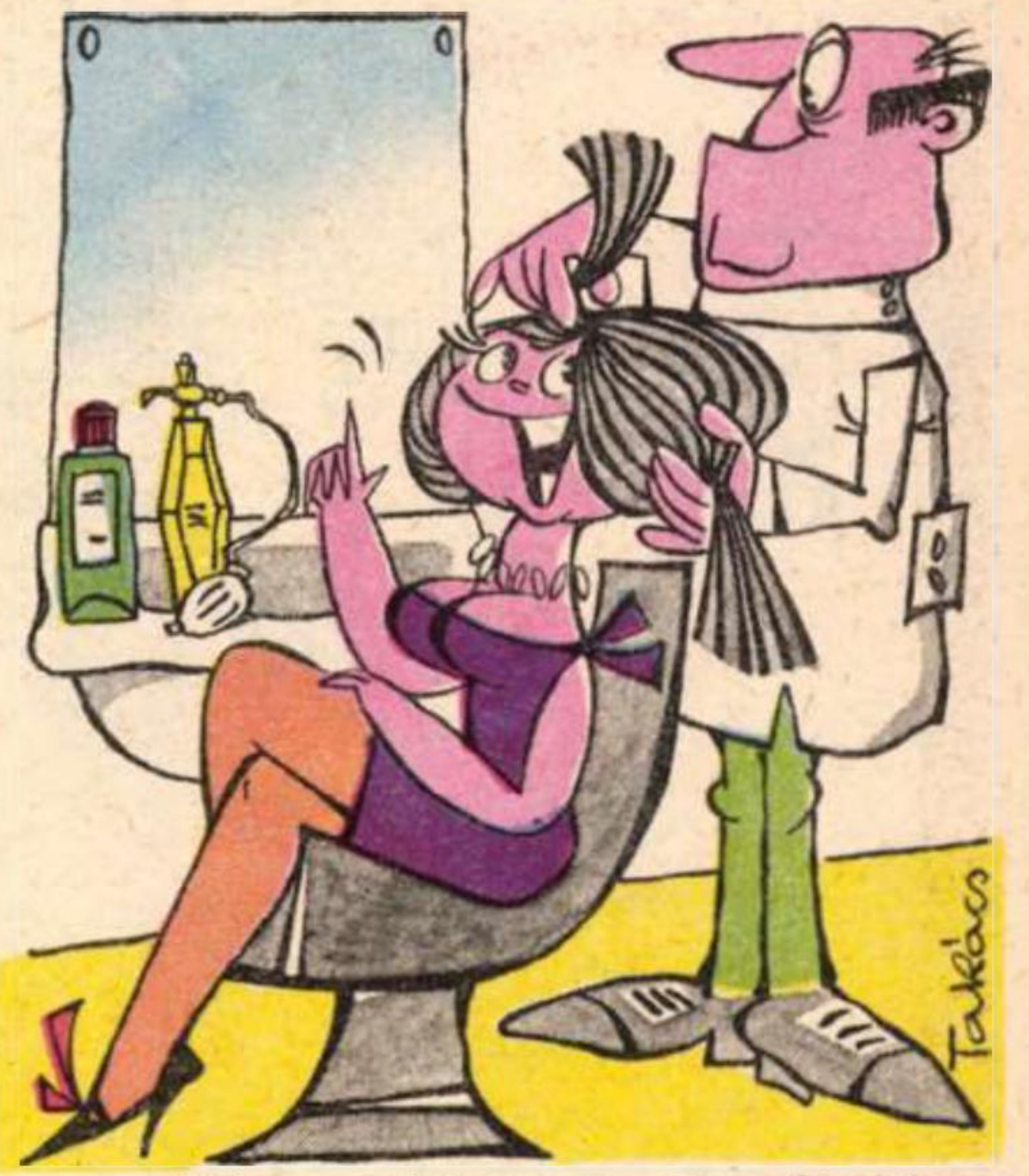

– Ebben a hónapban piros Skodához kérem a hajszínemet, Lajoska!

MELLÉKFOGLALKOZÁS

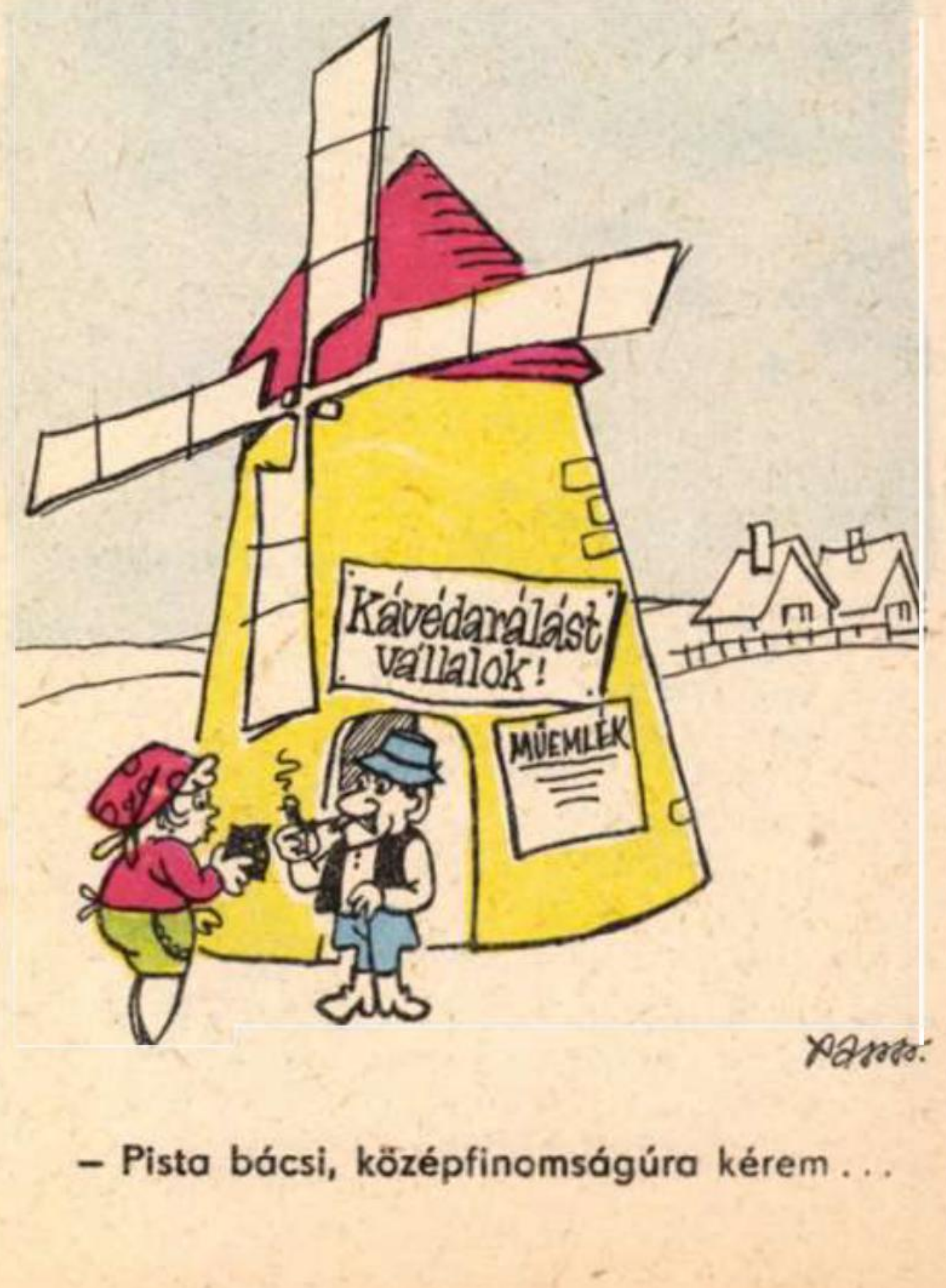

– Pista bácsi, középfinomságúra kérem . . .

TÖRTÉNELMI ÍTÉLŐSZÉK

NOÉ

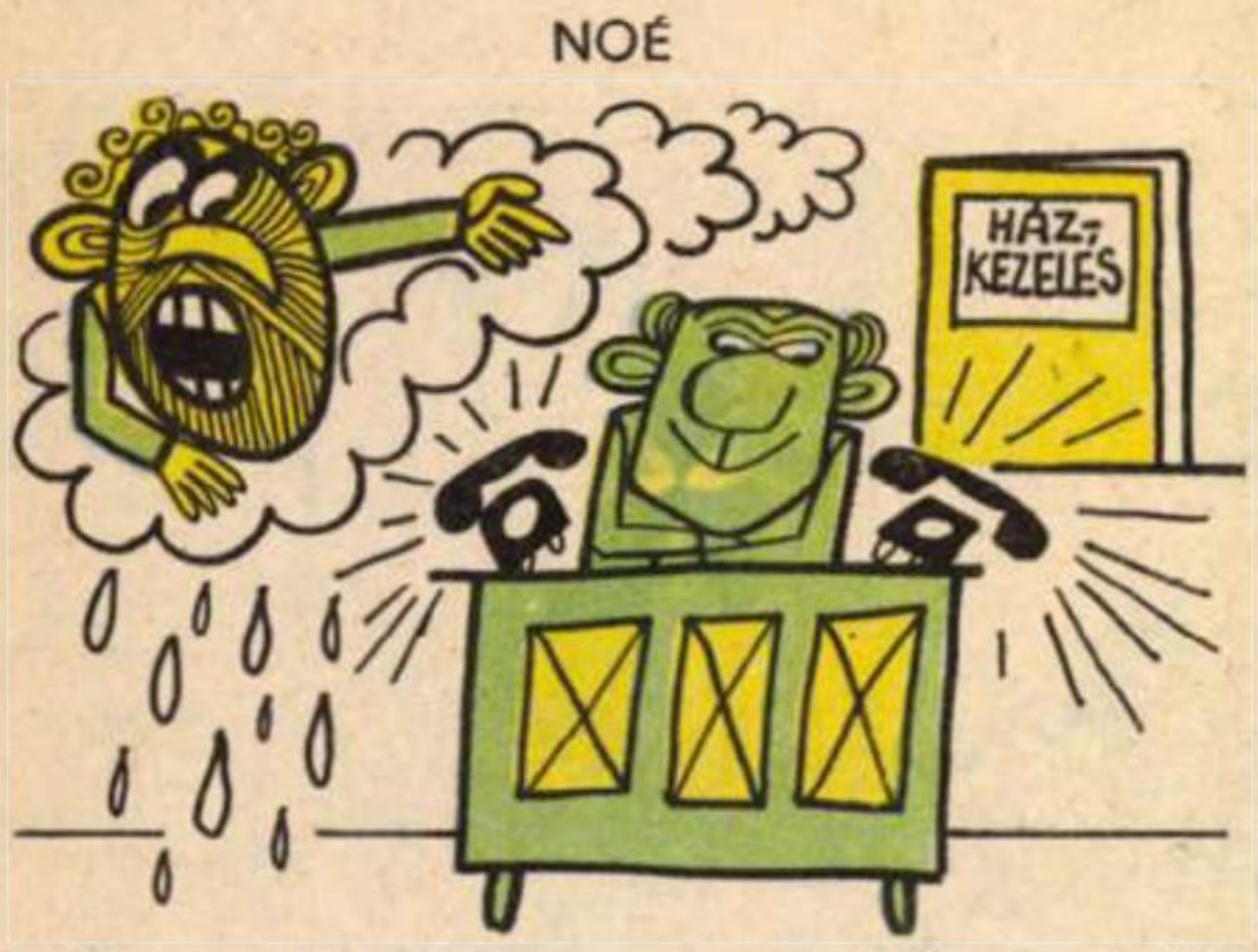

– Negyven napig csurogjon nyakába az eső!

BÖLCS SALAMON

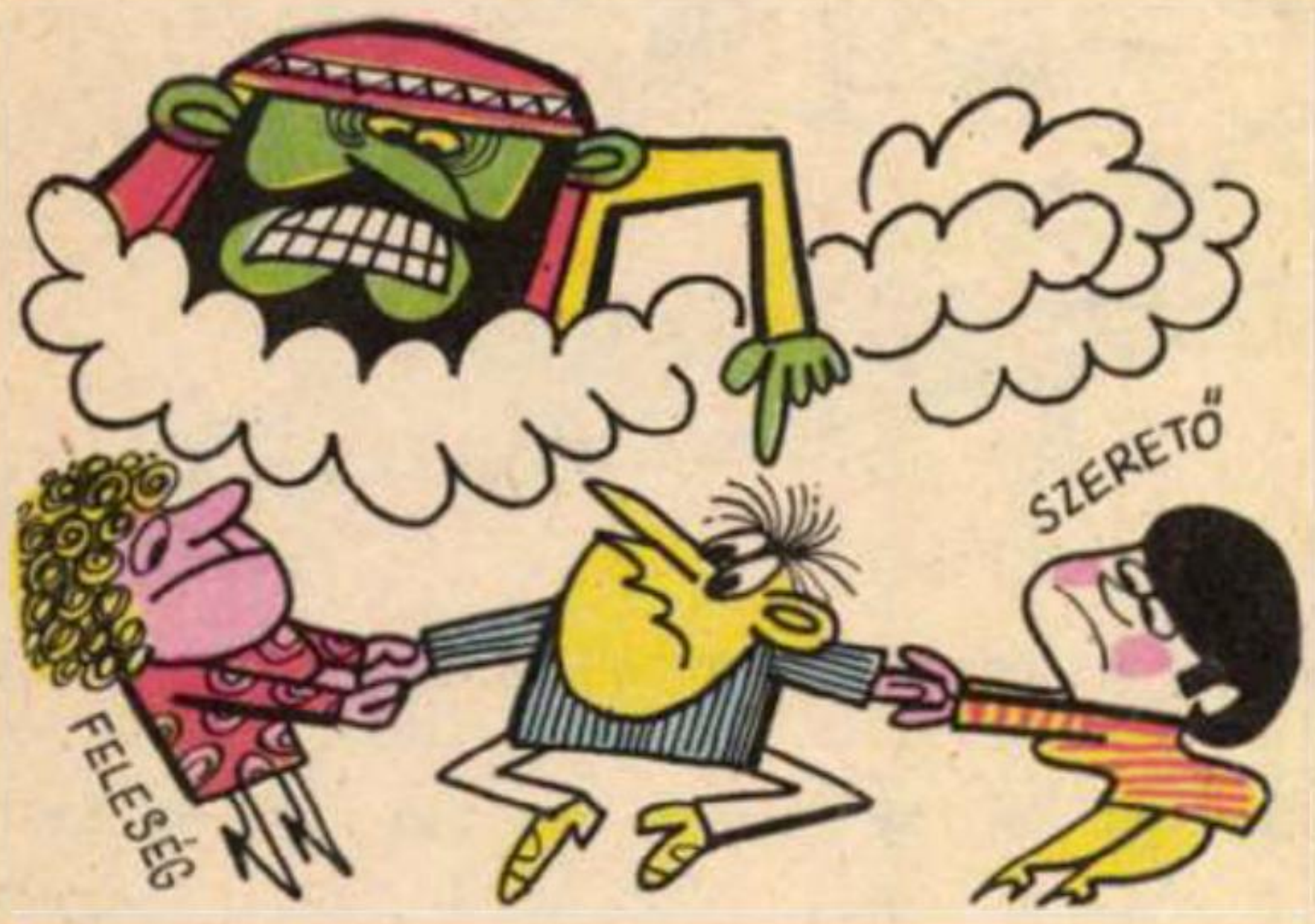

– Vágják ketté!

CHERUB

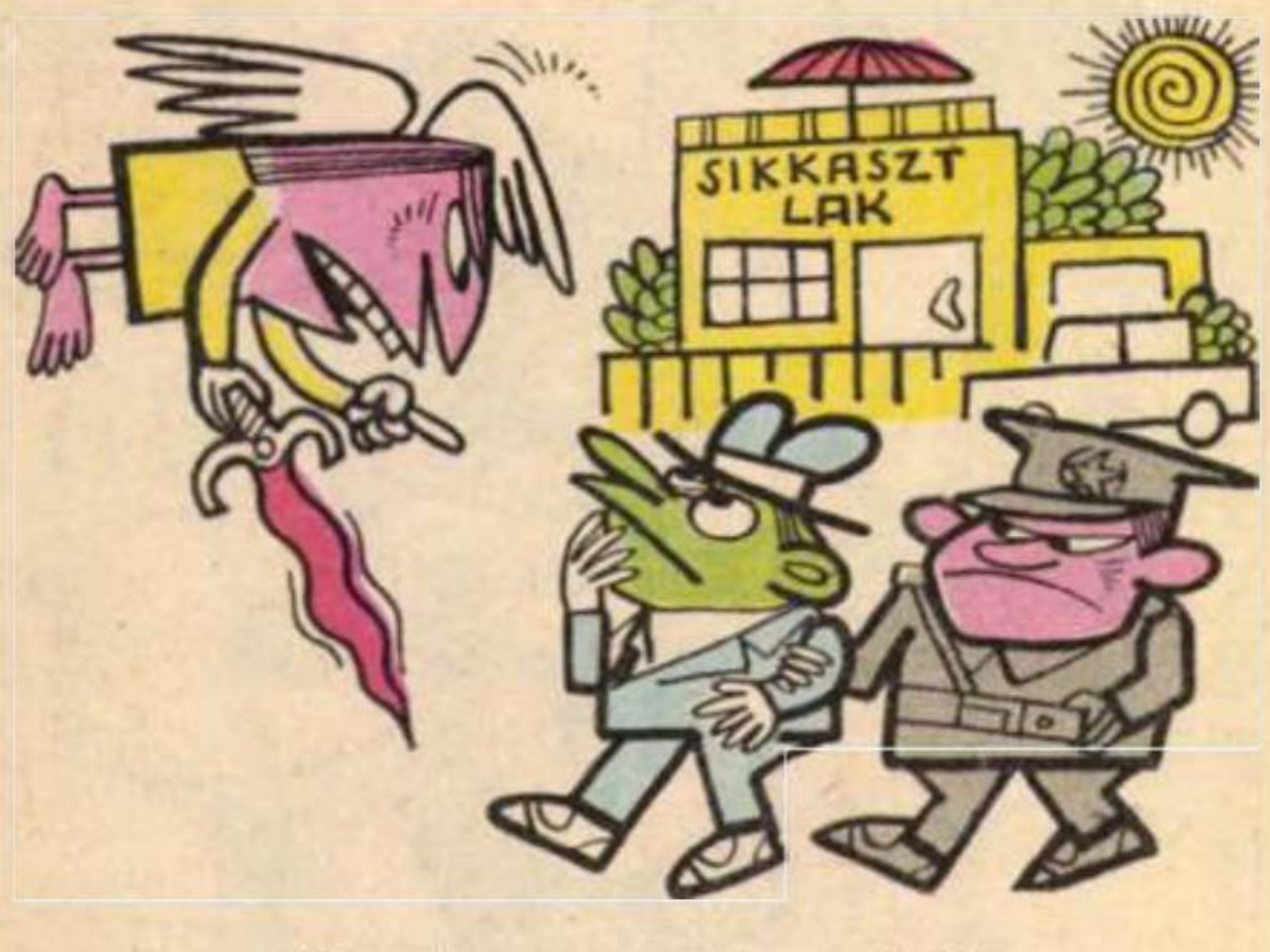

– Ki vele a paradicsomból!

SÁMSON

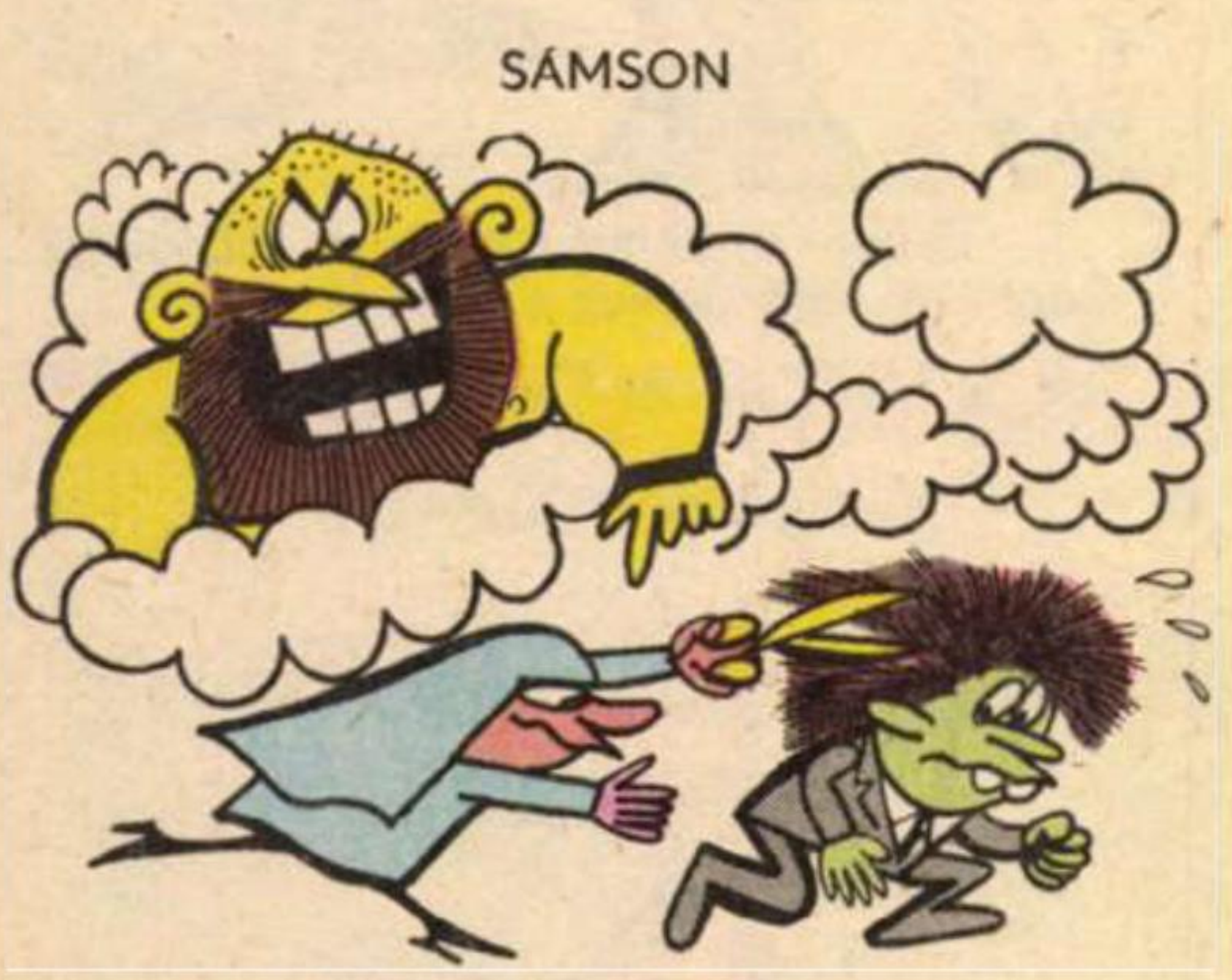

– Stuccolja meg a Delila!

FŐINKVIZÍTOR

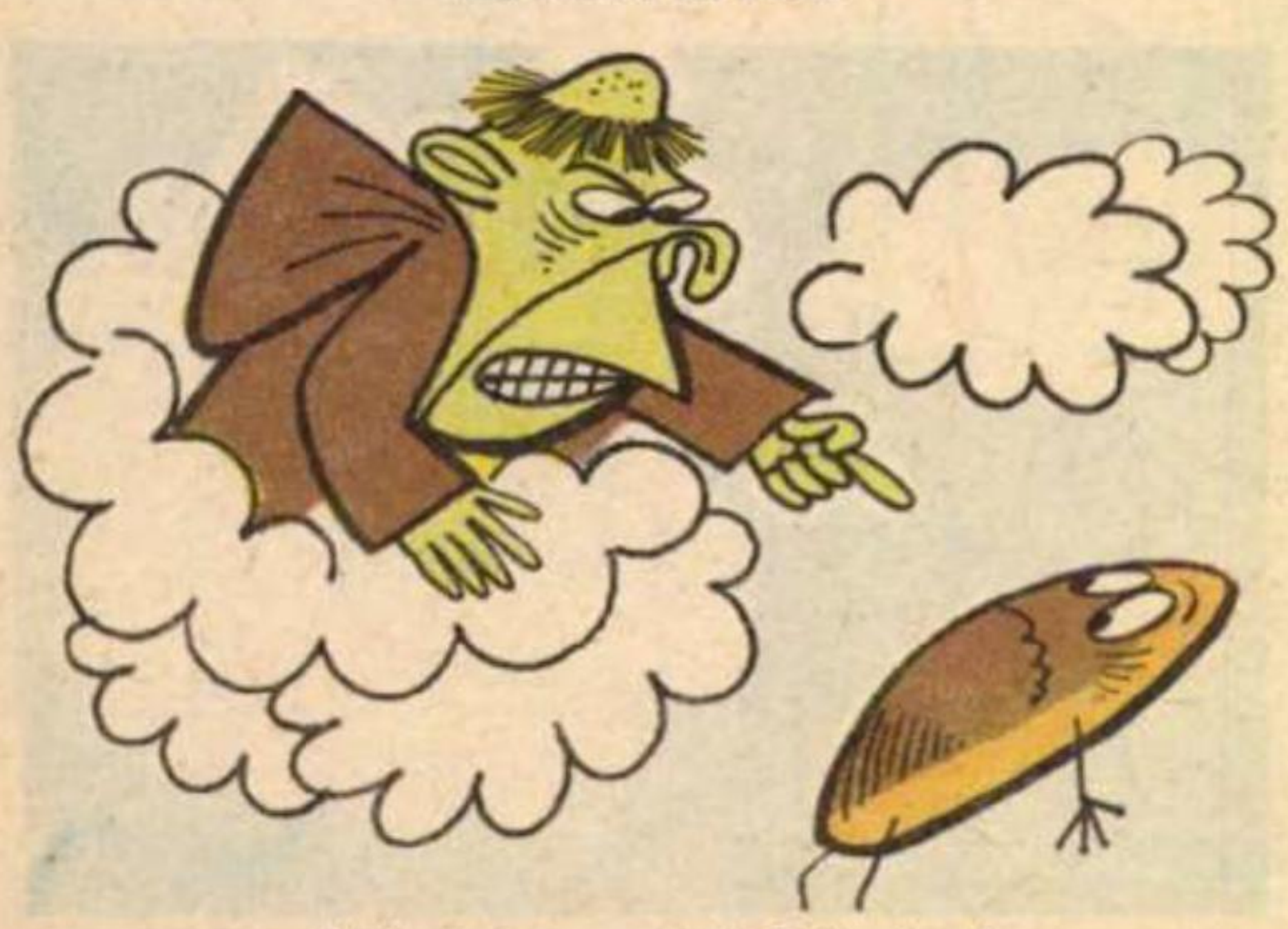

– Máglyára vele! Sületlen!

Fülöp György rajzai

SZESZÉLYESSÉGI PÓTLÉK

Csak a legjobbakat mondhatom az új kollektív szerződésekről, szinte tökéletesek, de azért van egy, egyetlen hibájuk, hibácskájuk. Erre egy gyárigazgató ismerősöm döbbentett rá, aki így panaszkodott:

— Nem lehet kibírni ezt a szeszélyes időjárást. Az emberek egyszerűen megbolondulnak, vagy hogy finomabb legyek, szeszélyesek lesznek. Kérlek, reggel végigmegyek az előkészítő műhelyen, mindenki derűs, kérdem, hogy megy a munka, mondják, jól megy a munka. Nyugodtan visszamegyek a szobámba, Katóka, a titkárnőm azt mondja, hogy ragyogó színben vagyok, lesütött a nap és nézzem meg az új ruciját, ugye jól áll. Mondom, jól és kérek egy feketét.

Na és kérlek, egyszerre nyílik az ajtó, beront Katóka, levágja elém a feketét, fele kilöttyen, mire sírva fakad. Kérdem, mi a baj, mondja, megőrül az idegességtől. mert a telefon nem akar kapcsolni, pedig meg kell tudnia, hogy a mamája mit csinált a gyerekkel, aki reggel sírt. Mire ezt előadja, már benn is van nálam az előkészítő műhely főnöke és gyászos hangon közli, hogy kitört a balhé, a Szegedi összekapott a Debrecenivel, mit csináljon, mind a kettő ki akar lépni, egyik sem hajlandó dolgozni a másikkal, pedig mind a kettő törzsgárda tag. Mielőtt még felelhetnék, már ott toporzékol a főmérnök, aki ráordít a műhelyfőnökre, hogy ha ilyen kis ügyeket nem tud elintézni, akkor sintérnek való. Mért éppen sintérnek? — kérdem én, mire mindkettő sértődötten rámtámad. Az egyik azt mondja, hogy cinikus vagyok, a másik rámkiabál, hogy védjem meg. Erre aztán nekem is fejembe száll az ütő, és megmondom nekik, hogy hova menjenek. Katóka sír, a műhelyfőnök bevágja maga után az ajtót, a főmérnök is bevágja maga után az ajtót, hullik a vakolat és én dühömben felhívom a feleségemet, s közlöm vele: ha mégegyszer hidegen adja nekem a reggeli kávét, elválok.

— Van egy ötletem — mondtam, miután végighallgattam.

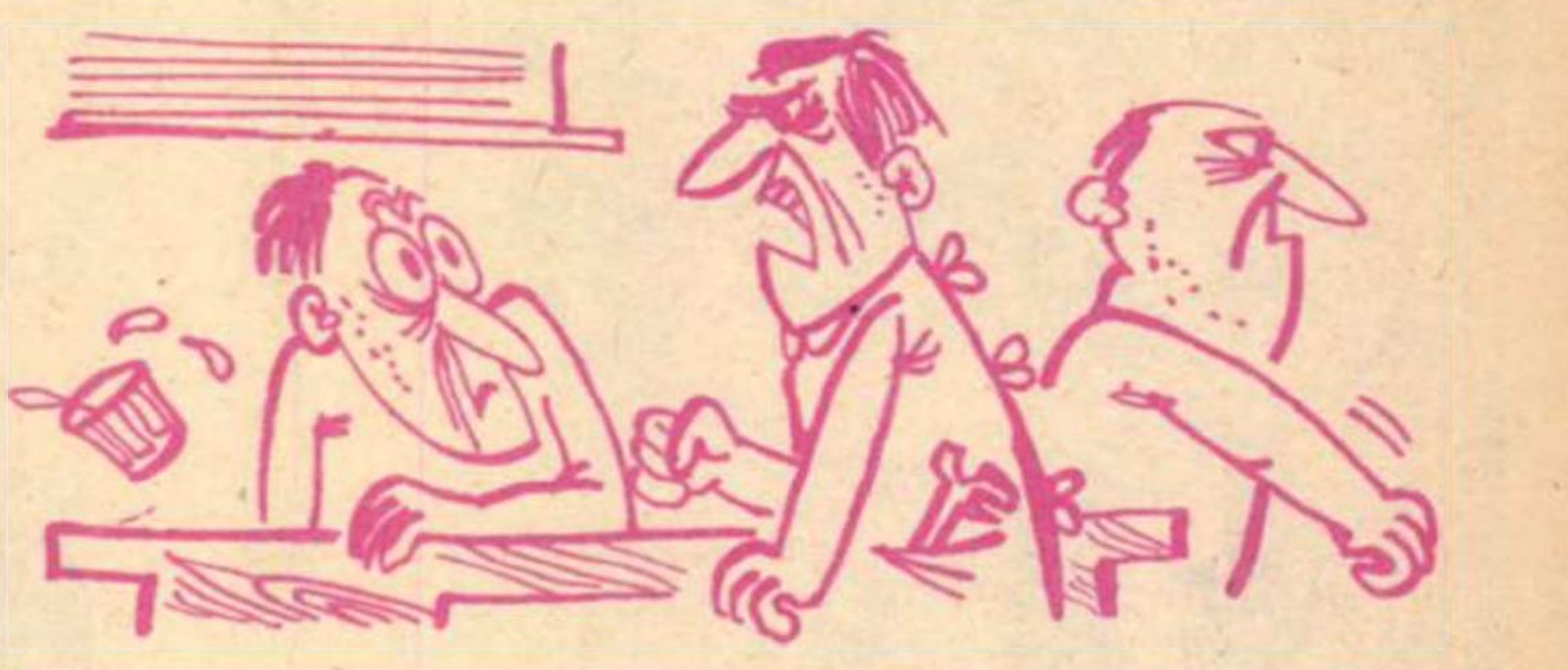

— Szeszélyességi pótlékot kellene fizetni a dolgozóknak.

— Az ötlet jó. Nagyon jó — felelt az igazgató. — Jövőre beveszem a kollektívbe. Bonyolult időjárás esetén szeszélyességi pótlék jár a dolgozóknak. Várjunk csak. Az egyszerű dolgozóknak, mondjuk a napi fizetés tíz százaléka, mert ők csak egymás szeszélyeit kell, hogy eltűrjék. Húsz százalékot kapnának a műhelyfőnökök, mert ők már több emberrel dolgoznak, többen nyűvik az idegeiket, és persze ötven százalékot kapnék én, mert nekem az egész gyár szeszélyeit tűrnöm kell.

— És a főmérnöknek mi járna? — kérdem én.

— Neki is ötven százalék. De persze az új főmérnöknek, mert a régit tegnap kidobtam… Borzasztó ez a szeszélyes időjárás!

Gombó Pál

BUTA KUTYA

Ültem a csodás romantikájú Almássy téren, és tepertőt ettem rozskenyérrel, újhagymával. Arra lettem figyelmes, hogy valaki haragosan morog a pad alatt. Lenézek. A „valaki” egy torzonbonz cipőgomb szemű kutya volt.

— Uzsonázzunk együtt! — mondtam barátságosan az ebnek, és megkínáltam egy szép darab tepertővel. Szempillantás alatt bekapta, majd köszönés nélkül távozott. Csak a szomszéd padig sompolygott. A gazdája, idősebb férfi, megfenyegette:

— Haszontalan kutya! Megmondtam, hogy idegentől semmit sem szabad elfogadnod! Tőlem kapsz egy kockacukrot. Tessék! Kérjél szépen!

A kutya sóváran bámulta a csemegét, de eszeágában sem volt produkálnia magát azért az egy szem cukorért. A férfi egy darabig nógatta. majd miután sehogy sem boldogult, ledobta a kockacukrot, amit aztán az eb jóízűen elfogyasztott. Padszomszédom most egy jókora kavicsot kapott fel, messzire hajította és rákiáltott az állatra.

— Szivar! Hozd vissza a gazdának! Fussál! Rajta!

Szivar filozófikus nyugalommal ült a helyén, s füle botját sem mozgatta.

— Ejnye, micsoda dolog ez?! Gyere ide szépen a gazdihoz és adjál pacsit!

Szivar olyan értetlenül bámult gazdájára, mint aki azt mondja magában: sajnálom, mi más-más nyelven beszélünk. Soha sem fogjuk megérteni egymást.

Felálltam és udvariasan meghajoltam szomszédom előtt:

— Bocsásson meg, nem akarom megsérteni. De én ilyen buta kutyával még nem találkoztam.

Szomorkásan nézett rám:

— Azt hiszi, most valami újat mond? Szivar a világ legbutább kutyája. De foglaljon helyet. Elmesélem a történetét. Egy Pest környéki üzemben dolgozom. A környéken több betörés történt. Elhatároztuk, hogy vásárolunk egy házőrző kutyát. Szivart nyolcvan forintért vettük egy vándorköszörűstől. Az illető megesküdött, hogy a kutyának remek tulajdonságai vannak. Szivar kapott egy kis házikót az udvaron és teljes ellátást. Egyetlen kötelessége volt: éjszakánként ügyelni a rendre. Hivatalba lépésének tizedik napján betörő járt az üzemben. Szerszámokat és némi készpénzt vitt el. Szivar másnap reggel derűsen ébredt. Semmiféle lelkiismeretfurdalást nem érzett. A betörőt nemsokára elfogták, Elmesélte, hogy mikor átmászott a kerítésen, Szivar még csak nem is ugatott. Sőt! Boldogan nyújtózott, amikor a betörő megvakargatta a hasát. Szóval jól bevásároltunk Szivarral! — legyintett csüggedten a kutya gazdája.

— Gondolom, azonnali hatállyal, felmondás nélkül elbocsátották a kutyát, mint alkalmatlant.

— Szó sincs róla. Annyira megszoktuk és megszerettük ezt a tehetségtelen ebet, hogy továbbra is ott tartottuk. Viszont felvettünk mellé egy igazi, éber, harapós házőrző kutyát. S míg a Szivar alszik, a Hektor dolgozik. Mondja meg őszintén: emberi viszonylatban nem találkozott még ilyesmivel?

— Dehogynem — sóhajtottam együttérzően, és megsimogattam Szivart. Jóízűen ropogtatta vadonatúj antilop cipőmet.

Galambos Szilveszter

INTŐ SZÓZAT

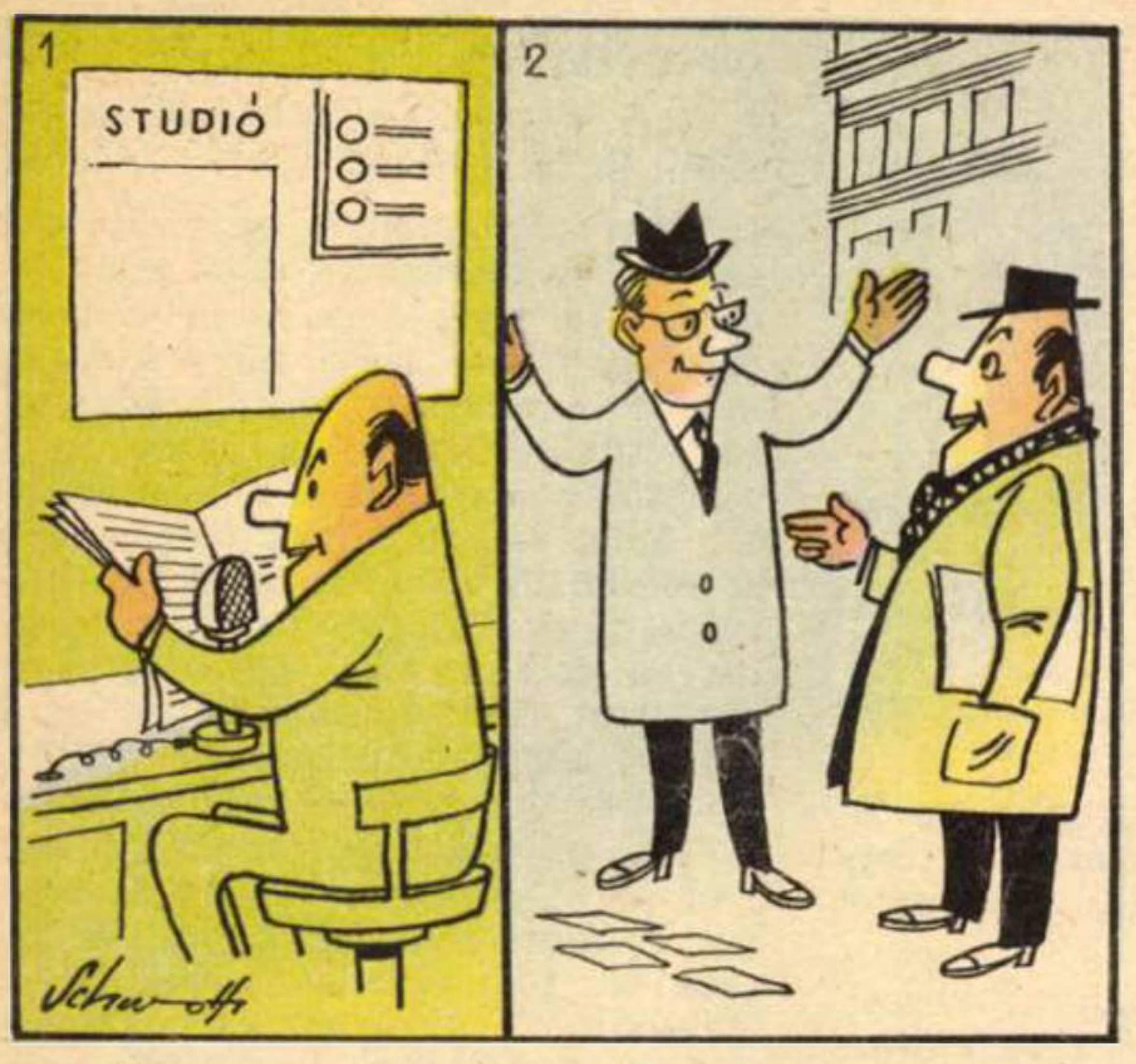

– Életünk minden területén, minden foglalkozási ágában megtaláljuk a másodállást, a mellékfoglalkozást…

– Gratulálok az előadásodhoz, amelyben kikeltél a mellékjövedelmek ellen.
– Hát nekem is jól jön egy kis mellékes…

GONDBAN AZ ELNÖK

Endrődi István rajza

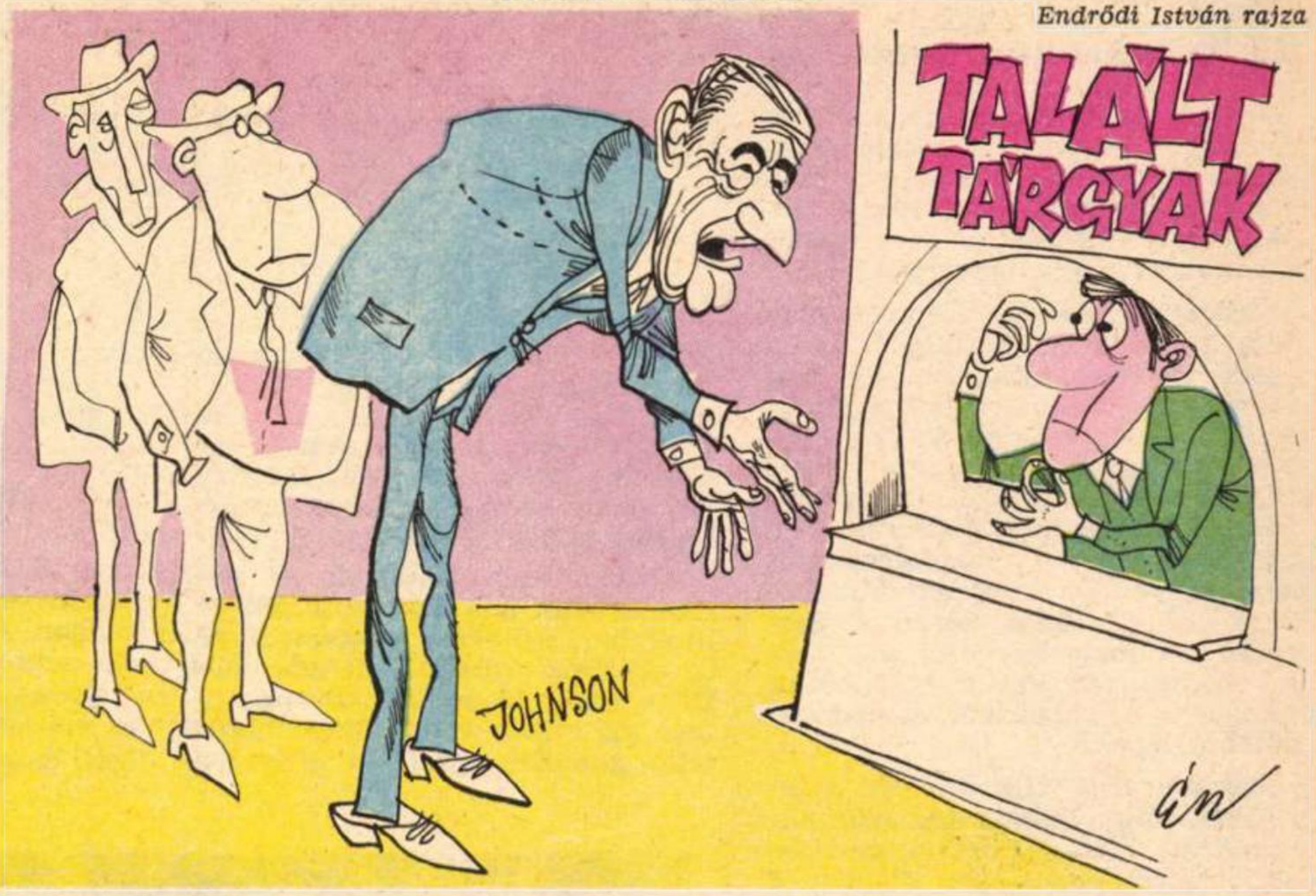

– Uraim, elveszett a szavaim hitele…

NŐI BÚVÁROK

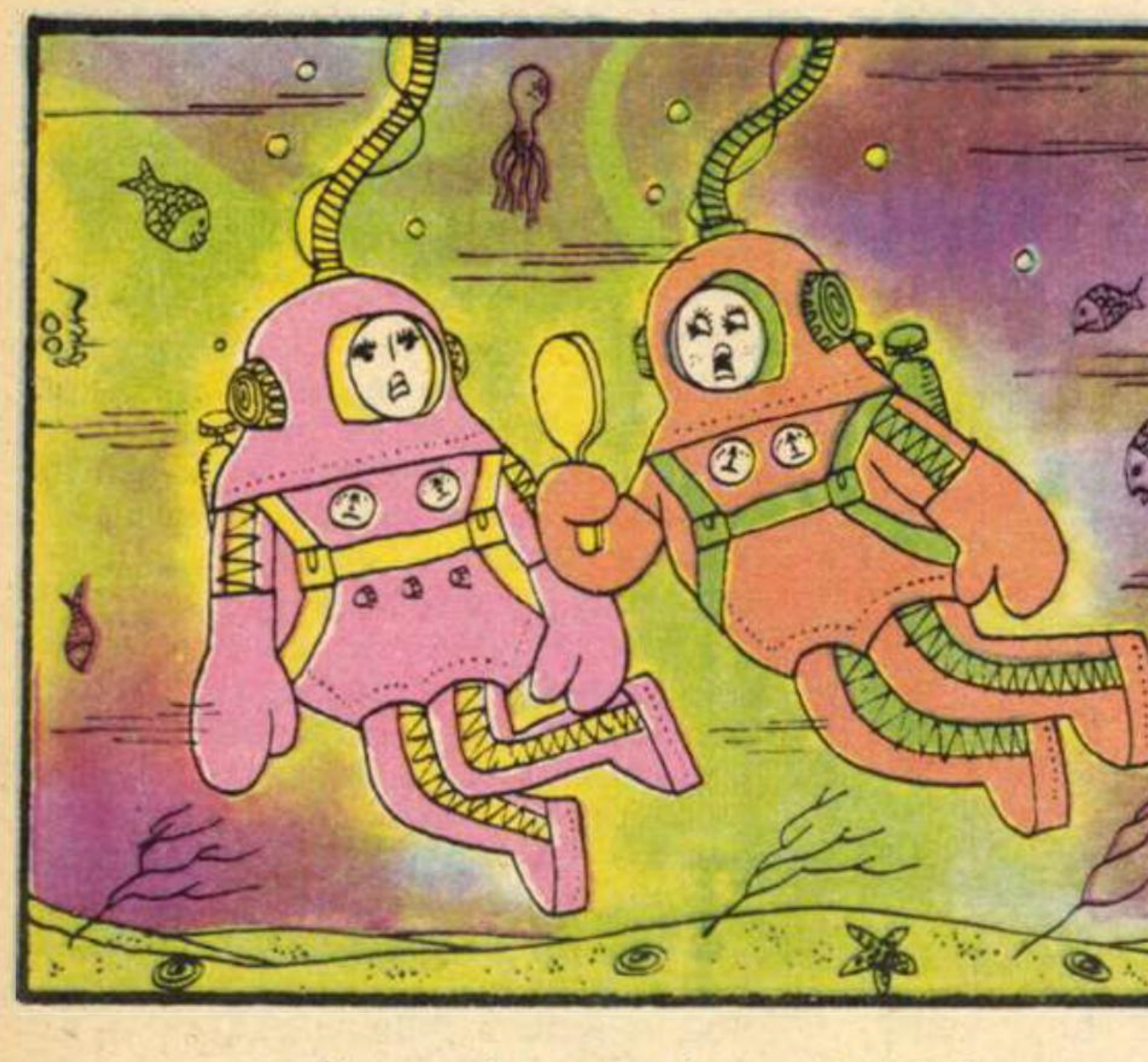

– Borzasztó, megint hogy nézek ki!…

ÉLELMES TSZ-ELNÖK

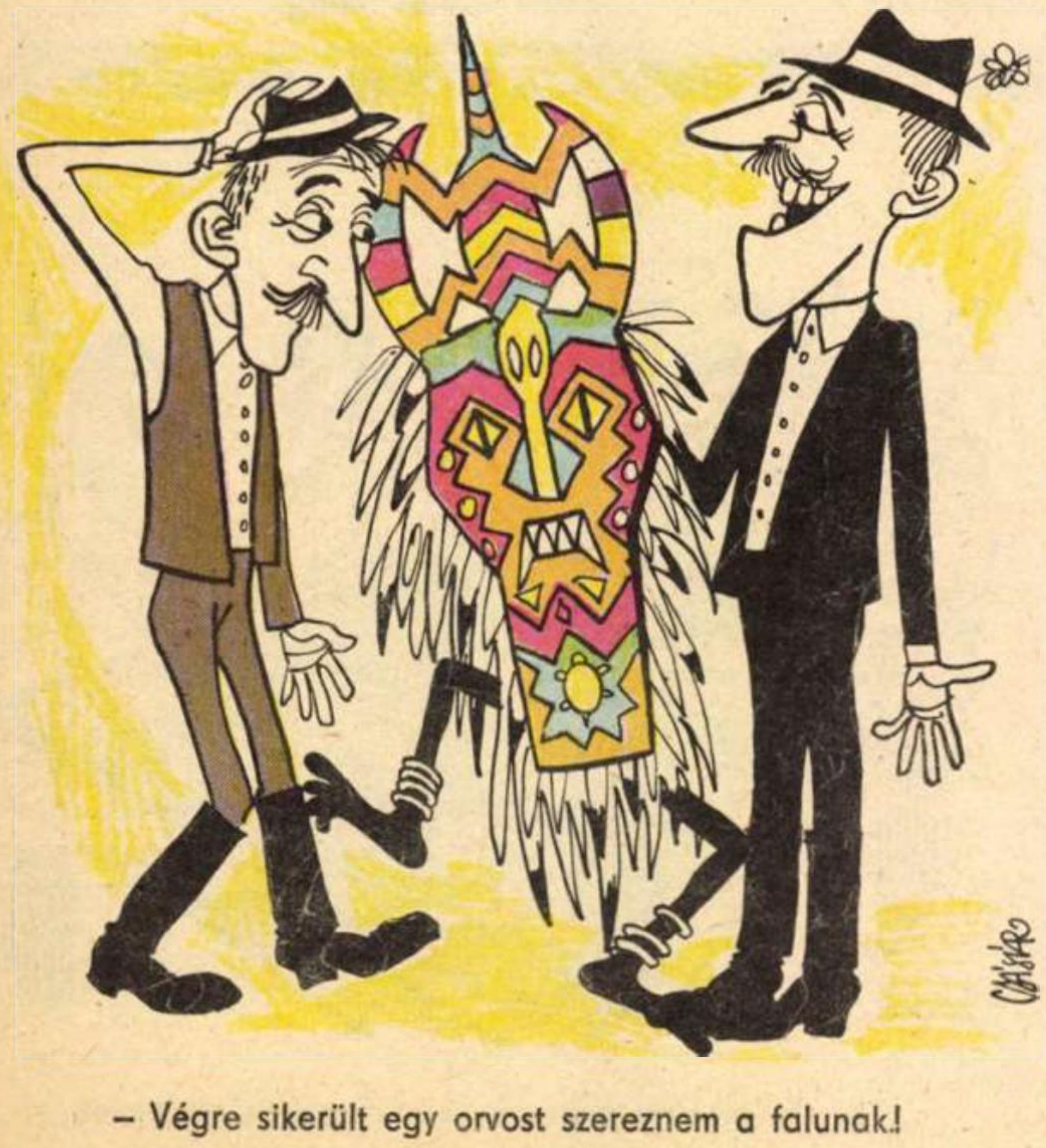

– Végre sikerült egy orvost szereznem a falunak!

Pesti tudósítónktól

A tudományos világban jól ismert Einsteinnek az a példája, amely az általános relativitás elvének bizonyításául az egyenletesen gyorsuló sebességgel felfelé haladó liftről szól.

Biztos vagyok benne, hogy Einstein *nem* a kelenföldi új lakótelep liftjeinek tanulmányozásából vonta le fontos következtetéseit, mert ezek a liftek a legtöbbször egyenletesen nyugvó állapotban vannak a földszinten, s csak a Földdel, a naprendszerrel és a Tejúttal együtt mozognak a világtérben olyan módon, amely nem segíti elő az emeletek megközelítését.

*

Fejlődik a szakmai nyelv is, ha időnként nyelvbotlás útján is, amint azt az alábbi megjegyzés mutatja:

— Az építőmunkások látástól vakolásig dolgoznak!

Mivel már elmúltak a költészeti napok, nyugodtan leírom azt a párbeszédet, amely egyik egyetemünk ismert professzorának előadása után hangzott el a diákok között:

— Ez az előadás valóságos költemény volt!

— Hogyhogy?

— Egy szót sem értettem belőle!

*

Álmomban a következő szövegű apróhirdetést láttam:

„Intelligens, jó megjelenésű, alkalmazottszerető vezérigazgató állást keres.”

f. l.

LÁTVÁNYOSSÁG BUDÁN

Egy olvasónk (Péter Károly, Bp. VII. Szinva u. 5.) küldte be az itt látható fényképet és azt kérdi: mit szólunk hozzá? Mit szólunk ahhoz, hogy a Hotel Budapest főbejárata előtt, pontosan a főbejárat előtt egy szeméttartály díszeleg?

Válaszunk: valóban nem a legszerencsésebb megoldás, de könnyen lehet, hogy ez a szeméttartály már nagyon régen ott áll, és ehhez a kukához — ha már úgy is ott van — építették a hotelt. Azt mégse kívánhatja a kedves olvasó, hogy most arrébb vigyék a toronyszállót.

A kukán látható a „Szálló” felirat. Lehetséges, hogy ez a tartály nem is szemétgyűjtő, hanem egy kisebb hotel, igénytelenebb vendégek számára, és a tetejéről — ha felállunk rá — csodálatos panorámában gyönyörködhetünk. Ha azonban nem szálló, csak szemétgyűjtő, akkor valóban lehangoló látvány, és találhatnának neki más helyet is, ahol nincs annyira szem előtt. Természetesen, ha egy külföldi vendég reklamálni fogja: „Ejnye, hova tűnt az a hercig kis szemétláda a főbejárat elől?!” akkor tegyék vissza.

De csakis akkor.

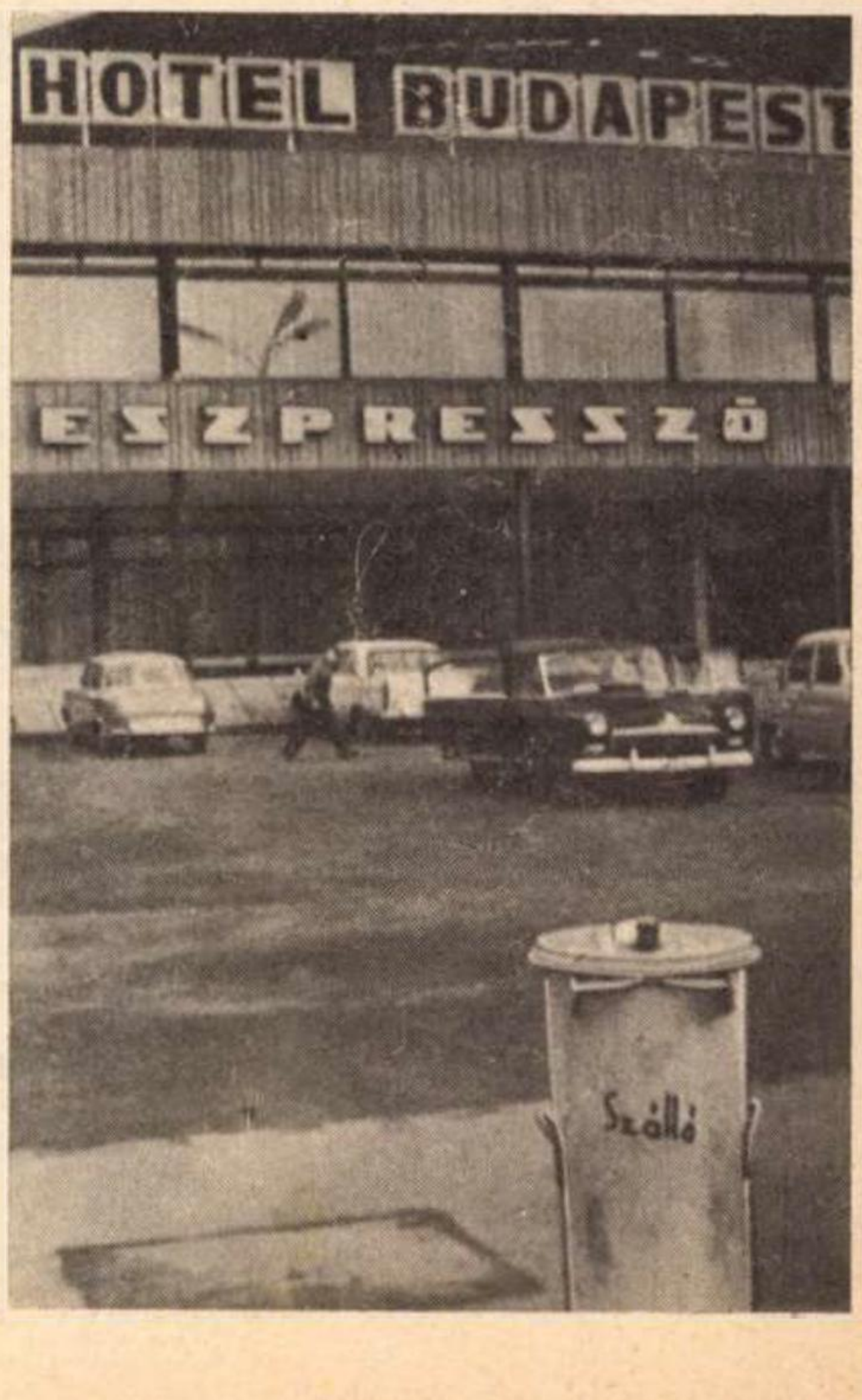

KARINTHY FRIGYES:

A ROSSZ TANULÓ FELEL

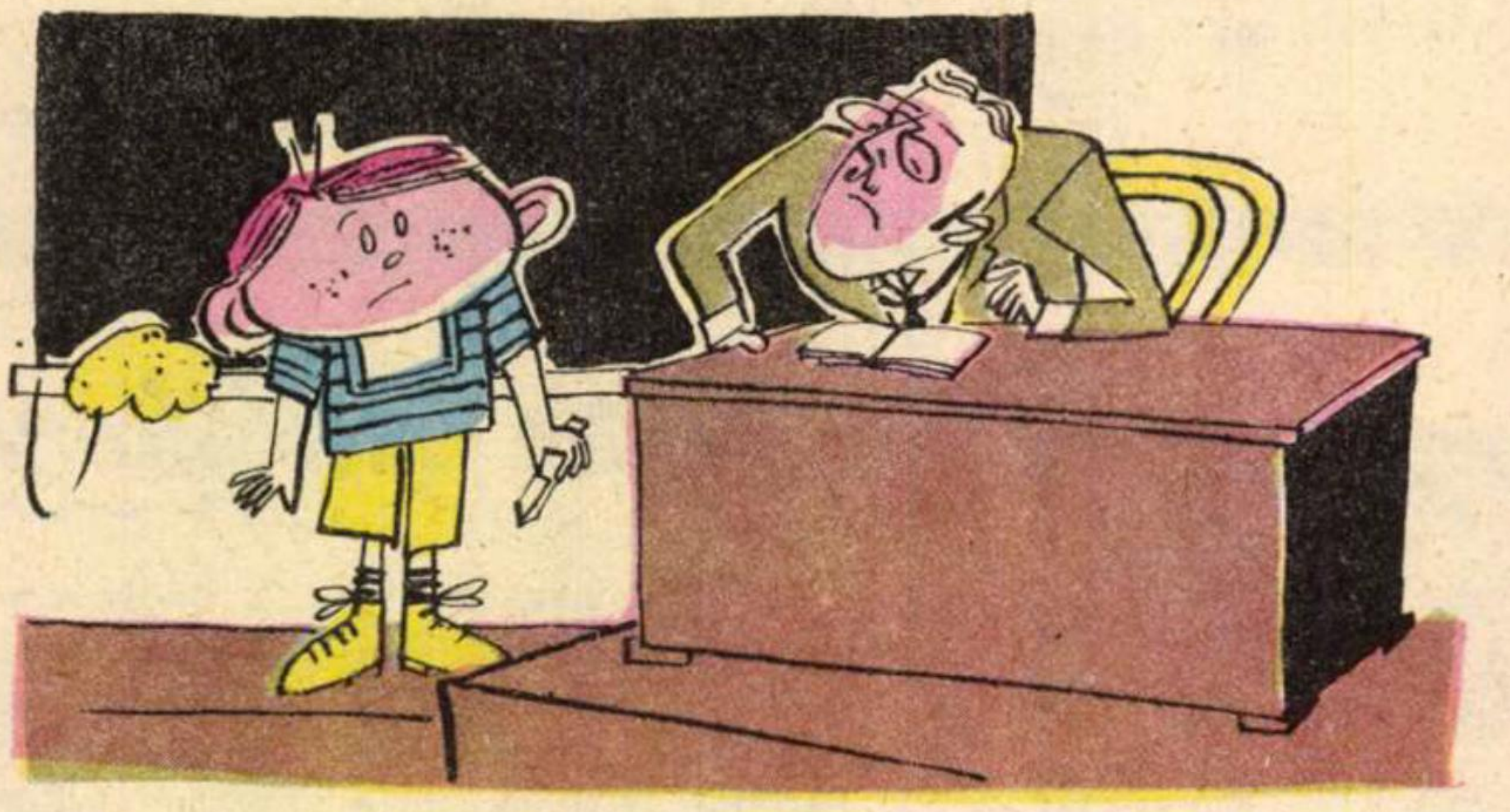

Nem, mára nem lehetett számítani, igazán. Hiszen számított rá, persze hogy számított, sőt múlt éjjel álmodott is ilyesfélét: de álmában magyarból hívták ki, igaz, hogy úgy volt, mintha a magyart is a Fröhlich tanítaná. Álmában elintézte az egész kérdést, a párhuzamos vonalakról felelt, egyfelesre.

Mikor kimondják a nevét, nem hisz a füleinek, körülnéz: hátha csoda történik, hátha csak agyrém, nyomasztó lidércnyomás volt, hogy ez az ő neve, és most felébred ebből az álomból. Aztán egy csomó füzetet felkap a padról. Míg végigmegy a kis utcán, a padsorok közt, ezt gondolja: „Ápluszbészerámínuszbéegyenlő ánégyzetmínuszbénégyzet.” Ezt fogja kérdezni. Biztosan ezt fogja kérdezni.„Ha nem ezt kérdezi, átmegyek különbözeti vizsgával a polgáriba, és katonai pályára lépek.”

Közben megbotlik és elejti a füzeteket. Míg a földön szedeget, háta mögött felzúg az obligát nevetés, amit ezúttal senki sem tilt be: a rossz tanuló törvényen kívül áll, rajta lehet nevetni.

A tanár leül, és maga elé teszi a noteszt. Ránéz. A rossz tanuló görcsösen mondogatja magában: „ápluszbészer...” veszi a krétát. A tanár ránéz.

— Készült? — mondja a tanár.

— Készültem.

Ó igen; hogyne készült volna. A halálraítélt is elkészül: felveszi az utolsó kenetet és lenyiratja a haját.

— Hát akkor írja.

A rossz tanuló a tábla felé fordul.

— bénégyzetmínuszpluszmínusznégyzetgyökbémínusznégyácészerkétá.

És a rossz tanuló engedelmesen írni kezdi, és mondja utána a számokat. Írja, írja, mint Ágnes asszony, tudja, miről van szó, látja a tételt „éppen úgy, mint akkor éjjel”, mikor elaludt mellette és fogalma se volt róla, mit jelent az egész. Igen, ez az, homályosan sejti, valami másodfokú egyenlet — de hogy mi lesz ebből?

Szép lassan és kaligrafikusan ír. A négyesnek a szárát vastagítja — a vonalból, ami törtet jelent, gondosan letörül egy darabot, ehhez külön elmegy az ablakig a spongyáért. Időt nyer ezzel. Hátha csöngetnek addig. Vagy valami lesz. Úgyse sokáig szerepel ő itten a dobogón. Ezt még felírja, az egyenlőségjelet is szép lassan felrakja — igen, ezt még úgy csinálja, mint más, felsőbb lények, mint egy jó tanuló. Felírja még $á^2$. A katonaiskolában nagyon korán kell felkelni, villan át agyán hirtelen. De aztán hadnagy lesz az ember. Esetleg kimegy Fiuméba.

Közben szép lassan ír — még mindig nem írta le. Hozzá nem értő ember, aki ezt a jelenetet figyeli, az hiszi, valami jó tanuló felel. De a szakértő tudja már, mit jelent az, mikor valaki ilyen határtalan gonddal rajzolja a kettes farkincáját. Halálos csend körös-körül. A tanár nem mozdul. Most beszélni kell.

— A másodfokú egyenlet ... — kezdi értelmesen és összehúzott szemmel, és mélységes figyelemmel nézi a táblát.

— A másodfokú egyenlet — ismétli olyan ember modorában, aki nem azért ismétli a szót, mintha nem tudná, mit akar mondani, hanem inkább azért, mert rengeteg mondanivalója közül a leghelyesebbet válogatja és mérlegeli.

De a tanár, ó, a tanár már tudja, mit jelent ez.

— Készült? — mondja keményen és szárazon.

— Tanár úr kérem, én készültem.

Ezt bezzeg villámgyorsan mondja: véres dac, lázadó kétségbeesés remeg a hangjában.

Tanár (széles gesztussal): Hát akkor halljuk.

A rossz tanuló nagy lélegzetet vesz.

— A másodfokú egyenlet az elsőfokú egyenletből származik oly módon, hogy az egész egyenletet megszorozzuk...

És most beszél. Valamit beszél. A második mondatnál arra számított, hogy félbeszakítják — lopva néz a tanár felé. De az mozdulatlan arccal néz, se azt nem mondja, hogy jó, se azt, hogy rossz. Nem szól. Pedig a rossz tanuló nagyon jól tudja, hogy nem lehet az jó, amit ő beszél. Hát akkor miért nem szól a tanár? Ez rettenetes. A hangja reszketni kezd. Egyszerre látja, hogy a tanár felemeli a noteszt. Erre elsápad és szédítő gyorsasággal kezdi:

— A másodfokú egyenlet úgy származik az elsőből, hogy végig... Tanár úr kérem, én készültem.

— Polgár Ernő — mondja hangosan a tanár.

Mi ez?

Már egy másikat hívtak ki? Ővele végeztek? Mi ez? Álmodik?

— A másodfokú egyenlet... — kezdi újra, fenyegetően.

Polgár Ernő fürgén kijön, és a tábla másik végén már veszi a másik krétát.

— A másodfokú... Tanár úr kérem, én készültem.

Senki sem felel. És most ott áll, egyedül a tömegben, mint egy szigeten. De még nem megy helyre. Neki nem mondták, hogy menjen helyre — odvas és züllött, kitaszított szívvel áll ott — neki nem mondták, nem mondták. Ő még felel. Most végigmenjen, újra, a padsorok közt? Nem, inkább áll, hülyén: keze dadogva babrál a táblán, a félbemaradt egyenlet roncsai közt, mint a lezuhant pilóta, a motor megpattant hengerei fölött. A másik fiú közben már felel is. Valami párhuzamos vonalakról beszél — ez is olyan idegen és furcsa... mint minden... amivel itt évek óta foglalkoznak körülötte... foglalkoznak vidáman és ruganyosan és hangosan... és amiből ő soha nem felelt semmit... néhány mondatot jegyzett meg eddig s azokon úszott.

És így áll most, még áll, reménykedik, udvariasan figyeli, amit a másik beszél... néha helyeslően bólint, legalább ezzel jelzi, hogy ő készült, ő tud... néha bátortalanul meg is szólal, abban az illuzióban ringatja magát, hogy őt kérdezték, de csak halkan, hogy ne küldjék helyre... aztán szerényen elhallgat és figyel... előrehajol, résztvesz a felelésben, odaadja a krétát, buzgolkodik a felelő körül, még súg is neki, hangosan, nem azért, hogy segítsen, de hogy a tanár lássa, hogy ő súg, tehát ő tud... Egyszóval: nem adja meg magát.

Egyszer aztán minden ereje elhagyja, elhallgat és még egyszer a katonaiskolára gondol. Elboruló elméjében, mint távoli szavak, verődnek vissza a zajok... a kréta ropogása... elfolynak az arcok, és pillanatra világosan látja a végtelent, amelyről e percben jelentette ki a felelő, hogy ott a párhuzamos vonalak találkoznak. Látja a végtelent... nagy, kék valami... oldalt egy kis házikó is van, amire fölül fel van írva: „Bejárat a negyedik végtelenbe.” A házban fogasok vannak, ahol a párhuzamos vonalak leteszik a kalapjukat, aztán átmennek a szobába, leülnek a padba, és örömmel üdvözlik egymást... a párhuzamos vonalak, igen... a végtelen, a megértés, a jóság és emberszeretet osztályában, ahová ő soha eljutni nem fog... ama „felsőbb osztály”, melybe „elégtelen eredmény miatt fel nem léphet” soha.

SÉRTŐDÉKENY FELSZOLGÁLÓ

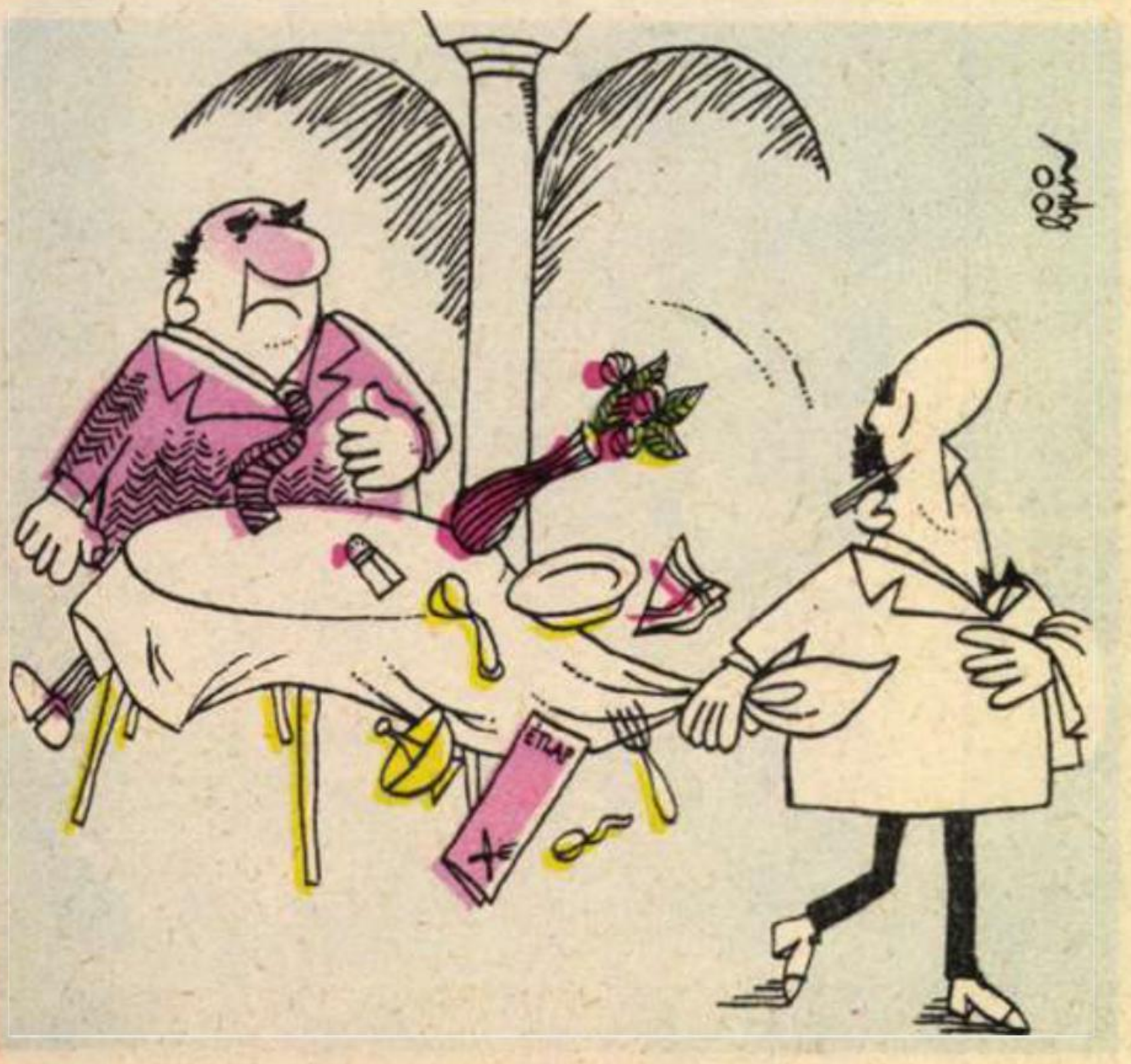

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

„TELJESÜLT” KÍVÁNSÁG

Tavalyelőtt betonjárdát kapott a királyerdei (XXI. kerületi) Sólyom utca. Örültünk, hogy nem kell ezután bokáig járnunk a sárban. Ehelyett azóta vígan bukdácsolgatunk a kavicsokon. Mert a betont karácsony hetében, nyolc fokos fagyban készítették, persze, hogy azonmód feltöredezett és a cement kikopott belőle. Csak a nagy kavicsgöröngyök „állják a sarat”, ám ezeken végig menni, vékony talpú cipőben, büntetésnek is beillik.

Ismeretes az anekdota: az okos molnárlány, amikor Mátyás király elé járult, a magával hozott galambot szélnek eresztette. Így eleget tett a királyi kívánságnak: hozott is ajándékot, meg nem is.

S lám, a királyerdeiek kívánságát is ilyen felemásan teljesítette a kerületi tanács: kaptak is járdát — nem nem is...

B. Kálmánné
Csepel, Királyerdő

KEZDŐ

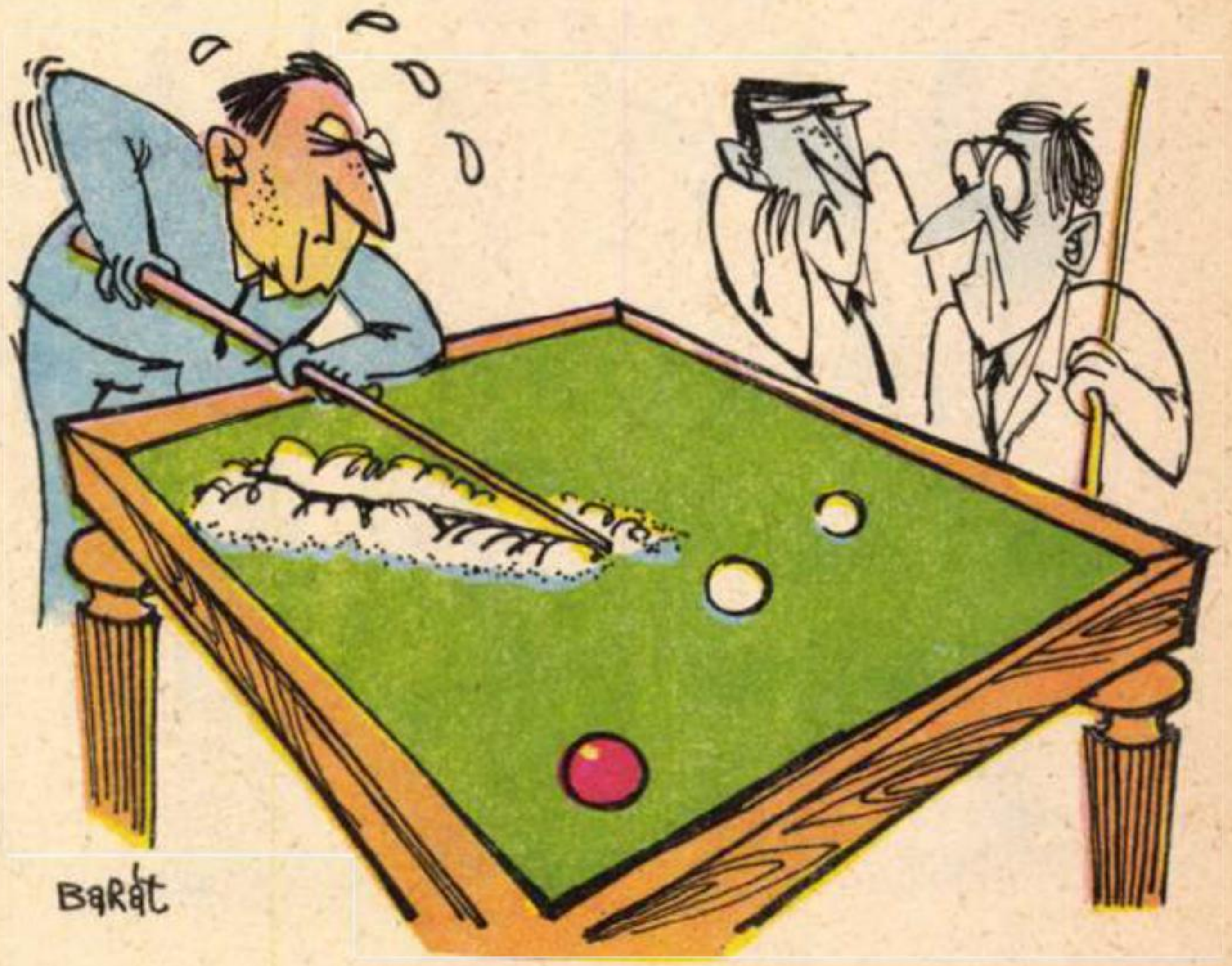

– Technikája még nincs, de nagyon rámenős!

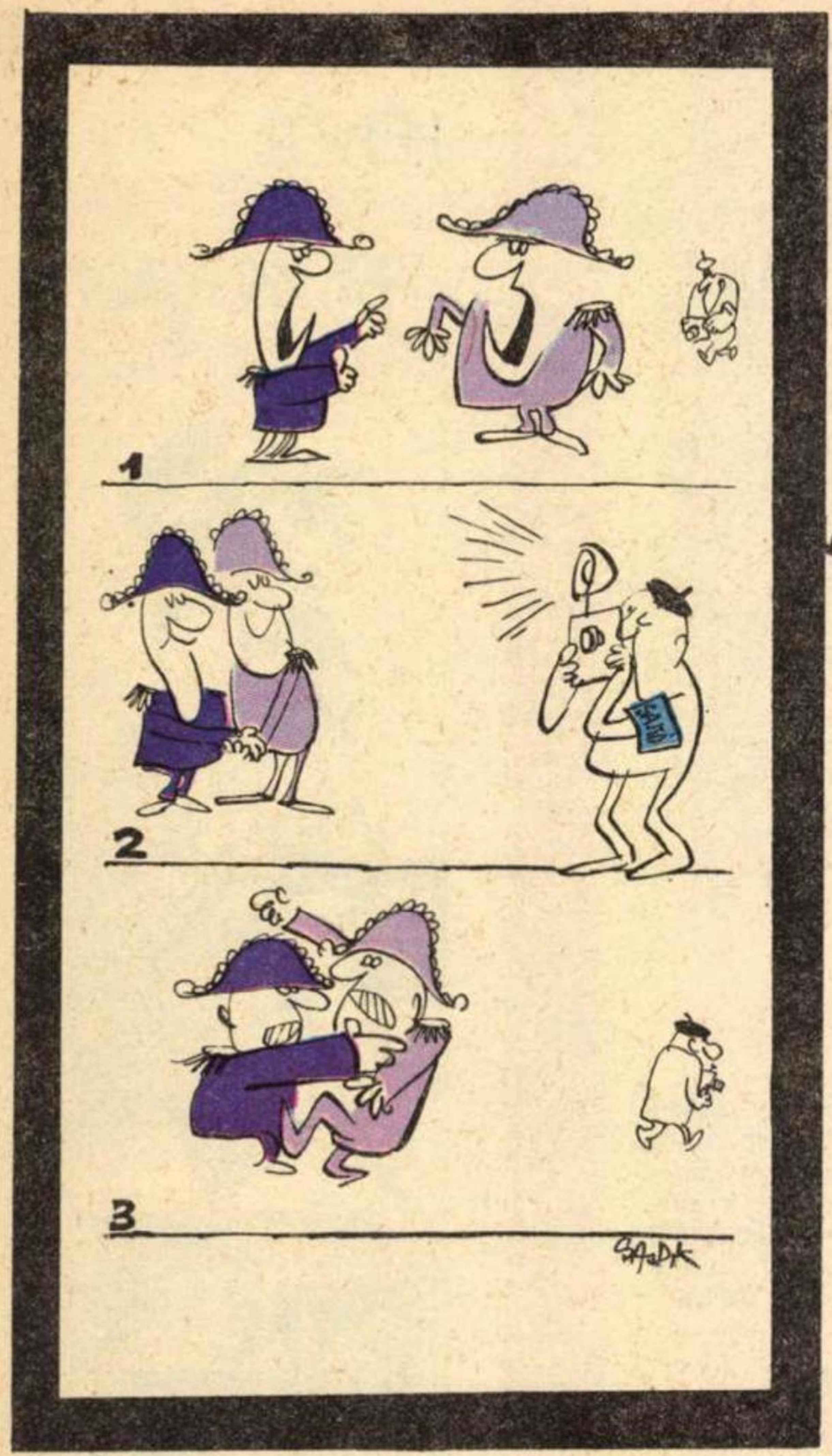

SAJDIK, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, HEGEDÜS, ERDEI, BARÁT, PUSZTAI

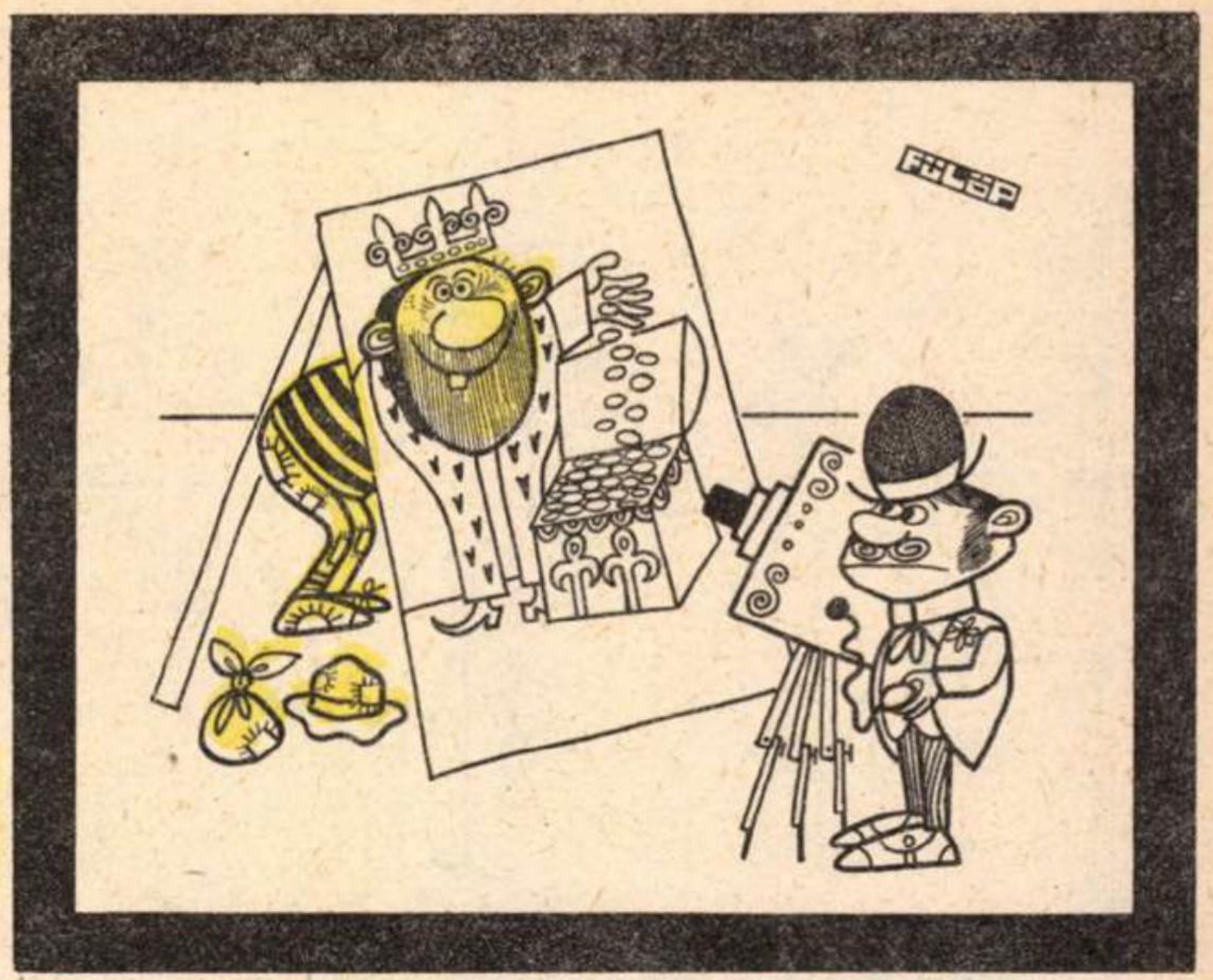

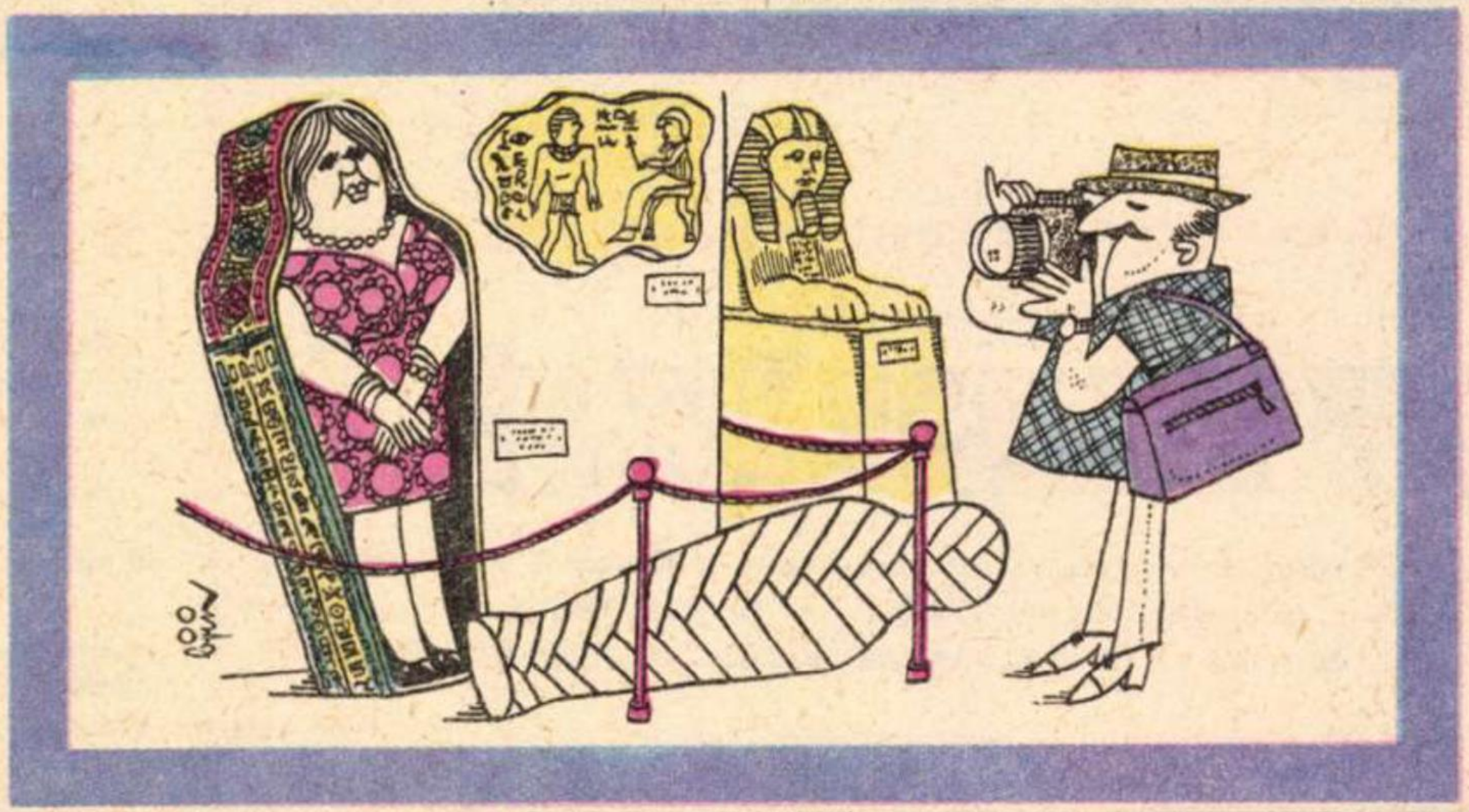

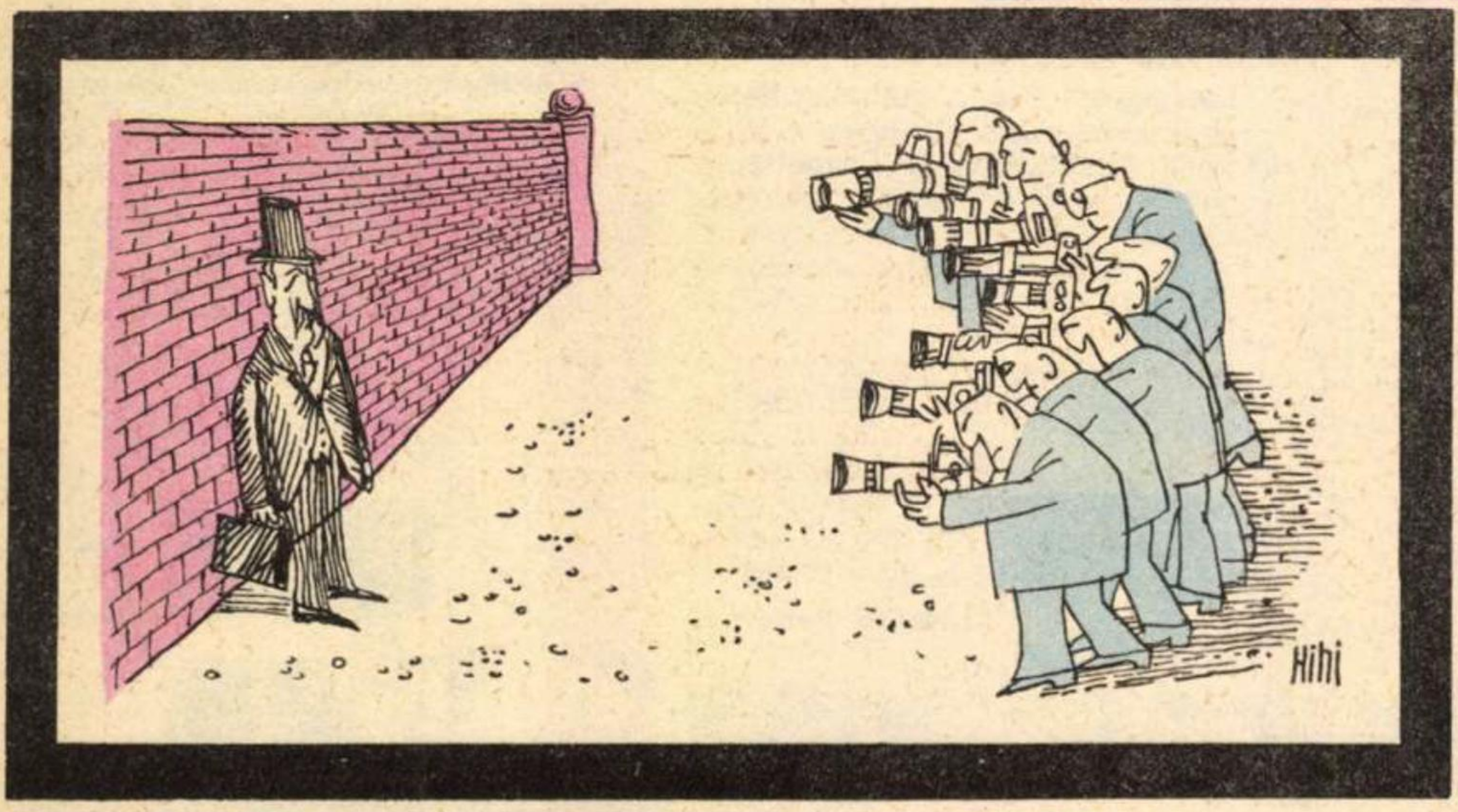

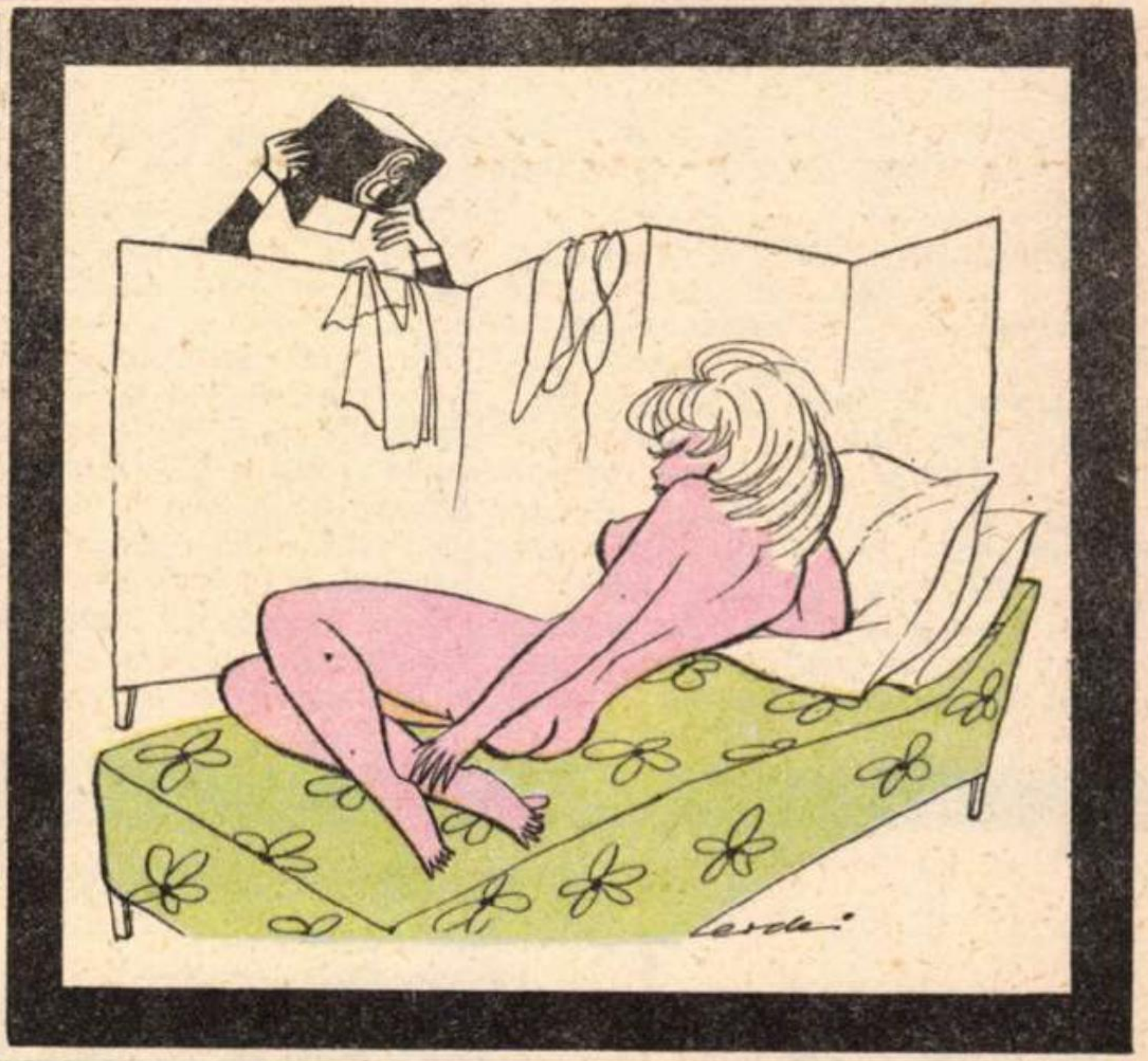

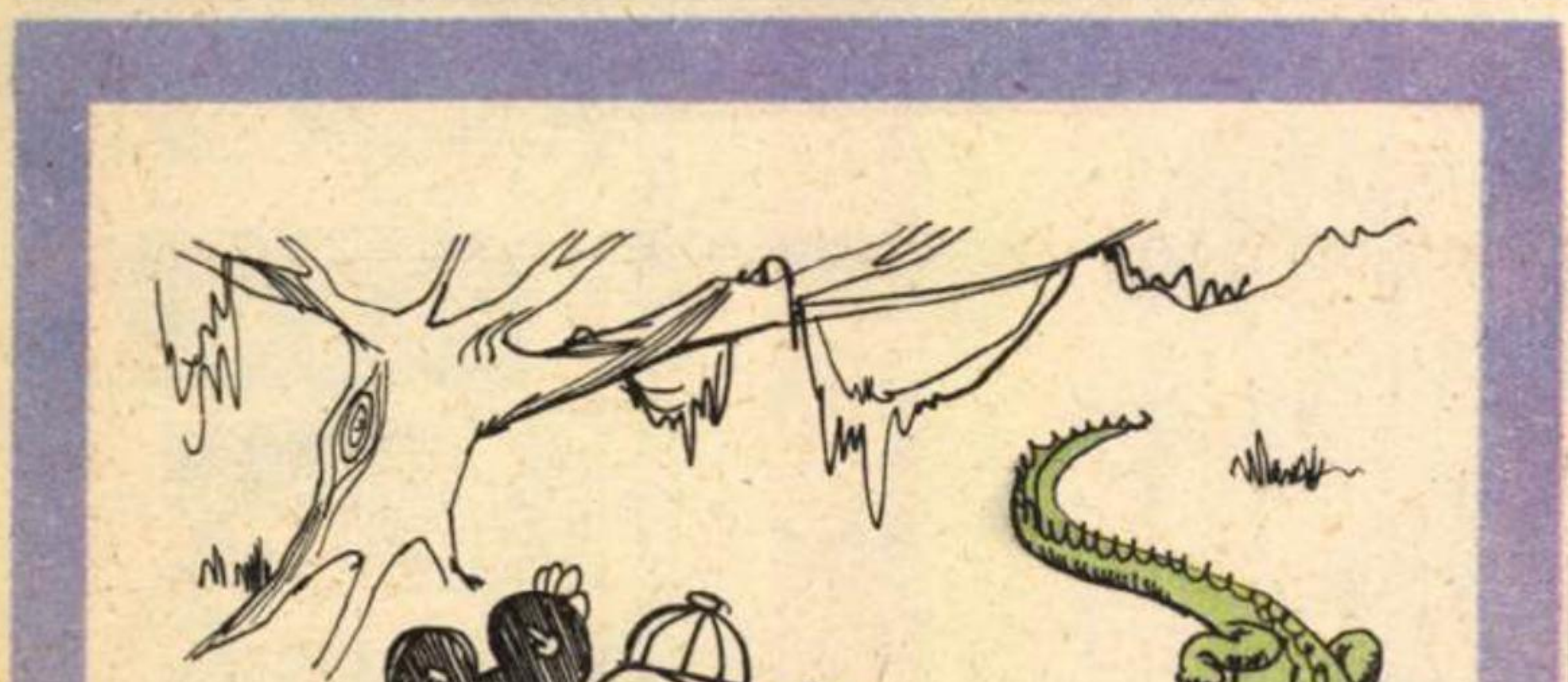

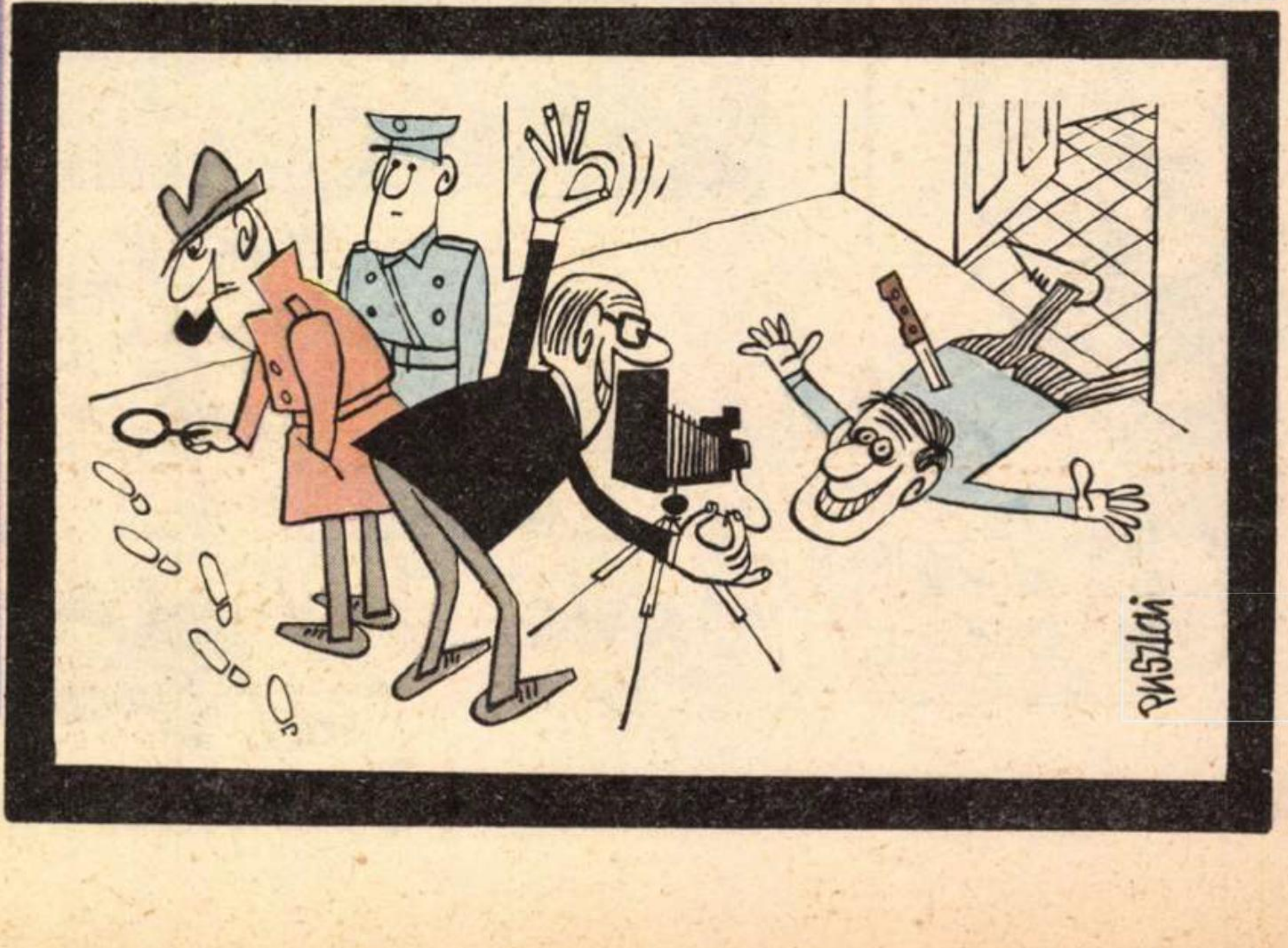

GÉPKORSZAK

Baráth József rajza

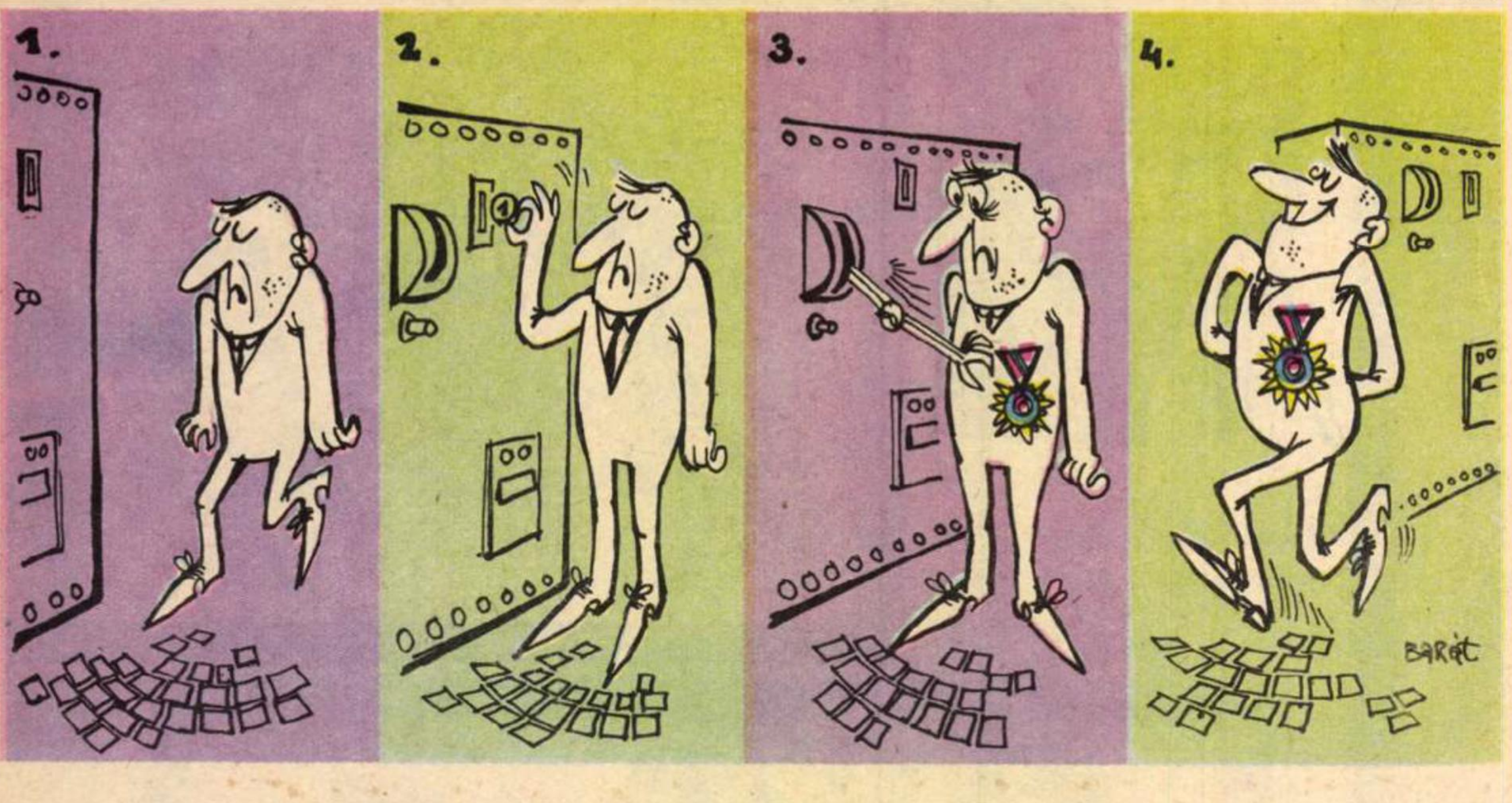

KÉT FILMSZÜZSÉ

Több nyilatkozatot is olvastam mostanság, ahol a filmesek siránkoznak, hogy kevés a jó sztori. Nos, az alábbiakban rendelkezésükre bocsátok két originál történetet. Gazdálkodjanak velük a legjobb belátásuk szerint.

BEAT-REÁL ÖTLET

(A beat-zene népszerűségét világszerte kihasználják filmvonalon is. Azonban nálunk nem volna helyes szokvány karrier-történetet csinálni.)

Csuhadinger Ernő megtudja, hogy a híres jazz énekesek remekül keresnek. Elhatározza, hogy ő is erre a pályára megy. Hogy tervét valóra válthassa, kilép a vállalattól és közveszélyes munkakerülő lesz. Megtakarított pénze hamar elfogy. Minden vagyona immár csupán egy lírai tenor, valamint egy önborotva készlet, amelyet azonban még a film elején elajándékoz és attól kezdve szünni nem akaró borostával játszik. Ám a szakáll alatt érző szív dobog. Szeretné a torkában levő kincset az első adandó alkalommal beváltani nemesebb valutára, de hiába énekel végig egy közepes sugárutat, a kutya se fedezi fel. Később egy kisvendéglőben sem voltak nagyon kíváncsiak a művészetre, pedig az egyik sarokban véletlenül épp ott ült az Opera főrendezője a Hanglemezgyár igazgatójával. Sebaj! Ernőt, egy barátja révén meghívják énekelni meg gitározni a banyamákosi kultúrház avatására. Most aztán kivághatja a rezet! Tudniillik a művelődésügyi miniszter első helyettese is ott lesz az ünnepségen... Százezres szerződés, plusz világkörüli turné a láthatáron! De az avatás elmarad, mert az utolsó pillanatban kiderül, hogy a tervezők megfeledkeztek a bejáratról és így nem lehet bemenni az épületbe. Ernőnek elmegy a kedve a művészettől. Abbahagyja az éneklést és megnősül. Ha szükösen is, de azért *megélnek* a felesége keresetéből.

KRIMI ÖTLET

(Krimi filmekben óriási a kereslet. Persze, mi nem másolhatjuk le szolgaian a nyugati témákat, hanem alkalmazkodnunk kell a helyi sajátosságokhoz!)

Zabhegyi Ottó detektív-főfelügyelő tudomására jut, hogy a Központi Félhivatalban szemérmetlenül lopják az emberek idejét. Mivel az idő, pénz — ez bűntettnek számít.

— Öt perc alatt fülöncsípem a tetteseket! — jelenti ki magabiztosan Zabhegyi Ottó.

Ám a Félhivatal zegzúgos folyosóin csak ide-oda küldözgetik, egyik előadótól a másikhoz. Már több óra eltelt, de még semmire se jutott a nyomozás. A ravasz gazfickók túljártak a főfelügyelő eszén. Az ő drága idejét is elrabolták!

Dalmáth Ferenc

EGY ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ A SOK KÖZÜL

Hegedűs István rajza

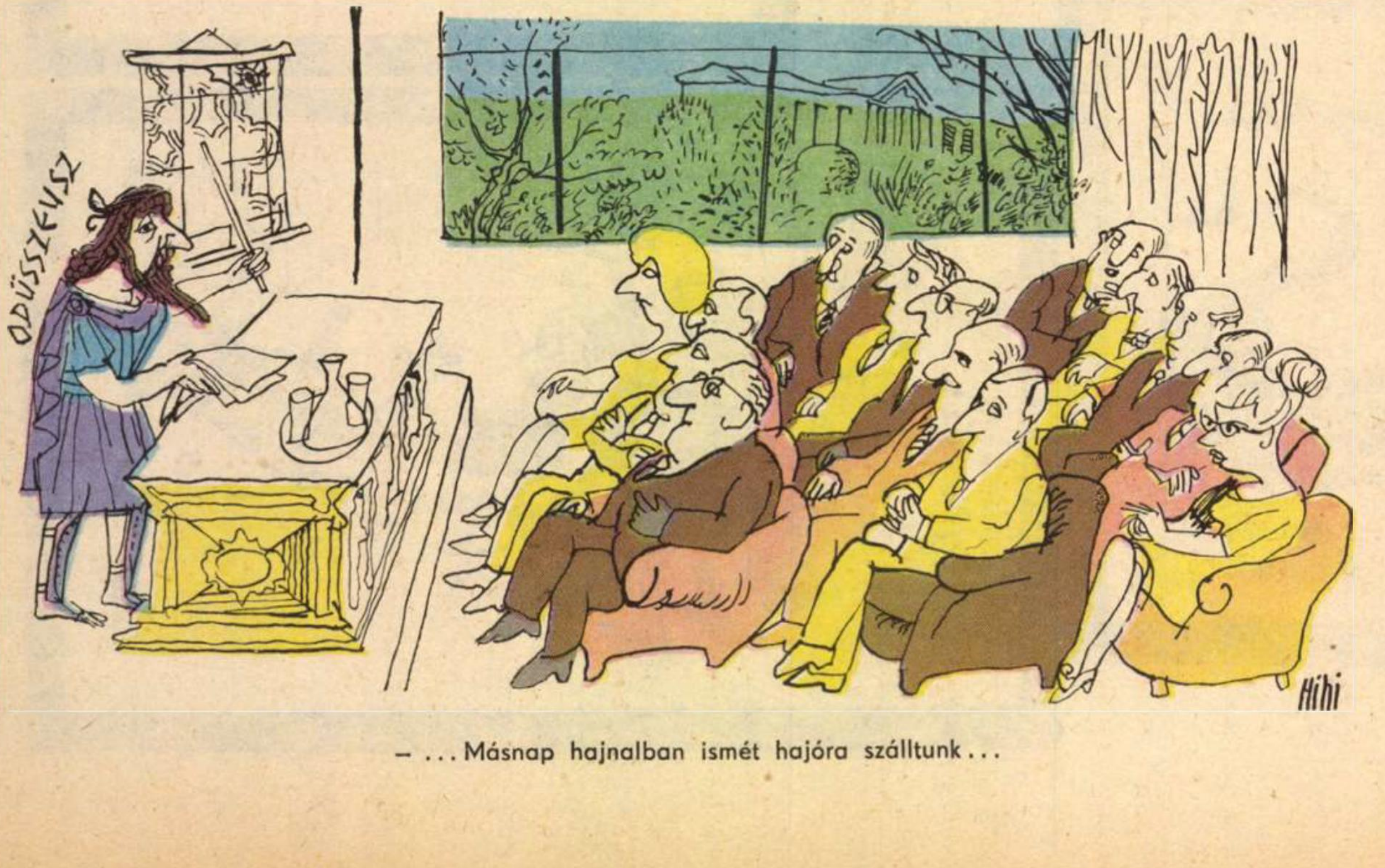

– ...Másnap hajnalban ismét hajóra szálltunk...

E HETI HIRDETÉSEINK ◎ E HETI HIRDETÉSEINK ◎ E HETI HIRDETÉSEINK

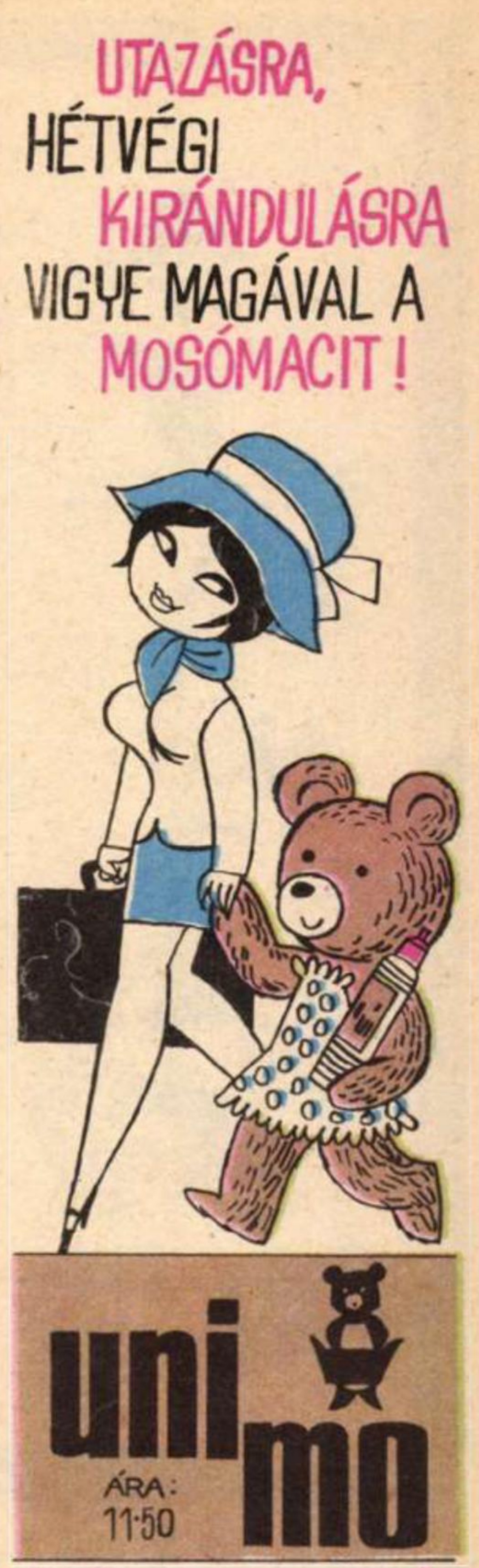
UTAZÁSRA,
HÉTVÉGI
KIRÁNDULÁSRA
VIGYE MAGÁVAL A
MOSÓMACIT!

unimo
ÁRA: 11.50

Mindent mos!

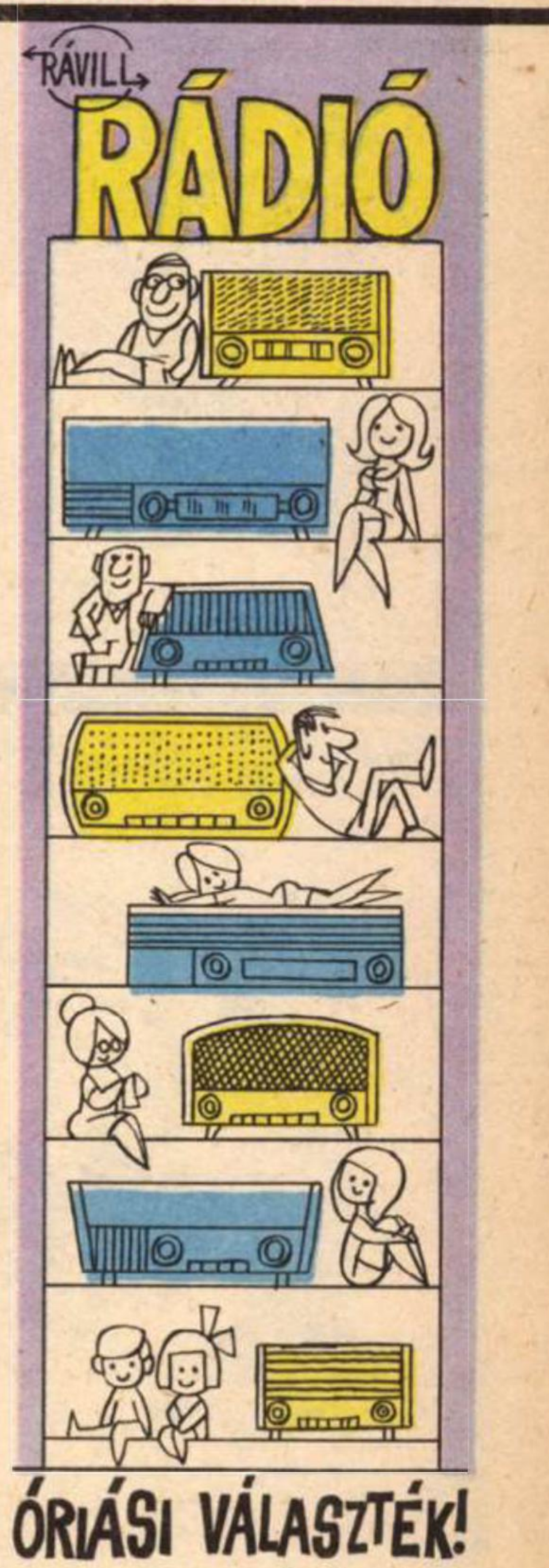
RÁVILL
RÁDIÓ

ÓRIÁSI VÁLASZTÉK!
Előnyös vásárlási feltételek

TAVASSZAL IS KÖNYVET!
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Közlekedik a
HOTELBUSZ
BUDAPEST–
MURASZOMBAT
(JUGOSZLÁVIA)
Kényelmes utazás
hálófülke, büfé

MÁVAUT
BP. ENGELS-TÉRI PÁLYAUDVAR
18-28-28

E HETI HIRDETÉSEINK
E HETI HIRDETÉSEINK
E HETI HIRDETÉSEINK

HÁKLIS BÉKA

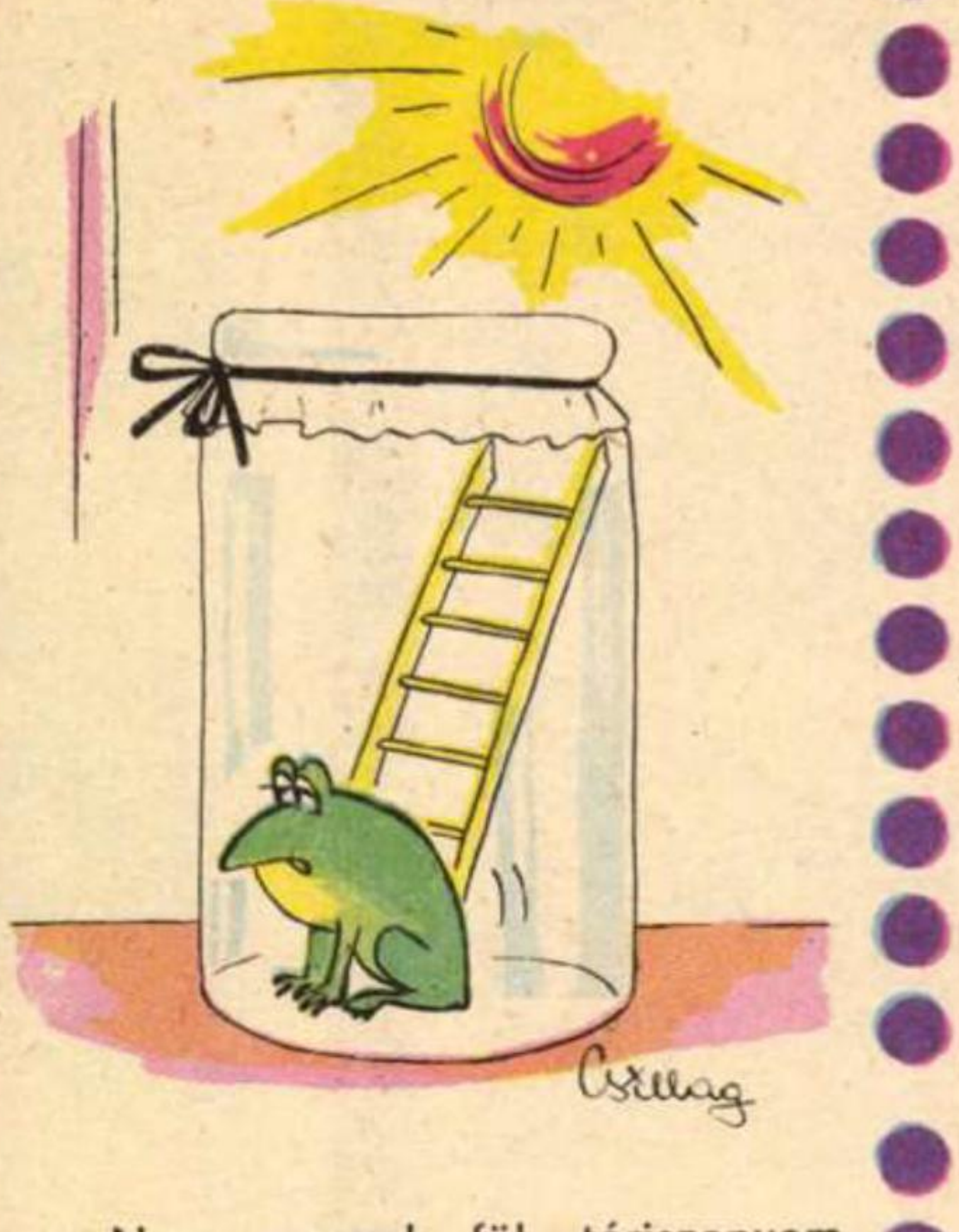

– Nem megyek föl, tériszonyom van!

ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT

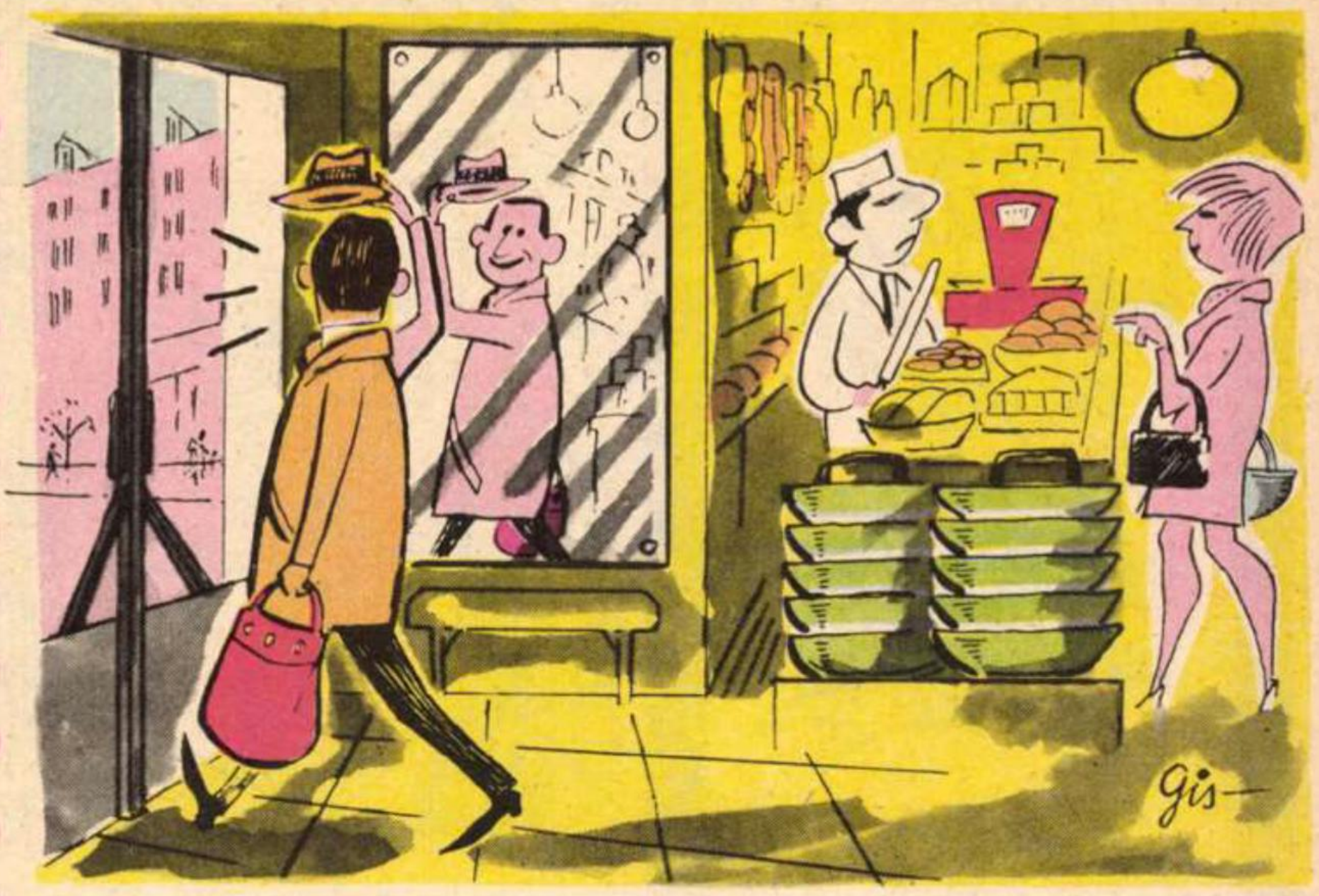

– Legyen szerencsém máskor is!

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ ESKÜVŐJE

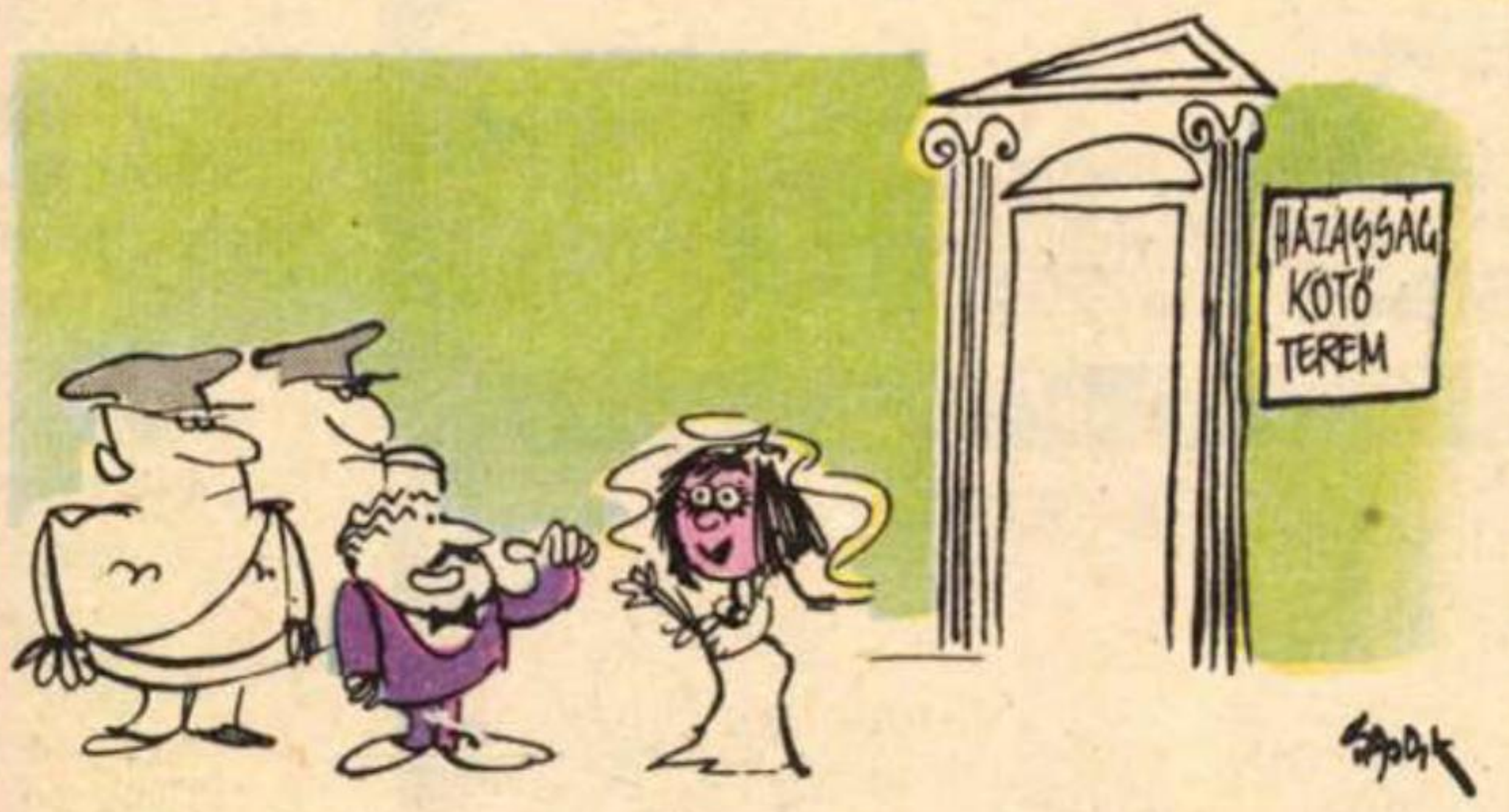
HÁZASSÁG KÖTŐ TEREM
Sajdik

– Nézd, drágám, sikerült két tanút szereznem!

MAI ÁMOR

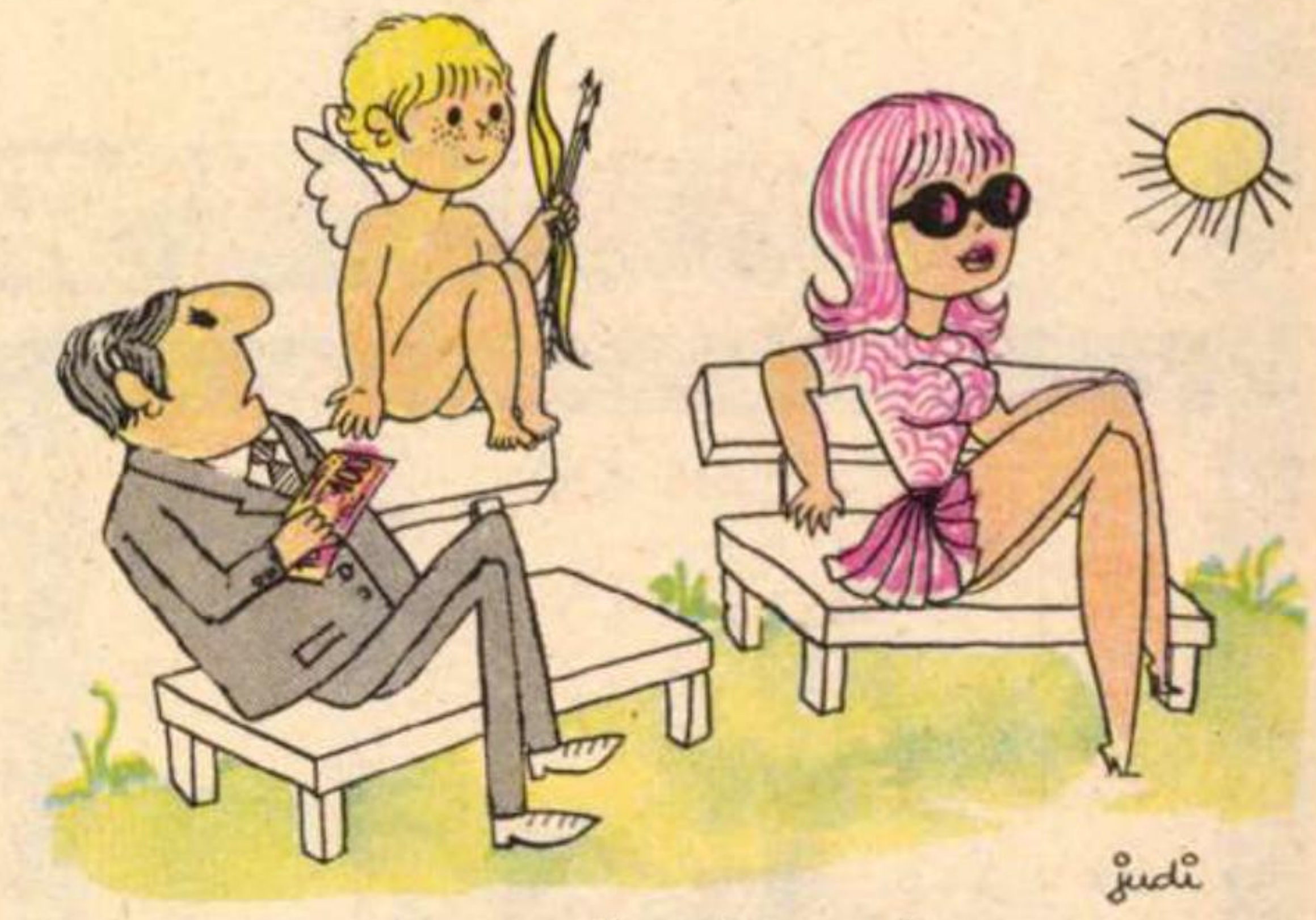

– Ennyit nekem is megér...

MŰANYAG-VEGYÉSZNŐK

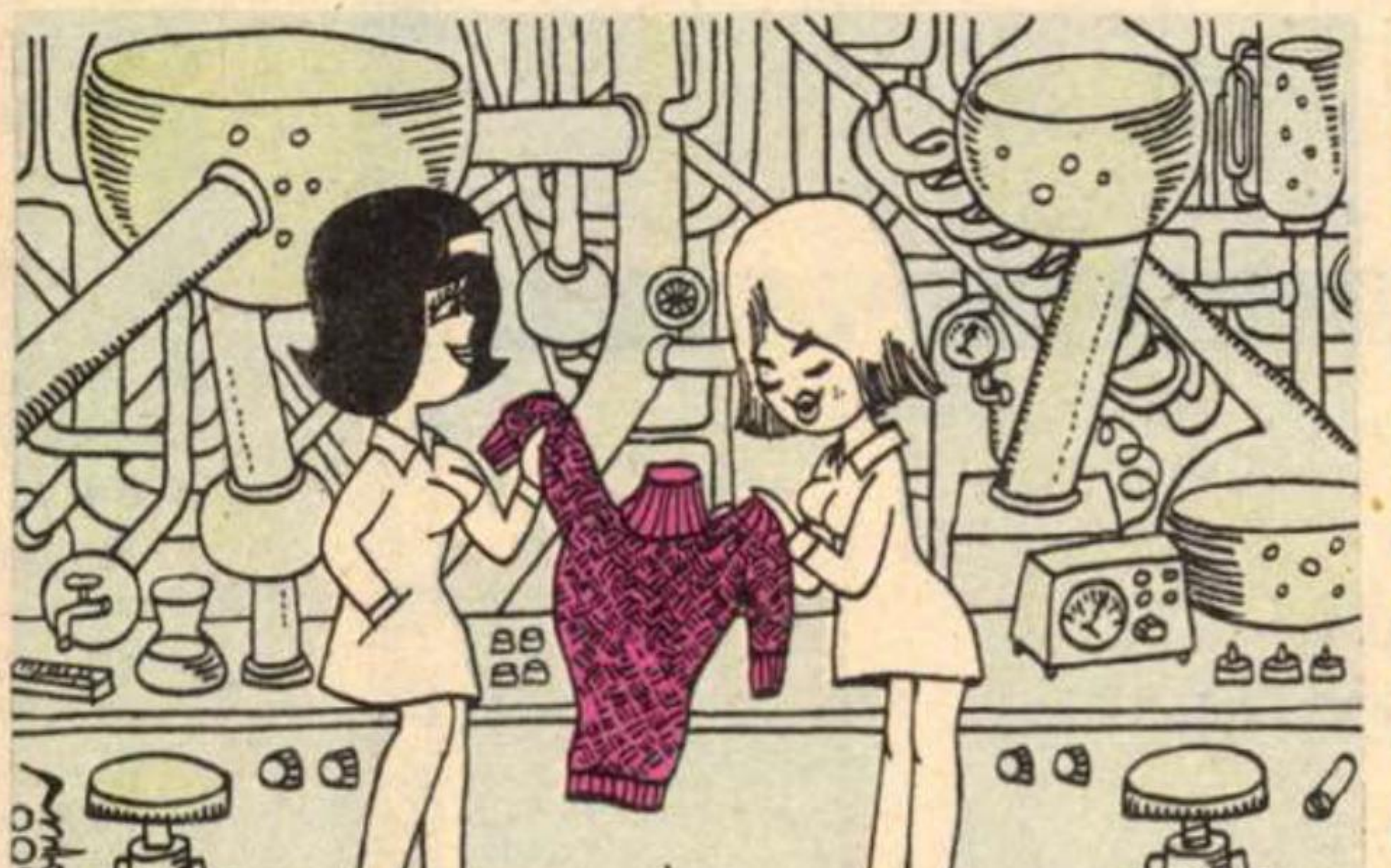

– Valódi gyapjú?!...

KERÉKPÁRVERSENYEN

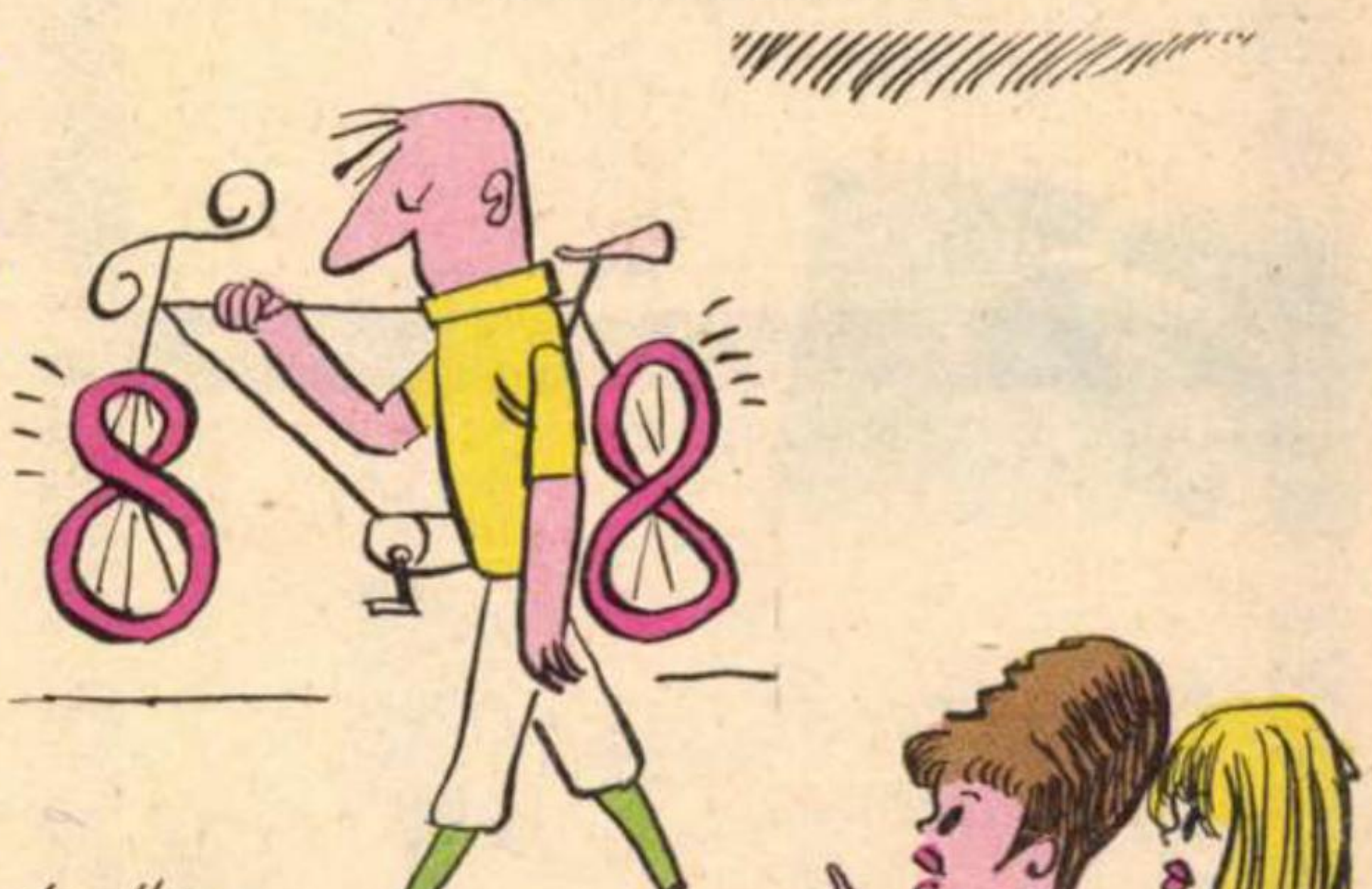

– Látod, ő volt a 88-as versenyző...

KARAMBOL

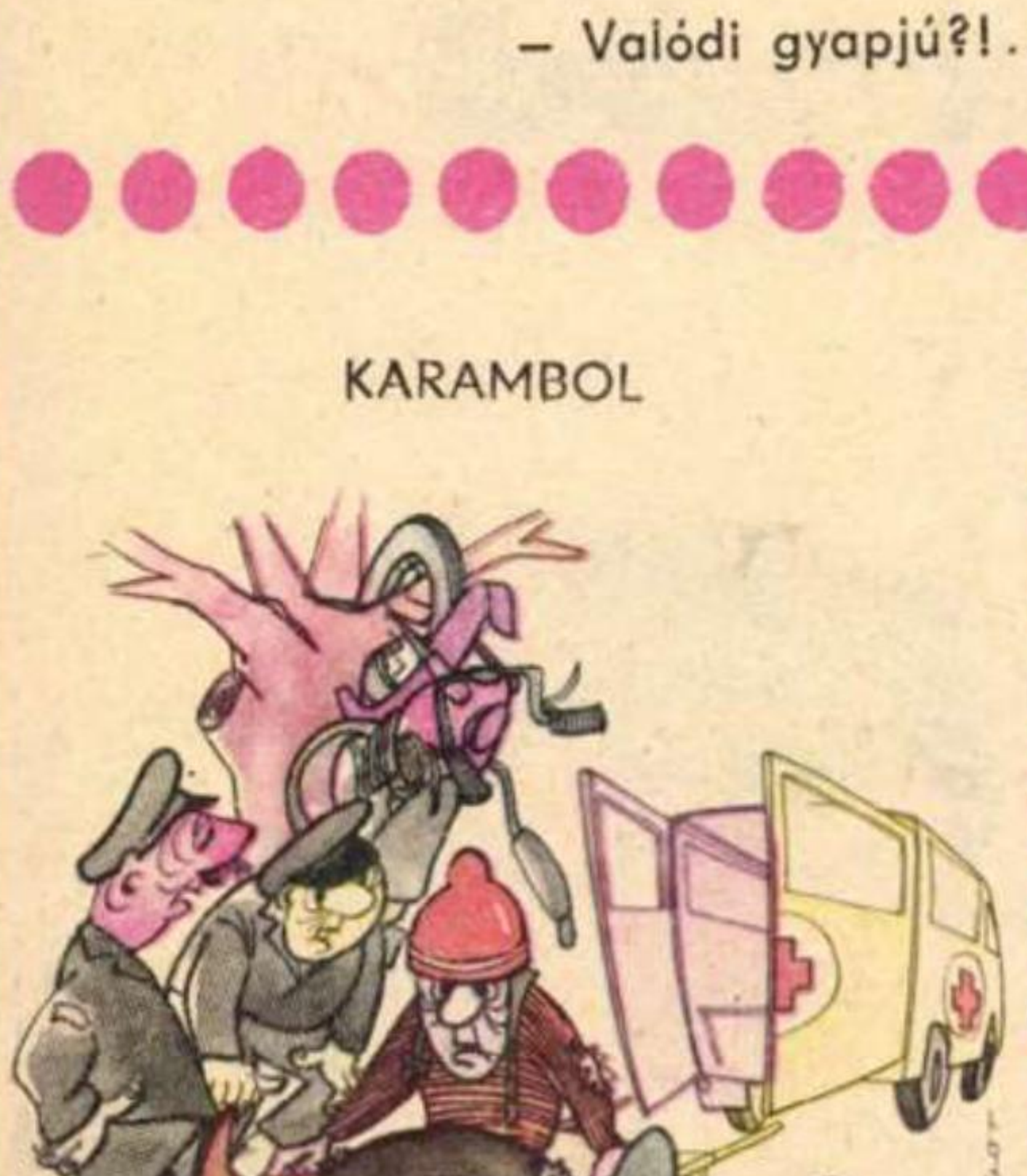

– Nézd, a sisak együtt nő a púpjával!

GYERMEKSZÁJ

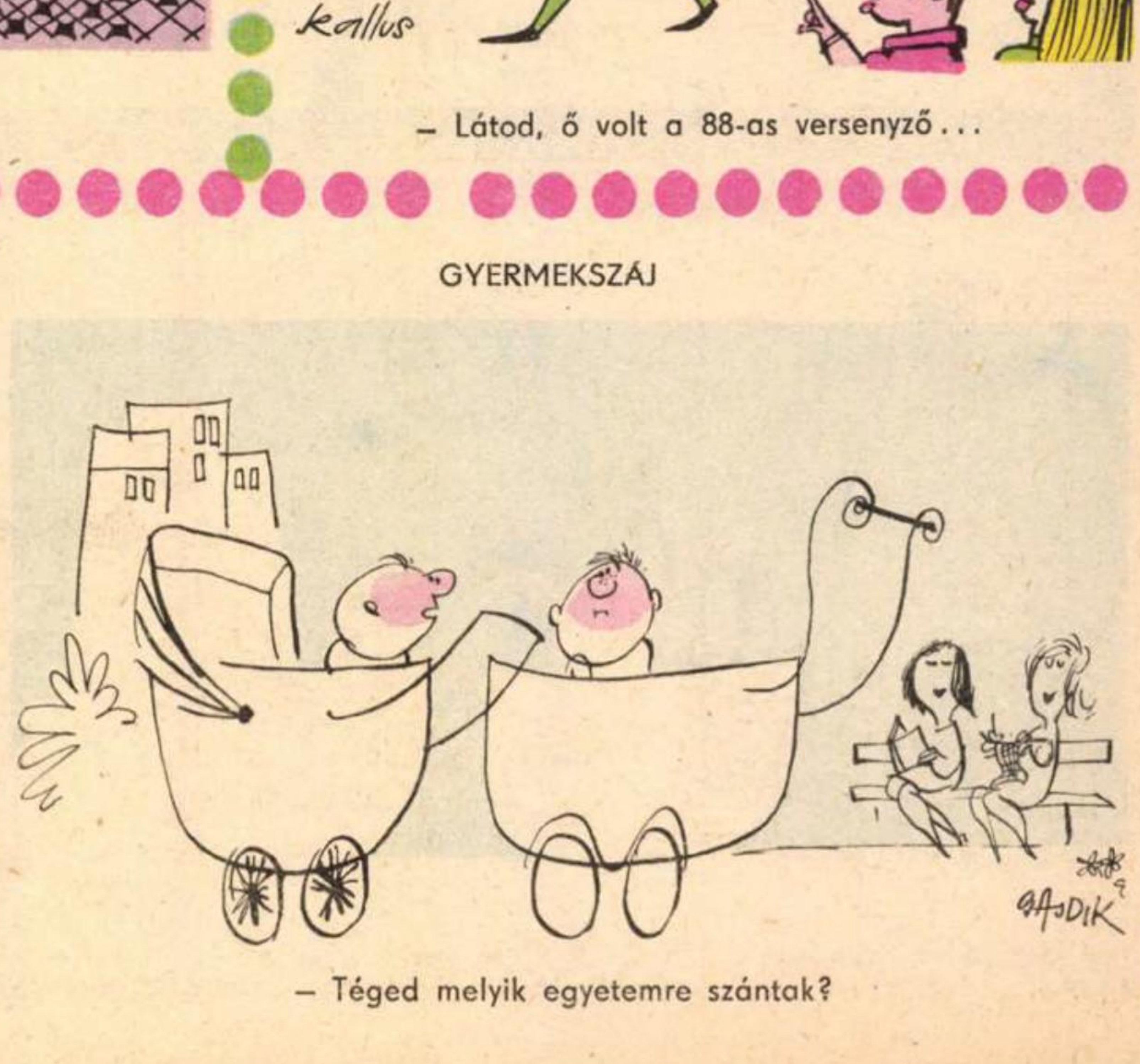

– Téged melyik egyetemre szántak?

import humor

Rajzok a szovjet, amerikai, német, lengyel, francia és angol lapokból.

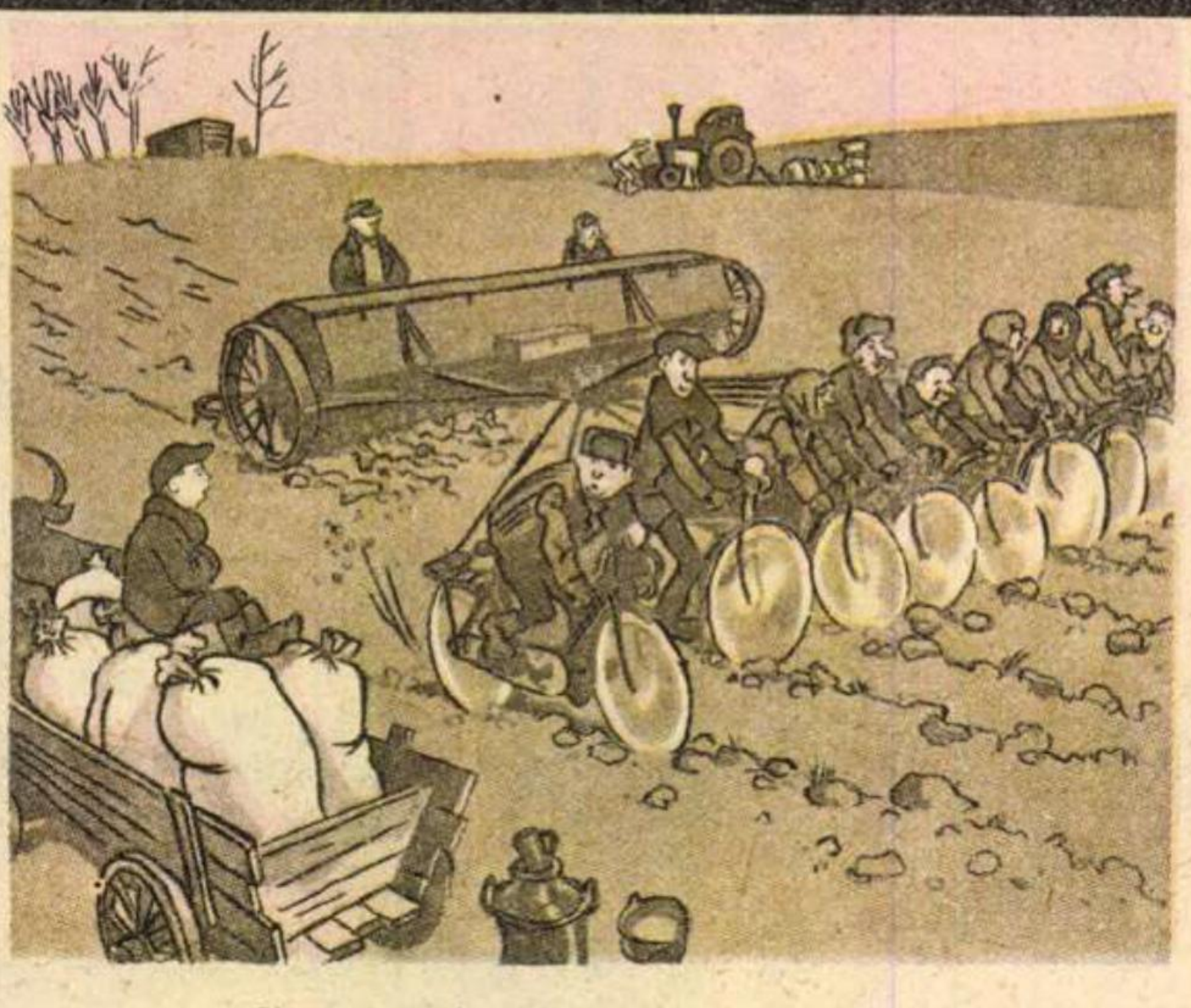

– Sürgessétek már azt a traktorjavítást!

TAVASZI SPORTHORGÁSZ

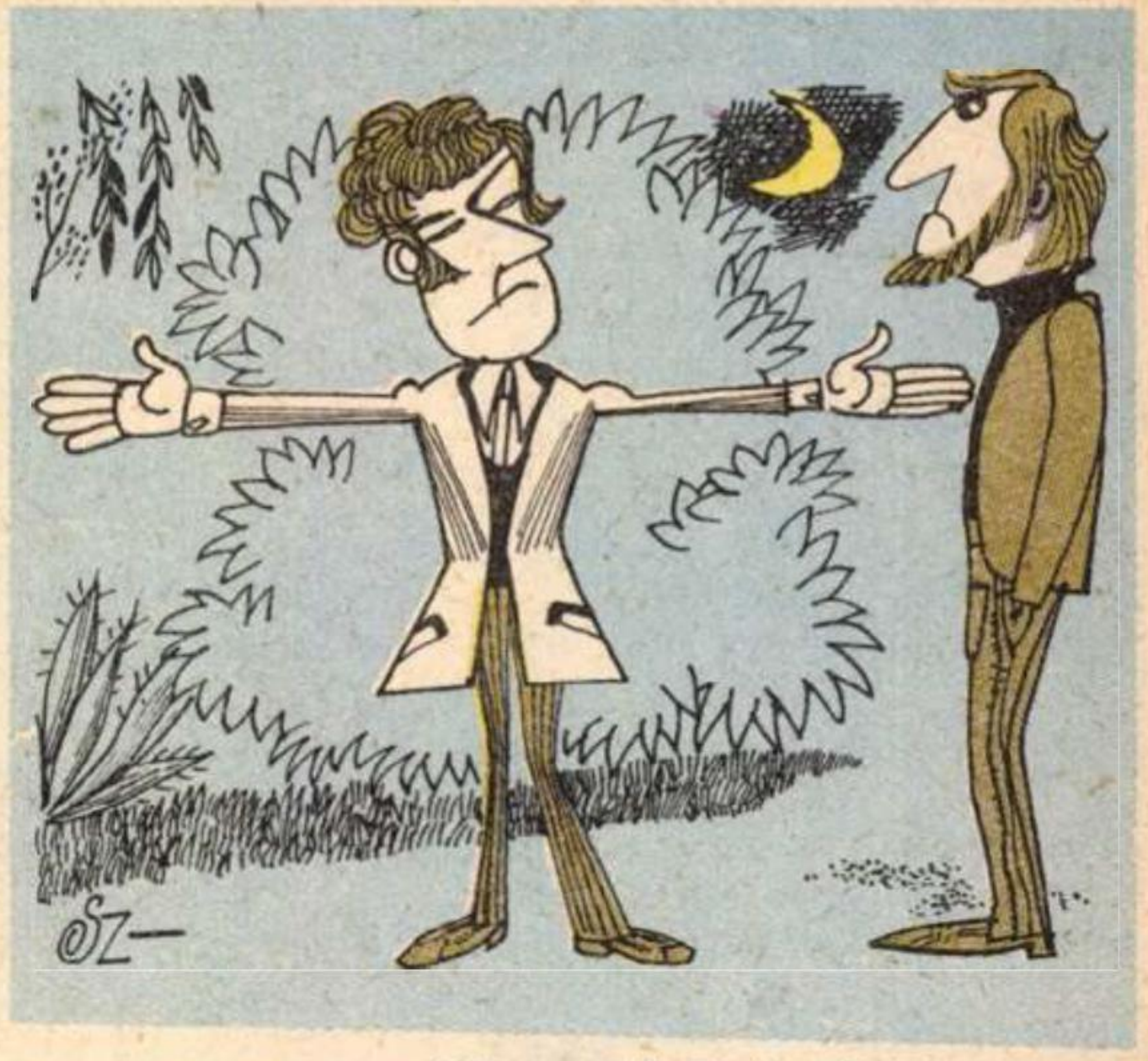

– Ekkora nőt fogtam!

A KRITIKUS TOLLA

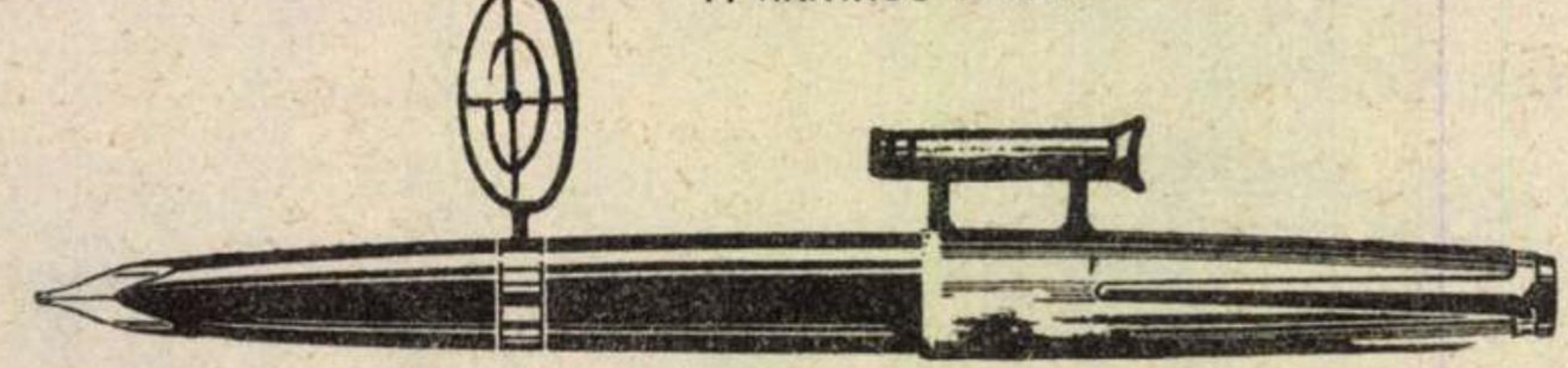

EBÉDIDŐ

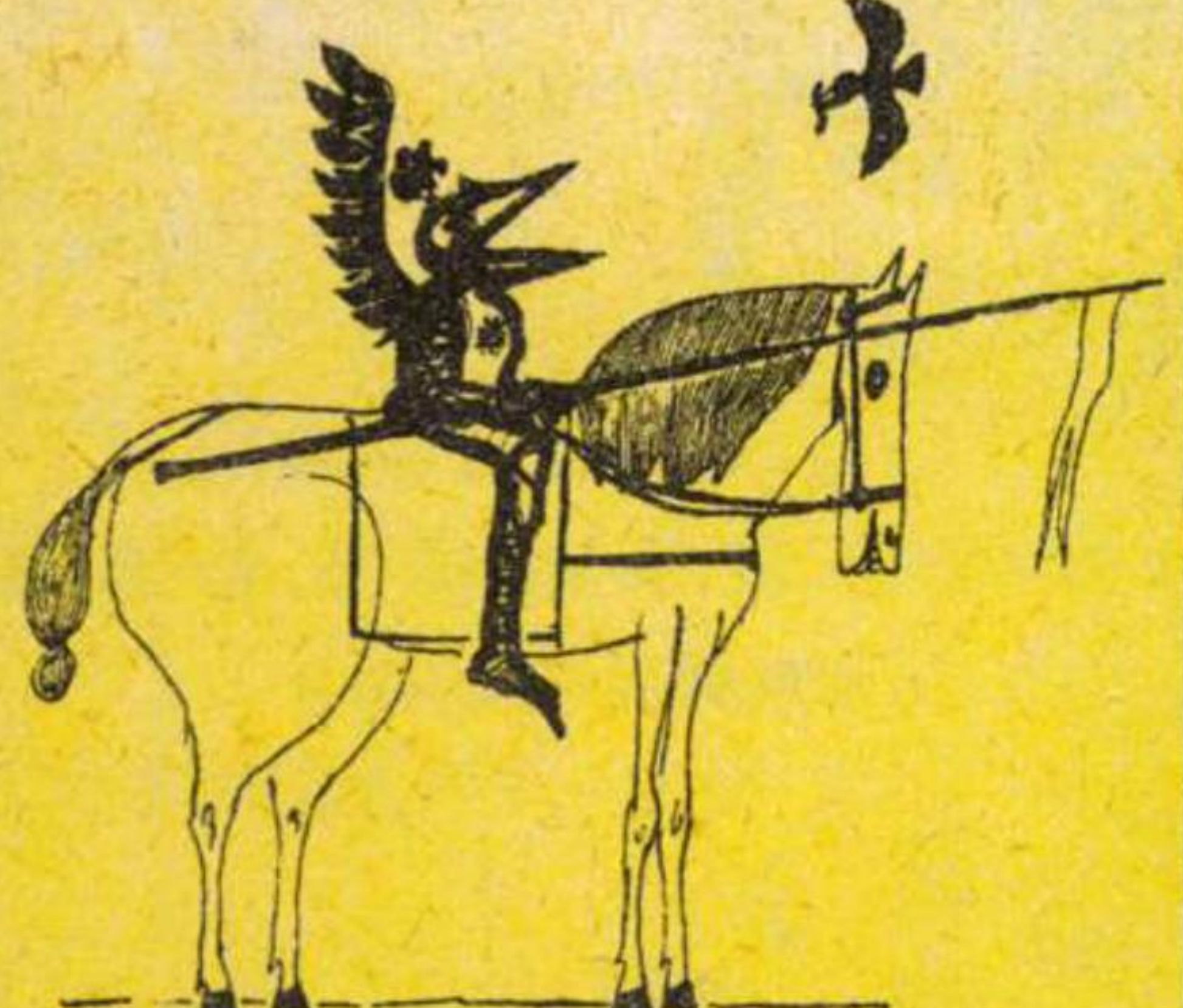

TRAGÉDIA

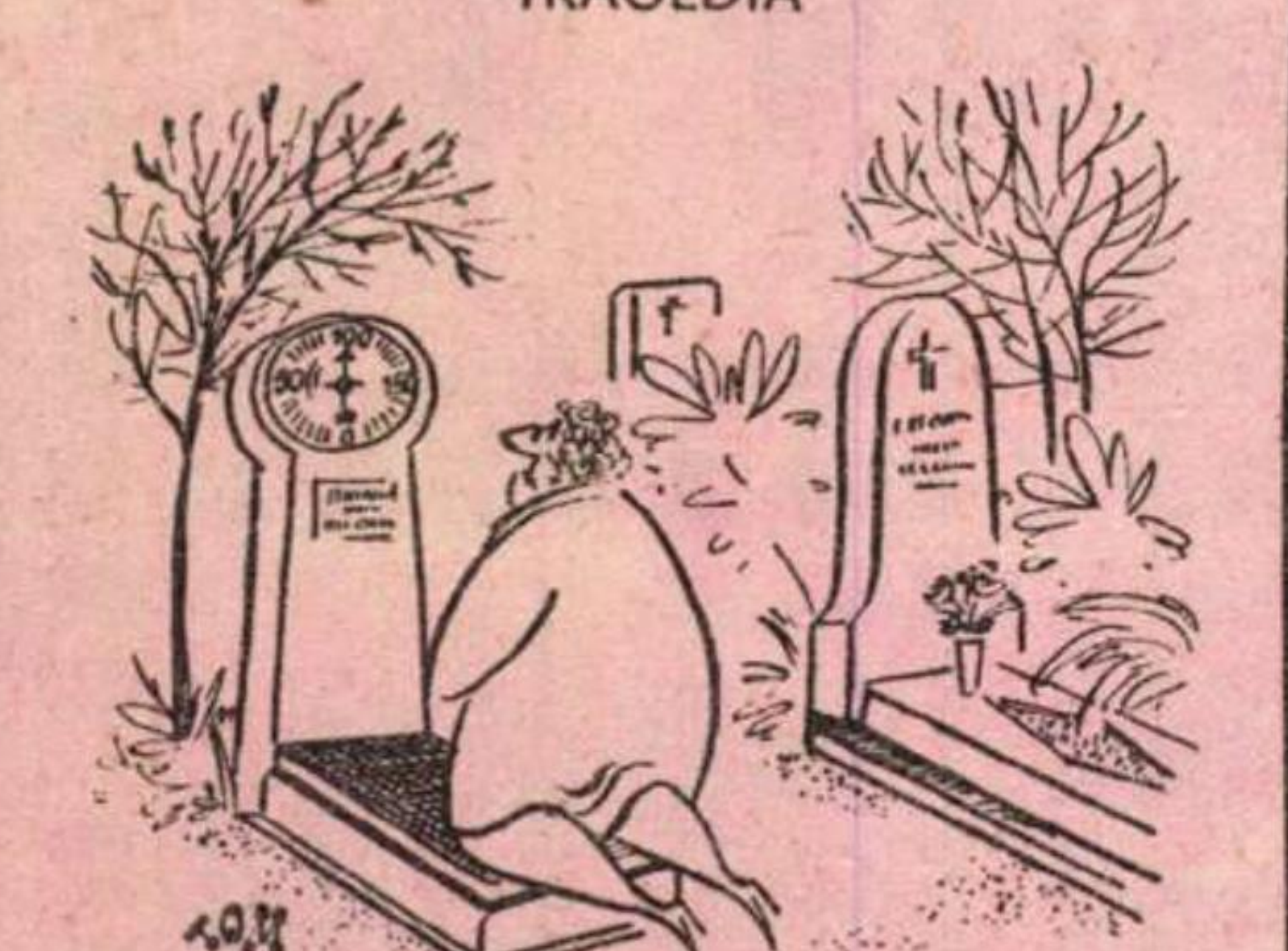

NÁSZÉJSZAKA

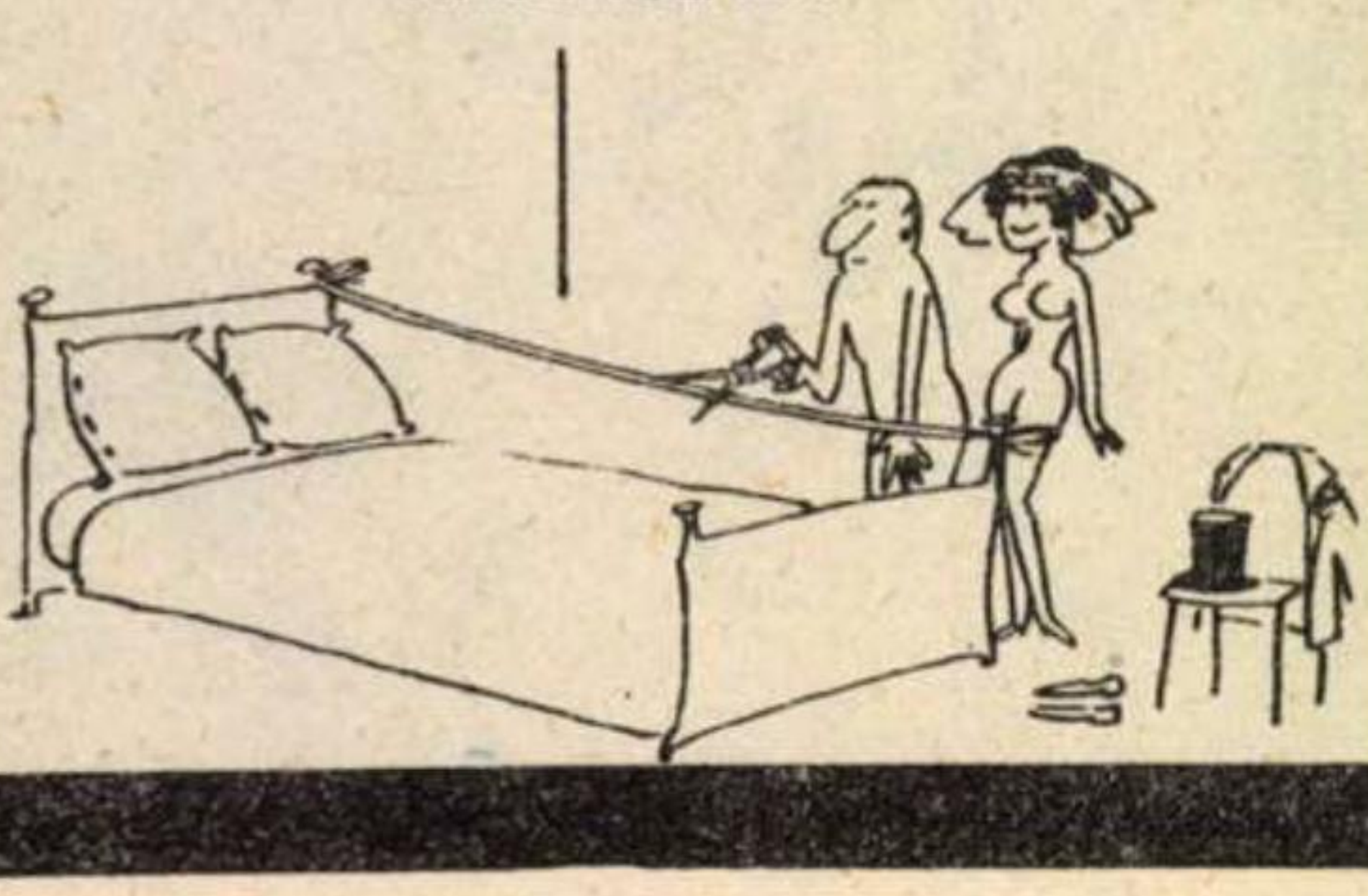

ROSSZ HÁZASSÁG

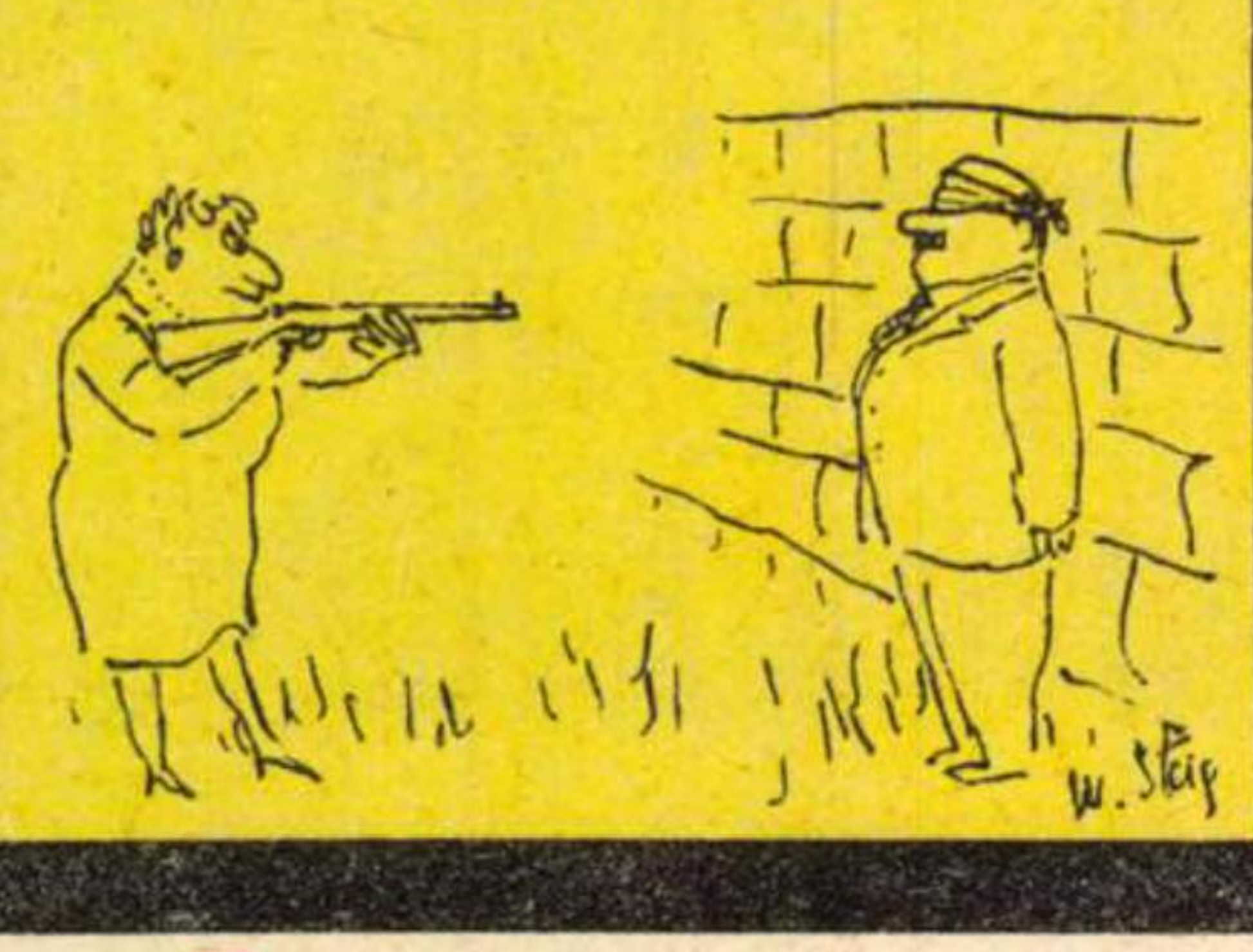

UNALOM

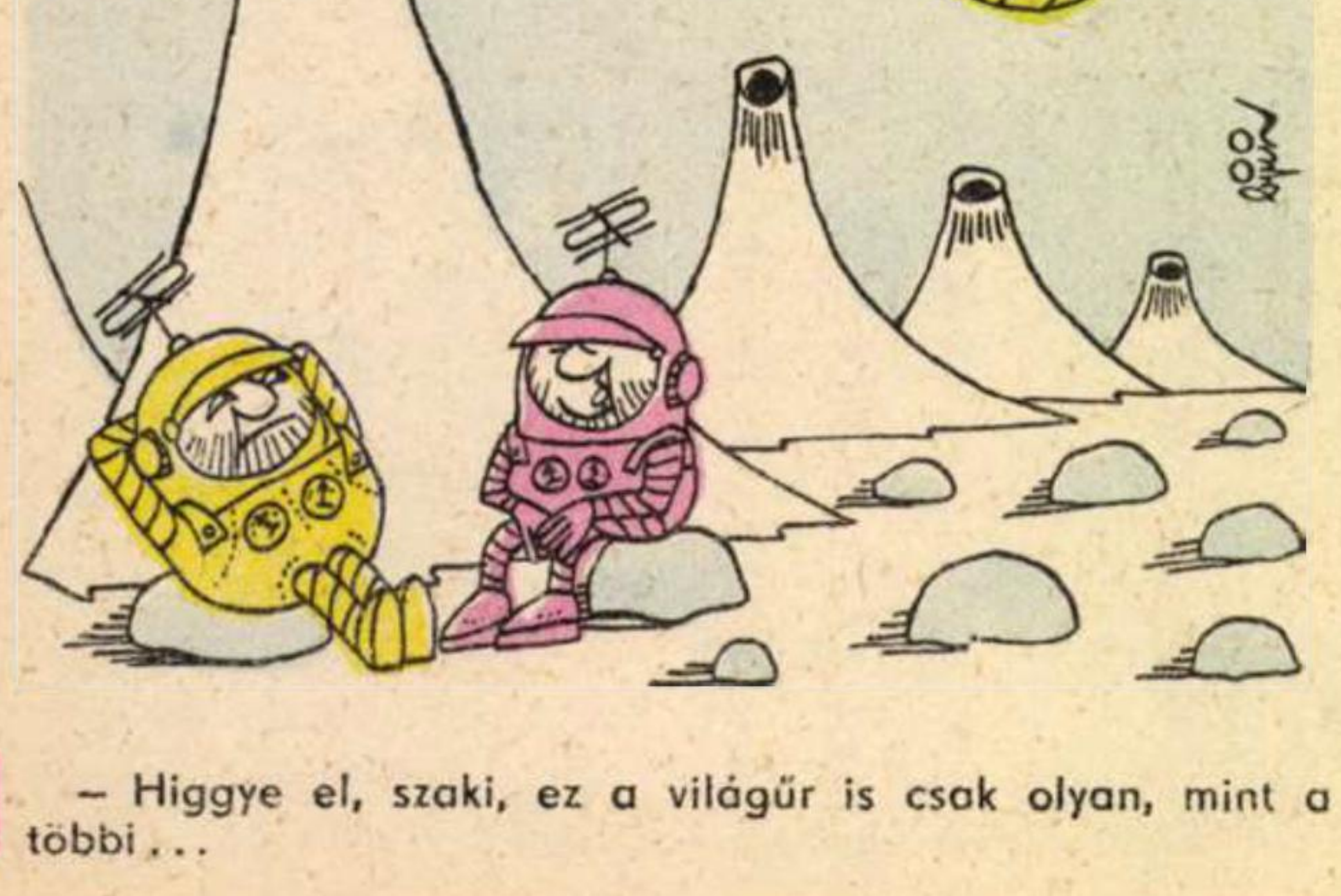

– Higgye el, szaki, ez a világűr is csak olyan, mint a többi . . .

FELELET

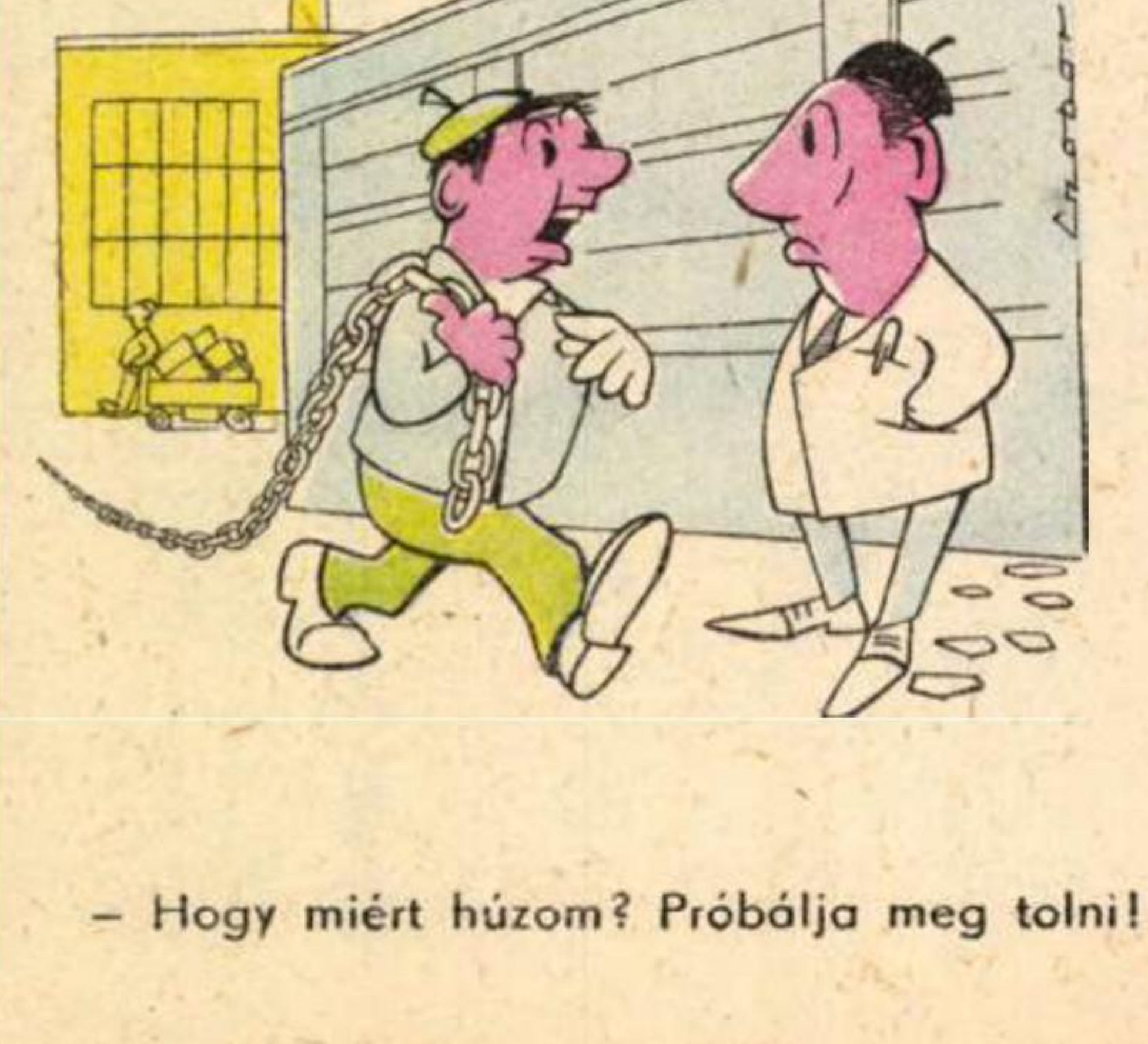

– Hogy miért húzom? Próbálja meg tolni!

Kedves Ludas!

Kallus László és Rátonyi Róbert „Fejvadászat” című, tavaly megjelent könyvében Chaplin karikatúrája mellett a következő szellemes anekdota áll:

„. . . Az egyik újságíró (ki tudja hányadszor) feltette Chaplinnek a sablonos kérdést:

— Hogy lehet, hogy ön, mikor nyilatkozik, mindig olyan okosakat mond?

Chaplin kedvenc mondásával válaszolt:

— Ó, ez igazán egyszerű! Valami butaságra gondolok, és aztán pontosan az ellenkezőjét mondom!”

Nagyon tetszett a frappáns válasz, egészen addig, míg a napokban meg nem vettem A. Klinov: „Anekdoták - kuriózumok” című könyvét. Ebben ugyanis G. B. Shaw így válaszol egy kérdezőnek, aki híres, bölcs, éleselméjű mondásai felől érdeklődik:

— Ez rendkívül egyszerű — felelte Shaw. — Valami rendkívüli ostobaságra gondolok, és nyomban pont az ellenkezőjét mondom.

Hát azt már tudom, hogyan kell okosat mondani, csak azt nem tudom, kinek köszönhetem a leckét: Shawnak vagy Chaplinnek?

Füstös Jenő
Mezőtúr

Egy pillanatra megütődtem, amikor elolvastam az egyik hír címét a Magyar Nemzetben: „Mossák a Keleti Főcsatornát.” Kicsit bizarrul hangzik, de ha már tényleg így van, hogy nálunk már a csatornákat is mossák, úgy érzem, jogosan kérdezem meg: a Déli pályaudvar jegyváltó pavilonjának állandóan, példátlanul piszkos felső ablakait ugyan miért nem mossák?

P. J.
Budapest

Olvasom az Esti Hírlapban: a Beton- és Vasbetonipari Művek zsolcai gyárában betonból lámpaoszlopokat készítenek, amelyek alkalmasak lesznek utak, parkok, közterületek megvilágítására.

Tessék mondani, ez a *világító oszlop* a költői képzeletvilágból közismert lángoszlop gyakorlati realizálása lesz?

H. K.
Budapest

SPORTSZERŰ JELENET

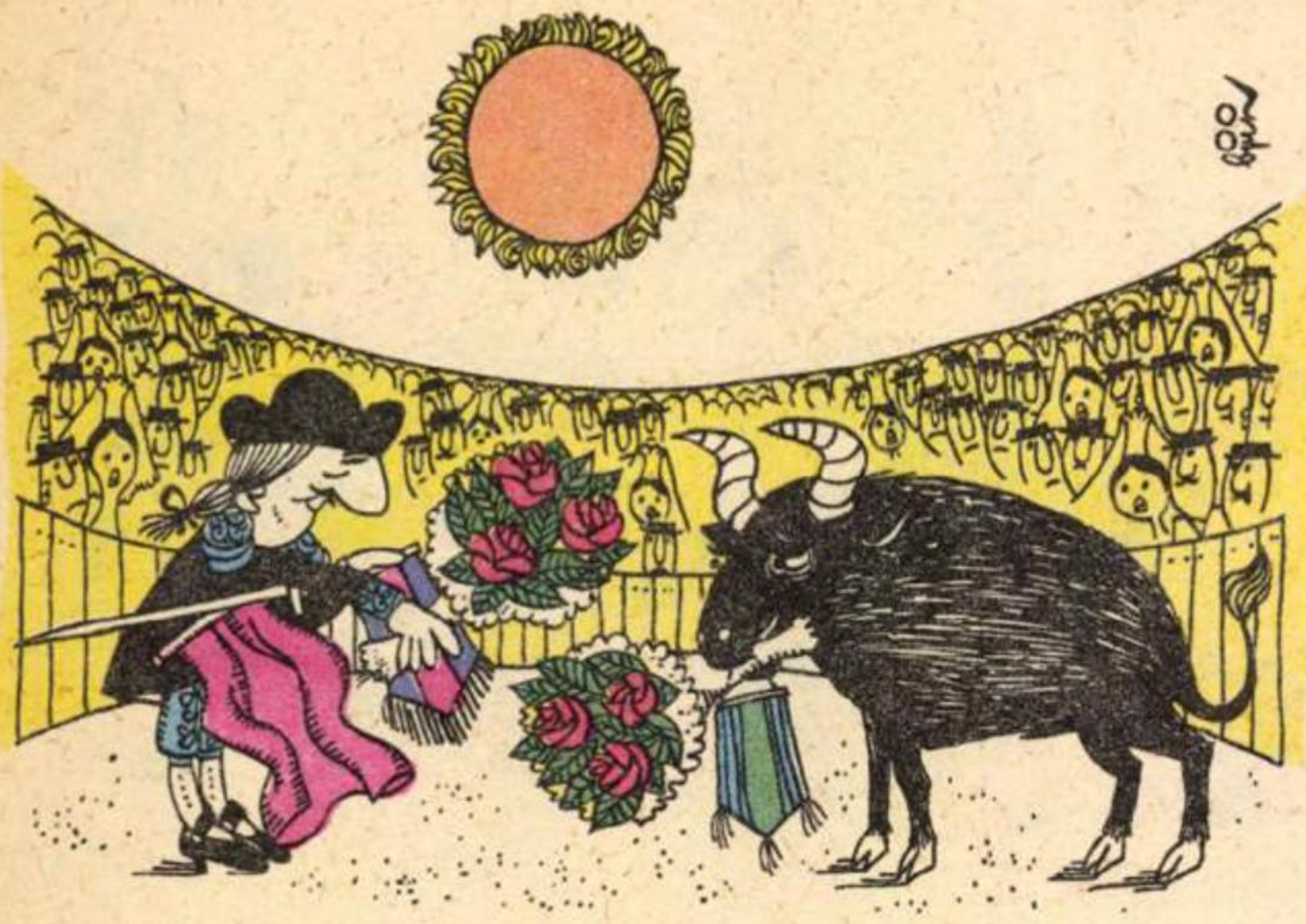

ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT

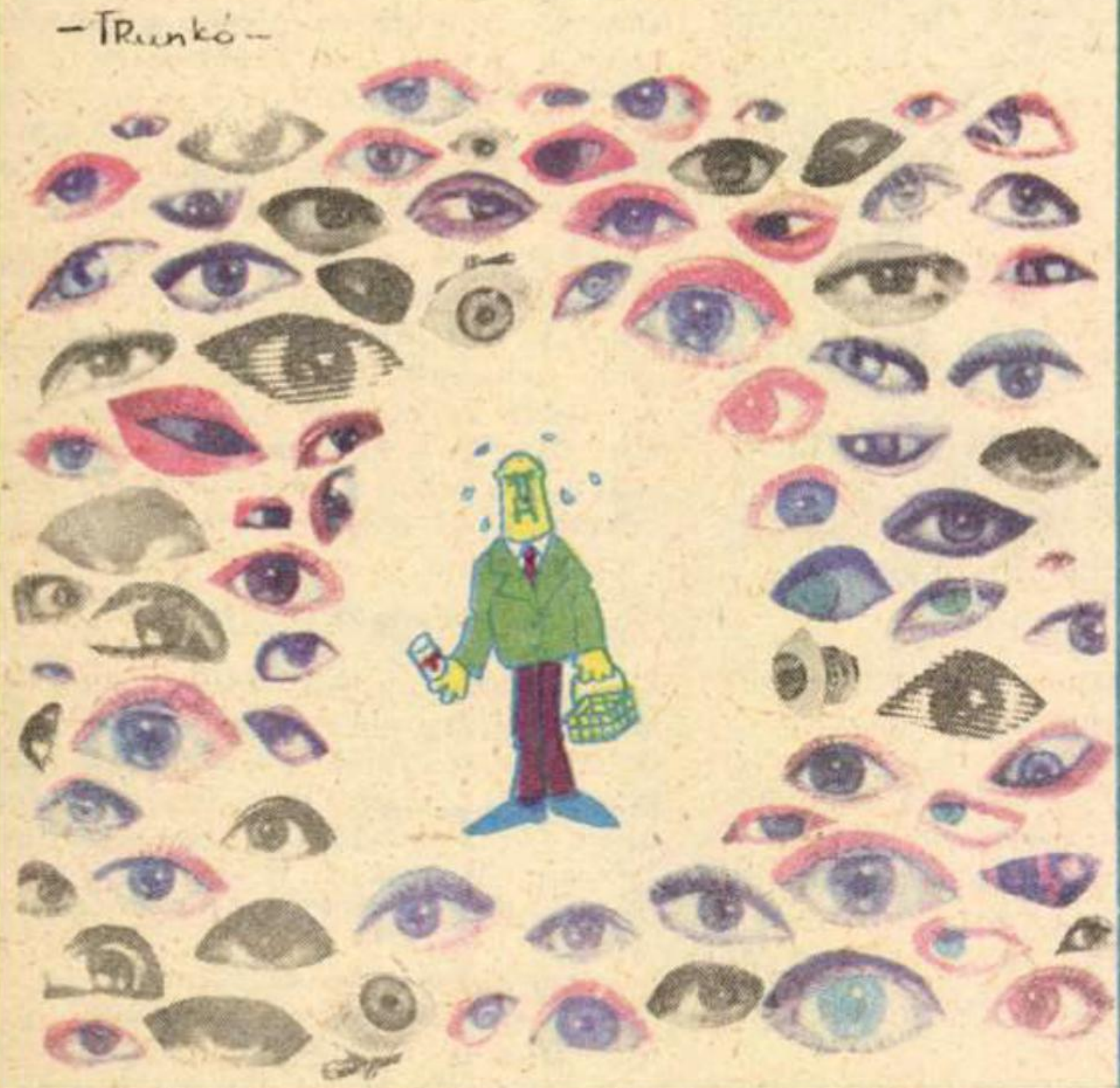

ELFOGLALT EMBER VOLT...

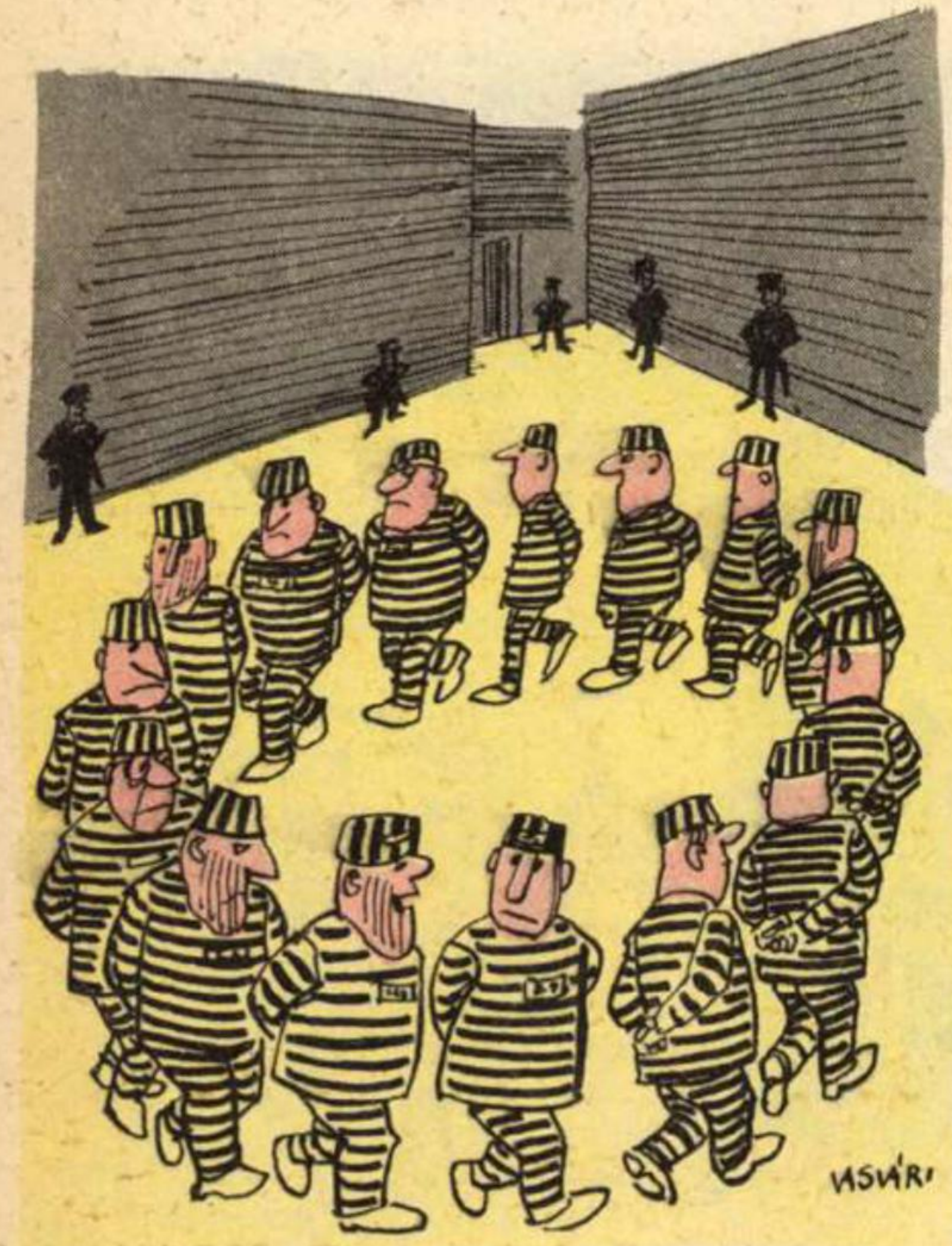

– Odakint sohasem értem rá sétálni.

LETELT A MUNKAIDŐ

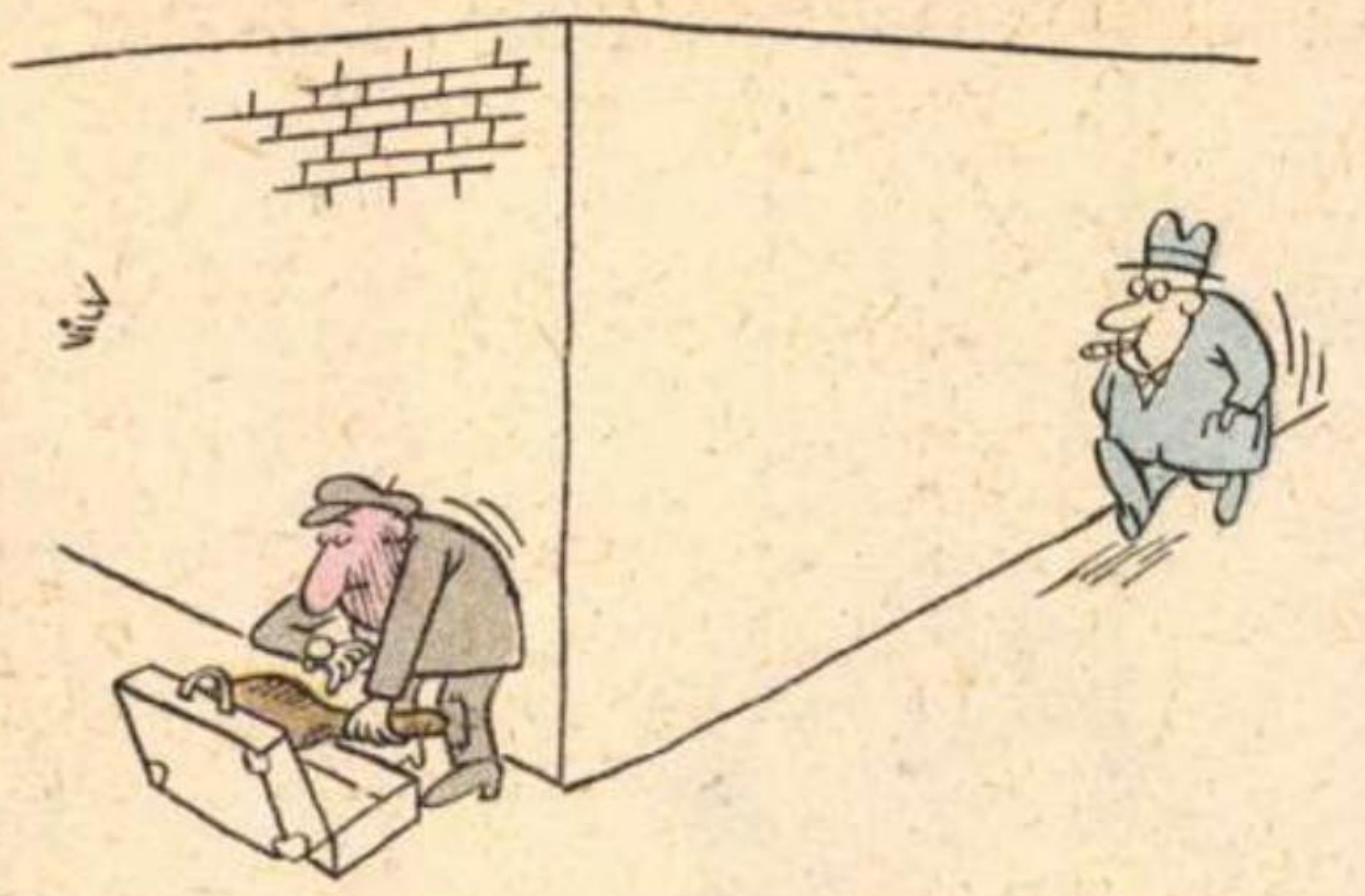

RÉBUSZ

16. sz. képrejtvényünk megfejtése:

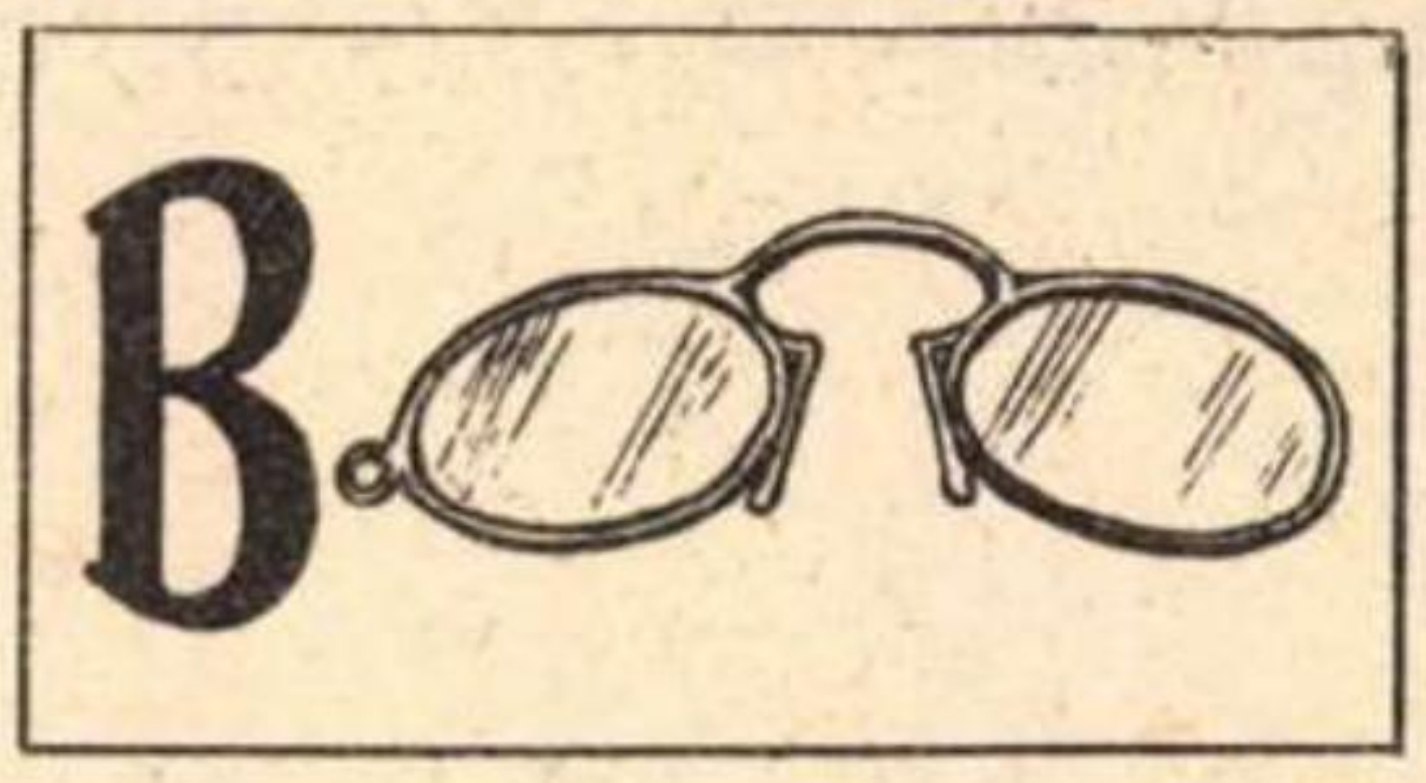

Borravaló

A három 100 forintos díjat a következők nyerték:

Sáfár Teréz, Budapest, XI. Pentele u. 1.
Szabó Ferenc, Üllő, Hunyadi u. 23.
Gyarmathy Lászlóné, Sátoraljaújhely, Kazinczy utca 13.

18. SZ. REJTVÉNY

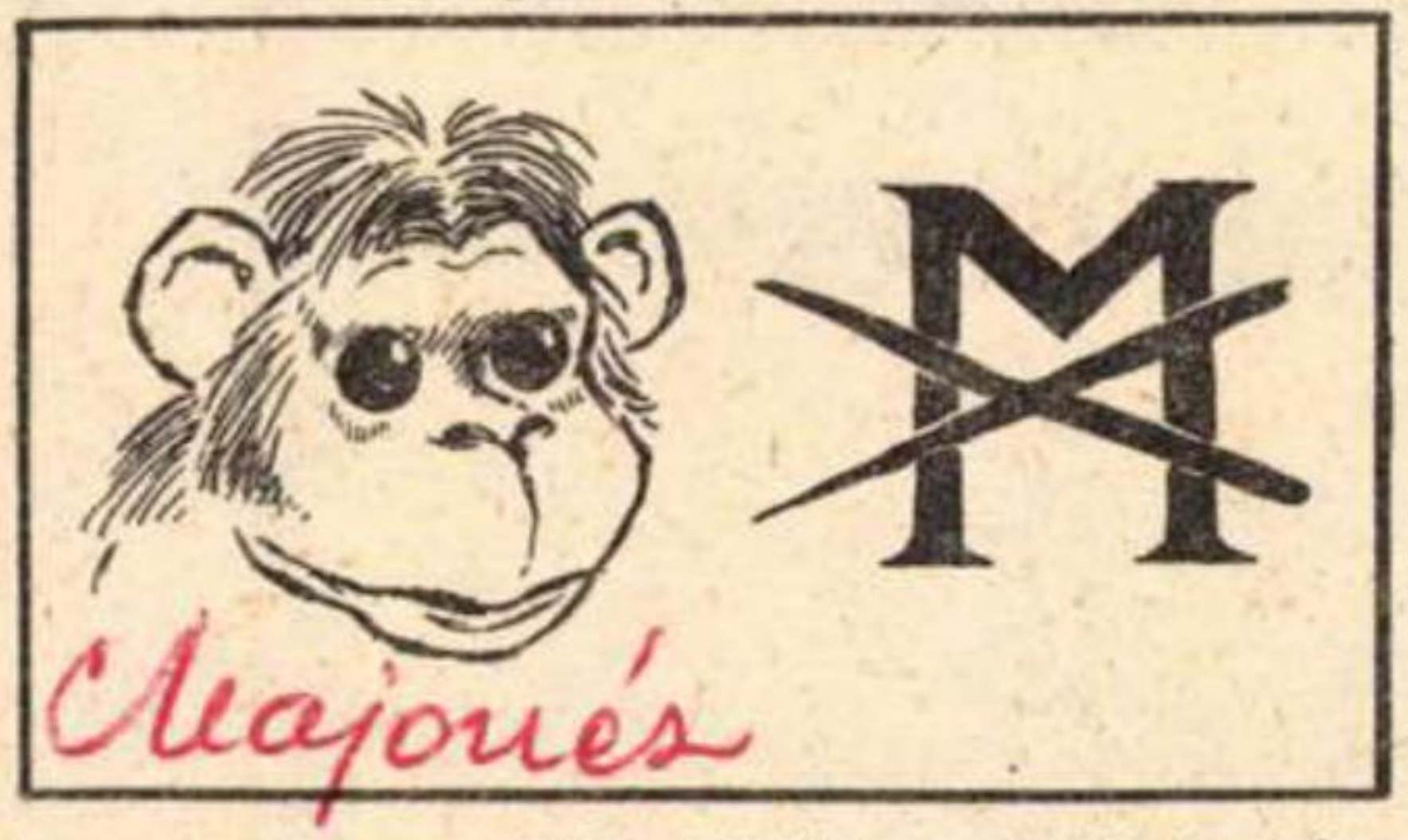

A helyes megfejtők között ezúttal is háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb május 10-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

MELLÉKÜZEMÁGAK

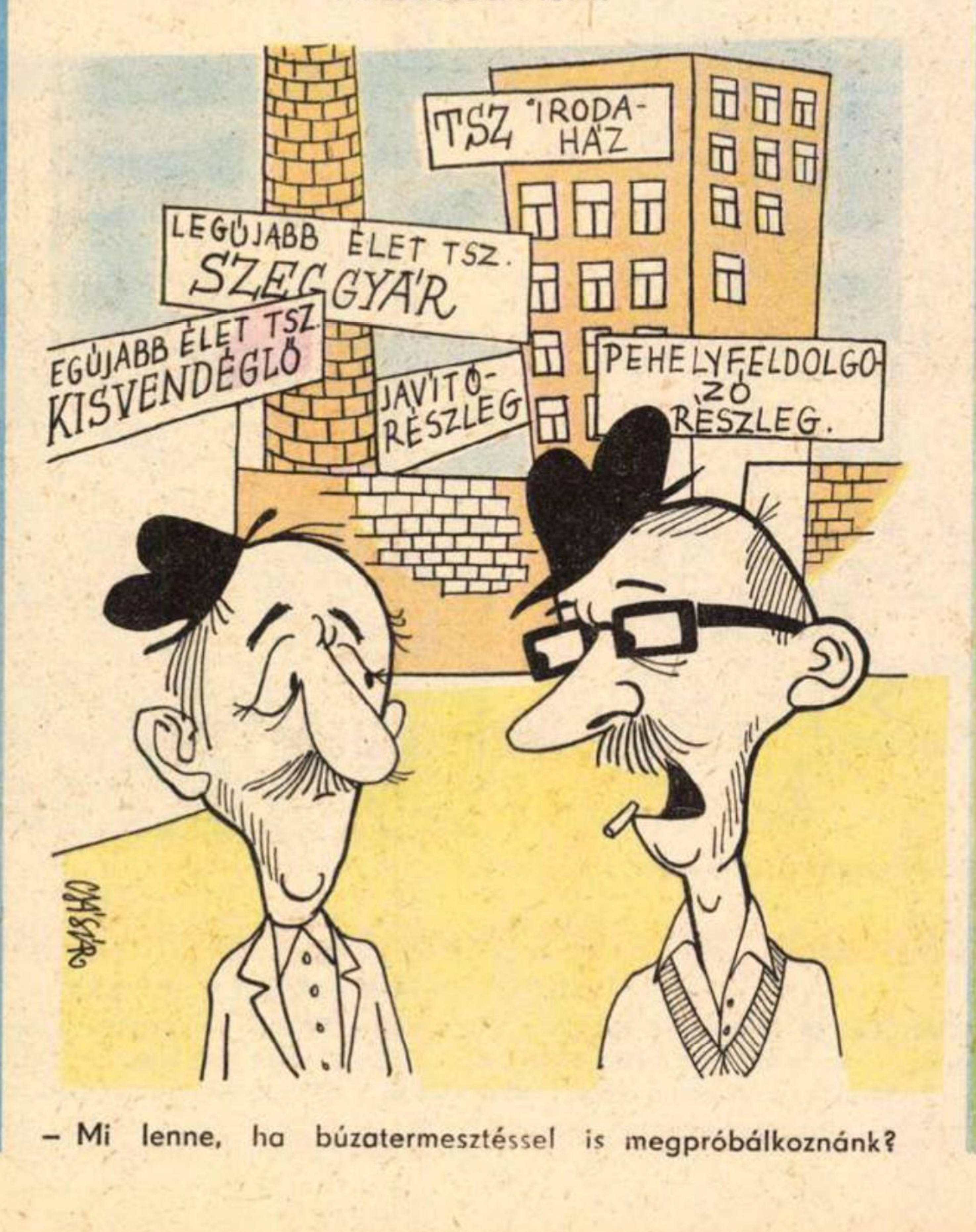
TSZ IRODA-HÁZ
LEGÚJABB ÉLET TSZ. SZEGGYÁR
LEGÚJABB ÉLET TSZ. KISVENDÉGLŐ
JAVÍTÓ-RÉSZLEG
PEHELYFELDOLGOZÓ RÉSZLEG.
CSÁSZÁR

– Mi lenne, ha búzatermesztéssel is megpróbálkoznánk?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Rég nem láttam a kedves férjét! Mi van vele?

— Tériszonya van. Nem mer kilépni az utcára.

— Szegény! És mióta van ez nála?

— Amióta fűnek-fának tartozik.

A tanító magyaráz:

— A Váci út Vácra vezet, a Fehérvári út Fehérvárra, a Kerepesi út Kerepesre. Ki tud még egy példát?

Pistike jelentkezik:

— Az Alagút Alagra vezet.

— Barátom, milyen remek olasz nővel ismerkedtem meg Tihanyban! Ő nem tudott egy szót sem magyarul, én egy szót se tudok olaszul, mégis remekül megértettük egymást.

— Jelbeszéddel?

— Nem. Németül.

Egy angol ugratni akar egy írt:

— Hazudjon egy nagyot, kap egy shillinget!

— Kettőt tetszett ígérni.

— Hallotta, hogy nyugdíjazták a Koporsógyár igazgatóját?

— És miért?

— Mert a legszebb koporsót hazavitte magának.

A fegyenc megkérdi:

— Tessék mondani, fegyőr úr... Miért van itt minden ablakon rács?

— A biztonság miatt.

— Ugyan kérem! Ki fog egy fegyházba betörni?

FONTOS BEOSZTÁS

Pusztai Pál r..iza

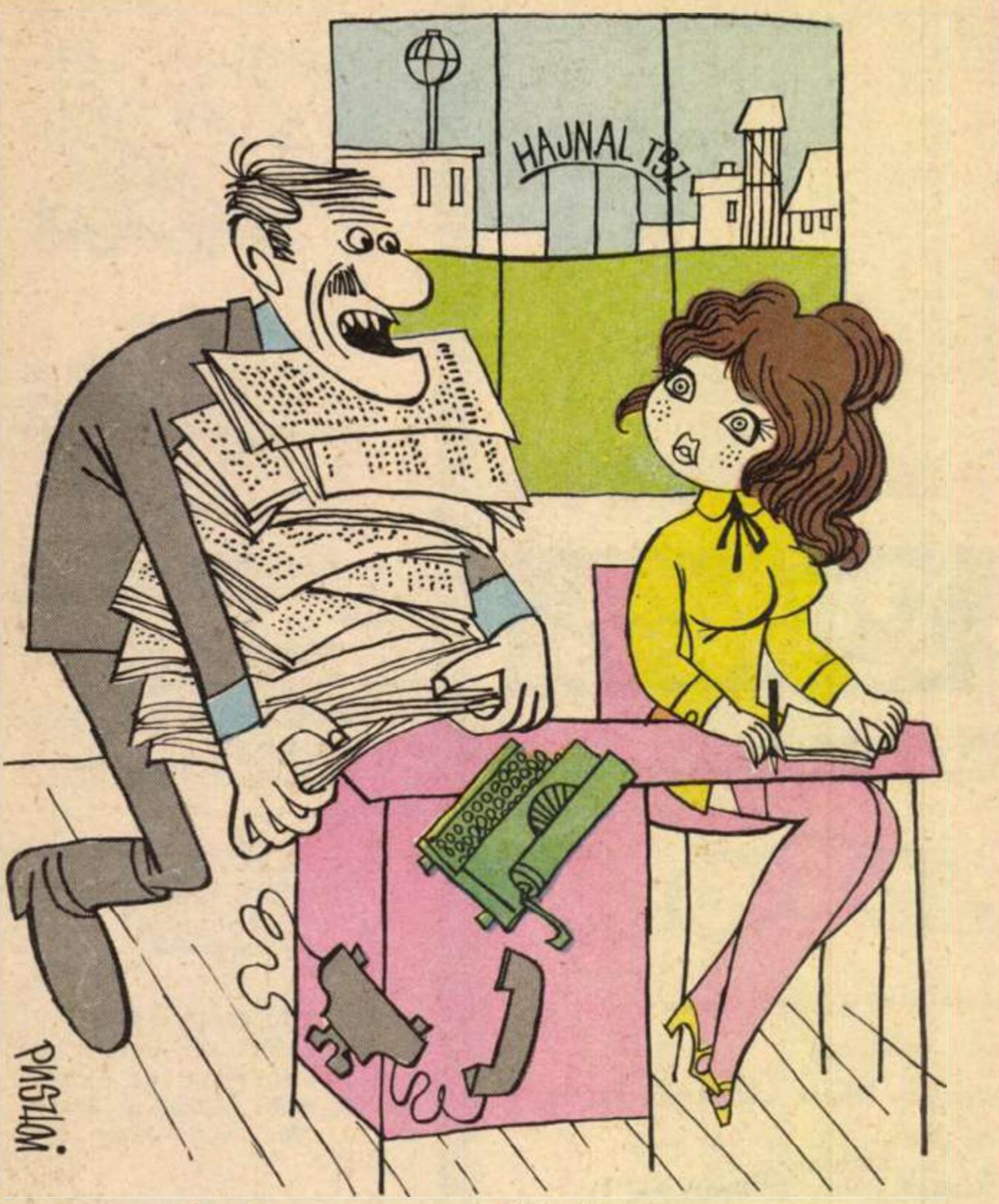

– Tud maga magyarul, Pirike?
– Persze, hogy tudok.
– Akkor fordítsa le a hivatalos lap rendeleteit!

ANYAI SZÍV

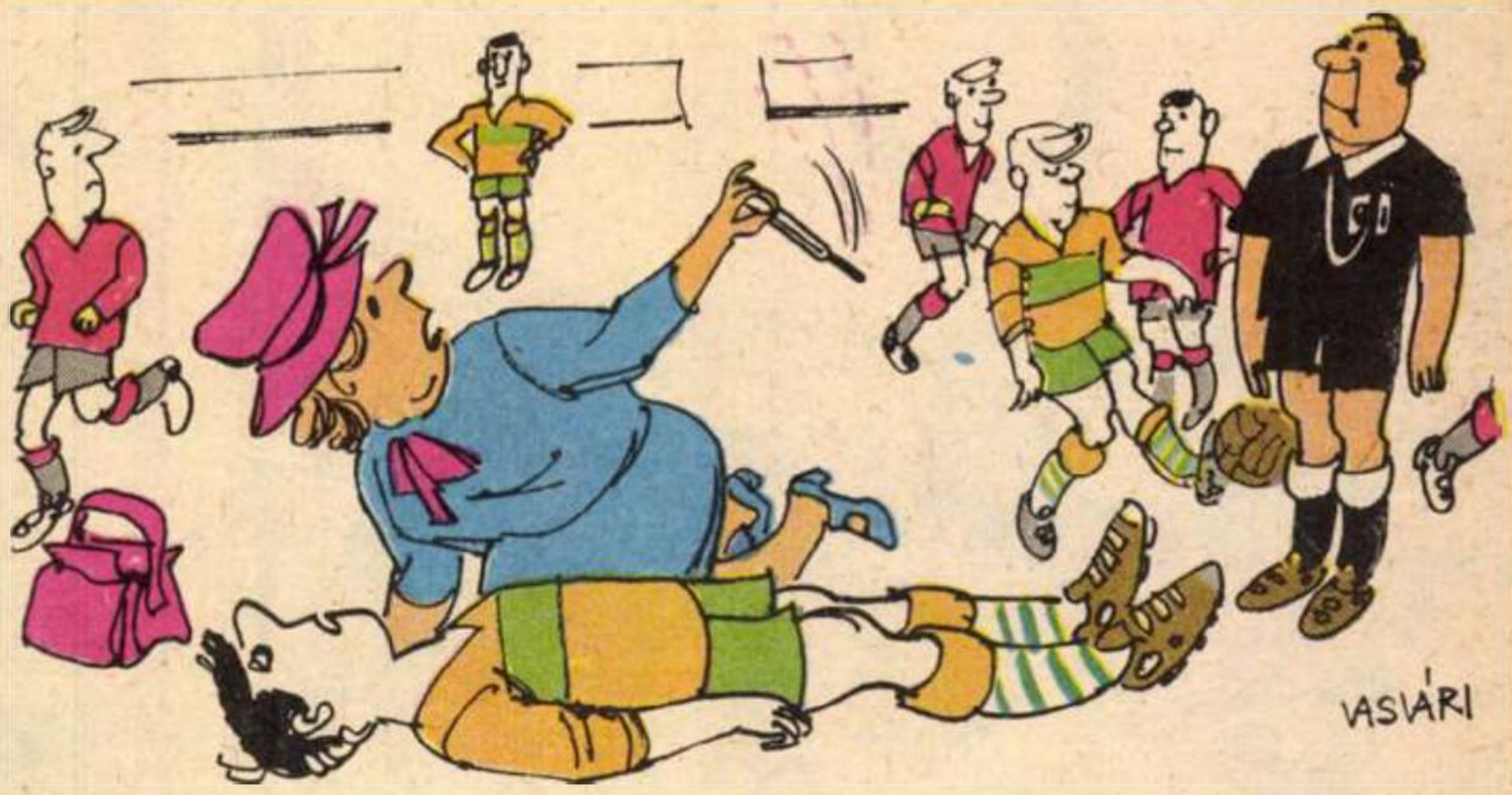

– Biztosan láza is van a kisfiamnak!

LUDAS MATYI

kereső szolgálata

Hiába van „palotám” Budán, Pestre járok szalvéták után. Itt, a mi környékünkön ugyanis nem lehet mostanában papírszalvétát kapni, de még a pesti oldalon is csak egyik-másik boltban. Miért vajon? (Ü. F., Bp., II. Ruszti u.)

Hónapok óta járom a vasüzleteket, de sehol sem kapok kétrészes öntöttvas Góliát-mosogatót. Hol keressem, hol találom? (Török Ervinné, Bp. XIII. Gyermek tér 2.)

Hetek óta hajszolom a hárommilliméteres bowdent. Bár mindennap érdeklődöm utána a Keravill-boltban, mégis mindig kicsúszik a kezeim közül. Egyik nap azt mondták: még nincs, másik nap meg: már elfogyott. Ez hogy lehet? (Fejér Mihály, Budapest.)

Tavaly novemberben tönkrement Simson Star motorkerékpárom gyújtáskapcsolója. Azóta „feltérképeztem” a környék (Pécs, Szigetvár, Komló, Mohács) szaküzleteit, de sehol sincs. Rajtam már csak a kereső szolgálat segíthet! (Szabó Béla, Pécs, 39-es dandár u. 7/a.)

„Kedvenc” italomhoz, a glaubersós Mira-vízhez hetek óta nem tudok hozzájutni. Azt mondják, ne is keressem, mert nemcsak Kőszegen hiánycikk, de az egész országban. Ám én hajthatatlan vagyok, s ez úton adom ki az országos körözést a Glaubersós Mira kézrekerítésére! (Szabó Mihályné, Kőszeg.)

VÁLASZ ÉS KÖSZÖNET:

Közöljük a „keresőkkel”, hogy a szögacél évek óta hiánycikk, vállalatunk az igényekhez mérten keveset kap belőle. Másik panaszra: turmixgép jelenleg nincs forgalomban, helyette ajánljuk a mixerrel is ellátott robotgépet, 780 forintért. (Fővárosi Vas- és Edénybolt V.)

Hegedűvonó-szőrt kerestettem a Ludas Matyi útján. Hamarosan kaptam is ajánlatot egy papírboltból és egy kisiparostól. Gortva József debreceni, Sipos Csaba paksi olvasójuk pedig postán küldött ajándékba vonószőrt. Ez úton is nagyon köszönöm! (Dr. Aranyi Gábor. Szentes.)

HÁLÁS UTÓKOR

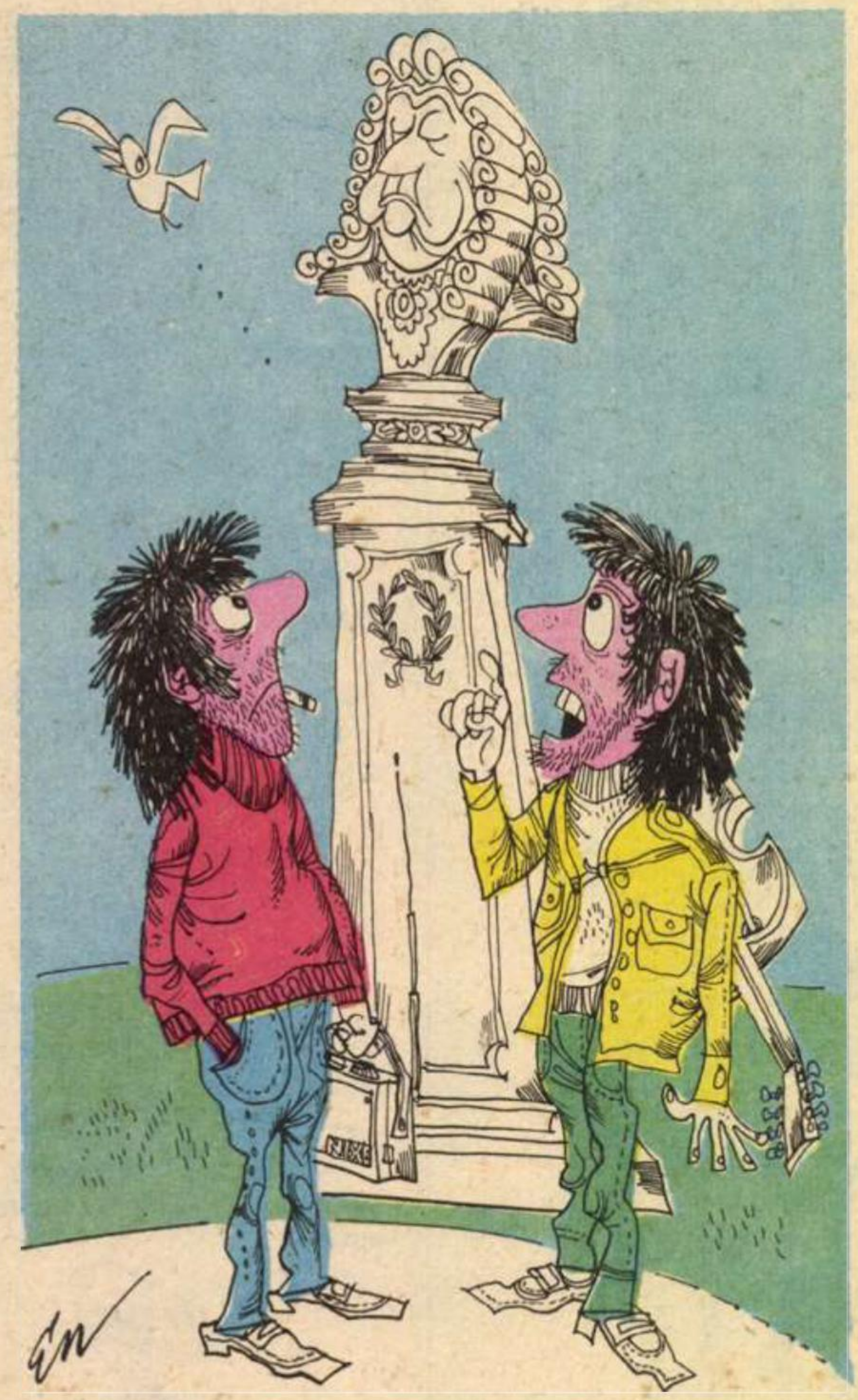

– Látod, azelőtt a hippiknek szobrot állítottak!

COWBOY KALAP A DIVAT

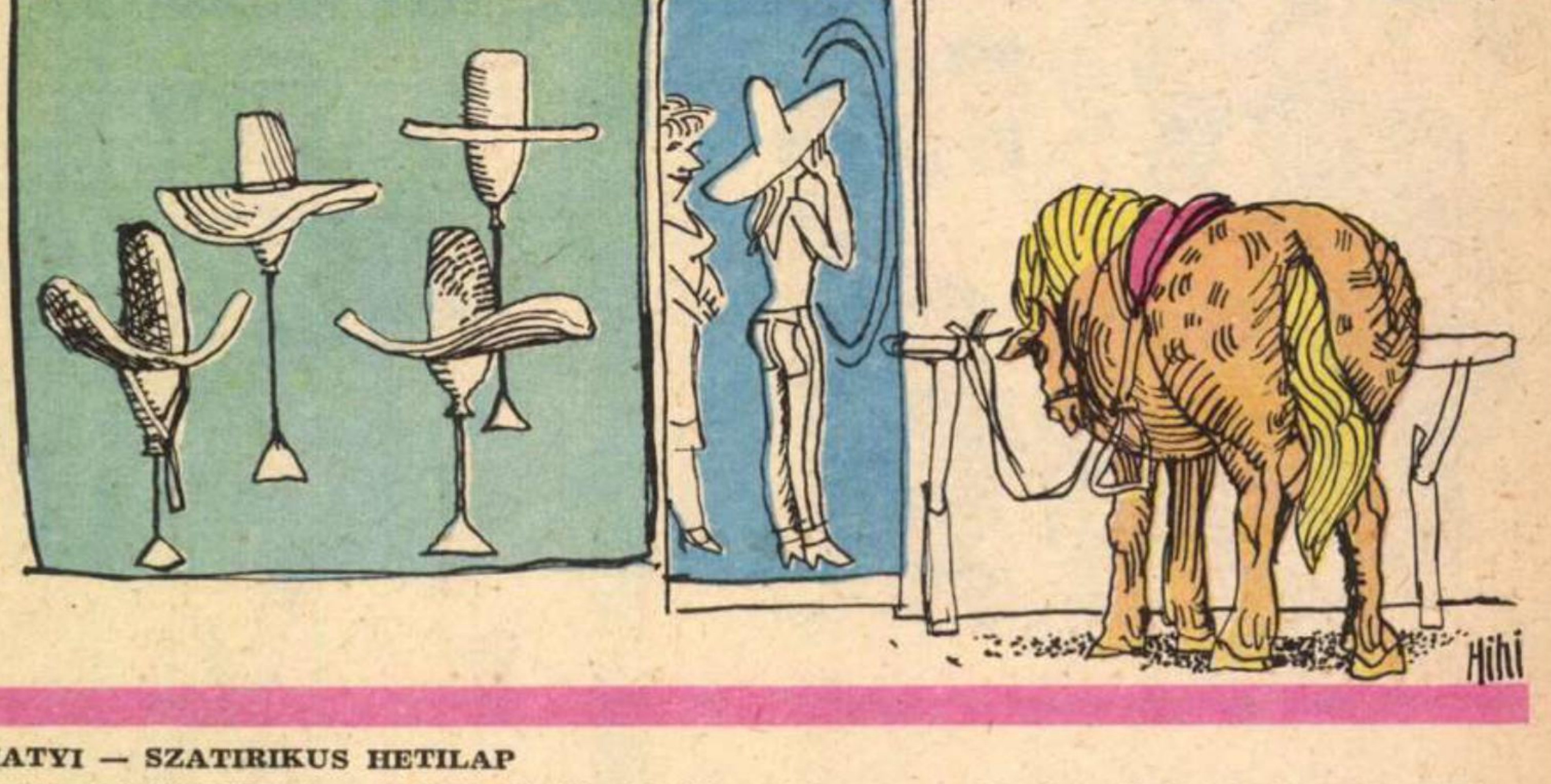

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.01577/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre